

Forslag

til

lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om jordforurening, lov om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven) og lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven)¹

(Implementering af direktivet om industrielle emissioner, regulering af anvendelse af uorganisk gødning, afgifteringer ved ferskvandsdambrug og digitalt godkendelses- og tilsynssystem)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, lov nr. 653 af 15. juni 2010, lov nr. 1387 af 14. december 2010, lov nr. 1388 af 14. december 2010, § 3 i lov nr. 1555 af 21. december 2010, § 14 i lov nr. 341 af 27. april 2011 og § 2 i lov nr. 423 af 10. maj 2011, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EF-Tidende 1985, nr. L 175, side 40, som ændret senest ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, EU-Tidende 2003, nr. L 156, side 17, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 284, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, dele af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, EF-Tidende 1997, nr. L 10, side 13, dele af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 37, side 24, direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17.

2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2009, nr. L 20, side 7 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17.

2. I § 3 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om bedste tilgængelige teknik.”

3. I § 7, *stk. 1*, indsættes efter nr. 9, som nyt nummer:

”10) anbringelse, udformning og godkendelse af afgitringer ved dambrug, af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer,”

Nummer 10 og 11 bliver herefter nummer 11 og 12.

4. I § 7, *stk. 1, nr. 11*, der bliver *nr. 12*, udgår ”organisk”.

5. § 35, *stk. 3-7* ophæves.

6. § 35 a, *stk. 1, nr. 4*, affattes således:

”4) frister for indsendelse af det grønne regnskab.”

7. Efter § 35 b indsættes:

”§ 35 c. Miljøministeren fastsætter regler om, at bestemte listevirksomheder i forbindelse med godkendelse, jf. § 33, eller revurdering, jf. §§ 41 a og 41 b, skal udarbejde en rapport med oplysninger om og dokumentation for jordens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening (basistilstandsrapport).

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om udarbejdelse, form og indhold af basistilstandsrapporten, herunder om godkendelses- eller tilsynsmyndighedens afgørelse om, hvorvidt listevirksomheden er forpligtet til at udarbejde en basistilstandsrapport.”

8. I § 41 a, *stk. 2, nr. 4*, udgår ”, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger,”

9. I § 41 a indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

”*Stk. 3.* Ministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden desuden tager en godkendelse af bestemte listevirksomheder op til revurdering og om nødvendigt meddeler påbud eller forbud efter § 41, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige krav eller andre internationale forpligtelser for disse listevirksomheder.”

”*Stk. 4.* Ministeren kan fastsætte regler for, hvordan sager om revurdering skal behandles og afgøres.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

10. I § 41 b, stk. 2 indsættes efter ”41 a, stk. 2”: ”og stk. 3.”

I § 41 b indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, hvordan sager om revurdering skal behandles og afgøres.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

11. Efter § 41 f indsættes:

”§ 41 g. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelsesmyndighedens fastsættelse af vilkår efter § 34, stk. 1, om afgitring ved dambrug af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan meddele påbud efter § 41 om, at afgittringer ved dambrug skal etableres eller ændres af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om muligheden for at meddele påbud om afgittringer ved dambrug.

Stk. 4. Uanset § 41 a, stk. 1, skal tilsynsmyndigheden tage en godkendelse af et dambrug op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud efter § 41, hvis der er kommet nye oplysninger om behovet for afgittringer af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.”

12. I 73, stk. 3, udgår ”, samt fastsætte regler om indberetningernes form”.

13. Efter § 79 indsættes:

”§ 79 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt, af de i § 90 a, stk. 1, nævnte oplysninger. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelse.”

14. Efter § 90 indsættes i kapitel 10:

”§ 90 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved

1) ansøgninger om tilladelse efter § 28,

2) ansøgninger om godkendelse efter § 33 og oplysninger til brug for myndighedernes revurderinger af godkendelse, jf. §§ 41 a og 41 b,

3) myndighedens afgørelser i medfør af lovens kapitel 4, 5, 9 og 9 a og regler udstedt i medfør heraf,

4) virksomhedens indberetning mv. til myndigheden i medfør af lovens kapitel 5, 9 og 9a, regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf,

5) kommunalbestyrelsens indsendelse af indberetninger om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser,

6) tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed,

7) klage over afgørelser i medfør af lovens kapitel 4, 5, 9 og 9a, og

8) kommunikationen mellem virksomheden og myndigheden i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-7.

Stk. 2. De myndigheder, som anvender den i stk. 1 nævnte digitale kommunikation, videregiver oplysningerne, herunder personoplysninger, til miljøministeren eller de statslige myndigheder under ministeriet, som miljøministeren bemyndiger hertil, således at ministerens opgaver på lovens område kan varetages.

Stk. 3. Ved klagesager udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende sagen mellem den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse og Natur- og Miljøklagenævnet.

Stk. 4 Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger, som er omfattet af stk. 1.

Stk.5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.

Stk. 7. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.”

§ 2

I lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 1486 af 4. december 2009, som ændret ved § 18 i lov nr. 484 af 11. maj 2010 og lov nr. 122 af 23. februar 2011, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

”Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EF-Tidende 1985, nr. L 175, side 40, som ændret senest ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF, for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, EU-Tidende 2003, nr. L 156, side 17, dele af Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 284, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskaer, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17.”

2. I § 1, stk. 2, nr. 1, indsættes efter ”støj-”: ”, rystelses-”

3. I § 3 indsættes som nr. 4:

”4) Fjerkræ: Høns, kalkuner, perlehøns, ænder, gæs, vagtler, duer, fasaner og agerhøns, der opdrættes eller holdes i fangenskab med henblik på avl, produktion af kød eller konsumæg eller levering af vildt til udsætning.”

4. § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

”1) 270 dyreenheder, hvis mindst 90 procent af dyreenhederne stammer fra årssøer med tilhørende smågrise indtil 30 kg, eller 750 stipladser til søer,

2) 210 dyreenheder, hvis der er tale om slagtesvin (over 30 kg), eller 2.000 stipladser til fedesvin (over 30 kg) eller

3) 100 dyreenheder, hvis der er tale om slagtekyllinger, 230 dyreenheder, hvis der er tale om æglæggende høns, eller 40.000 stipladser til fjerkræ.”

5. § 18 a ophæves.

6. I § 27, stk. 1, nr. 1, indsættes efter ”støj-”: ”, rystelses-”

7. I § 40, stk. 2, nr. 4, udgår ”, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger”

8. I § 40 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

”Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden desuden tager en godkendelse af husdyrbrug omfattet af § 12 op til revurdering og om nødvendigt meddeler påbud eller forbud efter § 39, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige krav eller andre internationale forpligtelser for disse husdyrbrug.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler for, hvordan sager om revurdering skal behandles og afgøres.”

9. I § 41, stk. 3 indsættes efter ”40, stk. 2”: ”og stk. 3”

10. I § 41, stk. 4 indsættes efter ”40, stk. 2”: ”og stk. 3”

11. I § 41 indsættes efter stk. 4 som stk. 5:

”Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler for, hvordan sager om revurdering skal behandles og afgøres.”

12. I 54, stk. 3, der bliver stk. 4, udgår ”, samt fastsætte regler om indberetningernes form”.

13. I § 55, stk. 3 indsættes som nr. 7:

”7) At ansøgningen vedrører et projekt, der indebærer risiko for grænseoverskridende følger, hvis dette er tilfældet .”

14. I § 55 indsættes efter stk. 9 som stk. 10:

”Stk. 10. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt, af de i § 69, stk. 1, nævnte oplysninger. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelse.”

15. § 69 affattes således:

”Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende,

1) ved ansøgninger om tilladelse og godkendelse efter §§ 10-12 og 16 og efter regler fastsat efter § 17, stk. 2, samt anmeldelser efter regler fastsat efter § 17, stk. 3, 2. pkt. samt oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens revurderinger af godkendelse, jf. § 41,

2) ved myndighedens afgørelse i medfør af lovens kapitel 3, 4, 5 og 5 a, regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf,

3) ved husdyrbrugets indberetning mv. til myndigheden i medfør af loven, regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf,

4) når kommunalbestyrelsen skal indsende indberetninger om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser,

5) ved myndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed,

6) klage over afgørelser i medfør af lovens kapitel 3, 4, 5 og 5 a, og

7) kommunikationen mellem husdyrbruget og myndigheden i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-6.

Stk. 2. De myndigheder, som anvender den i stk. 1 nævnte digitale kommunikation, videregiver oplysningerne, herunder personoplysninger, til miljøministeren eller de statslige myndigheder under ministeriet, som miljøministeren bemyndiger hertil, således at ministerens opgaver på lovens område kan varetages.

Stk. 3. Ved klagesager udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende sagen mellem den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse og Natur- og Miljøklagenævnet.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger, som er omfattet af stk. 1.

Stk. 5. Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte regler om muligheden for at anvende digital kommunikation inden for lovens område og om de nærmere vilkår herfor.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.

Stk. 8. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.”

§ 3

I lov om jordforurening, jf. lovbekendtgørelse nr. 1427 af 4. december 2009, som ændret ved lov nr. 1555 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

”Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, dele af Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17.”

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

”Kapitel 4 b omfatter derudover grundvandsforureninger, der ikke kan henføres til en jordforurening.”

3. I § 38 j indsættes efter ”kapitel”: ” 4 b eller”.

4. Efter § 38 j indsættes:

”Kapitel 4 b

Afhjælpning af jord- og grundvandsforurening ved ophør af driften af bestemte aktiviteter på listevirksomheder og husdyrbrug

§ 38 k. Ved driftsophør af bestemte aktiviteter på listevirksomheder, jf. § 35 i lov om miljøbeskyttelse, og af husdyrbrug omfattet af § 12, *stk. 1*, nr. 1-3, i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, skal driftsherren vurdere jordens og grundvandets forureningstilstand som følge af de pågældende aktiviteter.

Stk. 2. Driftsherren skal indsende oplæg til, hvordan vurderingen efter *stk. 1* skal foretages, til miljømyndigheden, jf. § 39.

Stk. 3. Miljømyndigheden giver driftsherren påbud om, hvordan vurderingen efter *stk. 1* skal foretages, og en frist herfor. Der kan herunder gives påbud om at foretage undersøgelser, analyser, måling af stoffer og lignende til brug for vurderingen.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om, hvilke aktiviteter på listevirksomheder der er omfattet af *stk. 1*.

§ 38 l. Driftsherren skal sende vurderingen efter § 38 k med et oplæg til, hvilke foranstaltninger der skal foretages efter § 38 m, til miljømyndigheden inden udløbet af den frist, der er angivet i påbuddet efter § 38 k, *stk. 3*.

Stk. 2. Miljømyndigheden giver driftsherren påbud om, hvilke foranstaltninger der skal foretages efter § 38 m, og en frist herfor, samt hvilke krav til dokumentation for efterkommelse af påbud som driftsherren skal opfylde.

§ 38 m. Hvis der er udarbejdet en basistilstandsrapport for virksomheden, jf. § 35 c i lov om miljøbeskyttelse, og vurderingen efter § 38 k viser, at aktiviteterne har medført betydelig forurening af jord og grundvand sammenholdt med den tilstand, der er konstateret i basistilstandsrapporten, skal driftsherren foretage de foranstaltninger, der er nødvendige for at fjerne denne forurening, så virksomhedens område føres tilbage til den tilstand, der er konstateret i basistilstandsrapporten. Hvis der herudover er en restforurening, der er en følge af de godkendte aktiviteter, og som udgør en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet, skal driftsherren foretage foranstaltninger over for forureningen, så det sikres, at virksomhedens område ikke udgør en sådan risiko. Vurderingen af væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet skal ske i forhold til områdets

brug på ophørstidspunktet. Dog skal vurderingen ske i forhold til fremtidig brug, hvis der på ophørstidspunktet foreligger en godkendelse af en ændret fremtidig brug af området.

Stk. 2. Hvis der ikke er udarbejdet en basistilstandsrapport for virksomheden eller husdyrbruget, og vurderingen efter § 38 k viser, at forurening, der er en følge af de godkendte aktiviteter, udgør en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet, skal driftsherren foretage foranstaltninger over for forureningen, så det sikres, at virksomhedens område ikke udgør en sådan risiko. Vurderingen af væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet skal ske i forhold til områdets brug på ophørstidspunktet. Dog skal vurderingen ske i forhold til fremtidig brug, hvis der på ophørstidspunktet foreligger en godkendelse af en ændret fremtidig brug af området.

§ 38 n. Pligterne efter dette kapitel påhviler virksomhedens eller husdyrbrugets driftsherre på tidspunktet for driftsophør, uanset om en eventuel forurening er sket i den periode, hvor den pågældende drev virksomheden eller husdyrbruget.

§ 38 o. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om:

- 1) Frist for indsendelse af oplæg til, hvordan vurderingen efter § 38 k, stk. 1, skal foretages, jf. § 38 k, stk. 2.
- 2) Påbud, jf. § 38 k, stk. 3, og § 38 l, stk. 1 og 2.
- 3) Indhold og omfang af vurdering og foranstaltninger, jf. § 38 k, stk. 1, og § 38 m, stk. 1 og 2.
- 4) Krav til dokumentation for efterkommelse af påbud, jf. § 38 l, stk. 2.

§ 38 p. Påbud efter § 38 k, stk. 3, og § 38 l, stk. 2, kan meddeles, uanset om driftsherren har rådighed over den forurenede ejendom. I påbuddet skal der fastsættes pligt til reetableringer af den forurenede ejendom.

Stk. 2. Hvis driftsherren ikke har rådighed over den forurenede ejendom, kan miljømyndigheden meddele påbud til den, der har rådighed over ejendommen, om at tåle, at undersøgelser, oprydning eller andre foranstaltninger foretages ved driftsherrens foranstaltning.

Stk. 3. Påbud efter stk. 2 er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over den forurenede ejendom.

§ 38 q. Hvis driftsherren ikke har pligt til eller kun har delvis pligt til at undersøge og afhjælpe eller afværge en jord- og grundvandsforurening efter reglerne i dette kapitel eller ikke har betalingsevne til at opfylde pligterne, kan der meddeles påbud efter kapitel 5.”

5. I § 56 a, stk. 1 og 2, og § 83, stk. 2 og 3, indsættes efter ”kapitel 4 a”: ”og 4 b”.

6. Efter § 64 indsættes i kapitel 7:

”§ 64 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt, af de i § 64 b, stk. 1 nævnte oplysninger. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være ved navns nævnelse.

§ 64 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved

- 1) oplæg til vurdering § 38 k, vurdering efter § 38 l og foranstaltninger efter § 38 m,
- 2) myndighedernes afgørelser i medfør af lovens kapitler 4 b,
- 3) tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed og

4) kommunikation mellem driftsherren og myndigheden i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-3.

Stk. 2. De myndigheder, som anvender den i stk. 1 nævnte digitale kommunikation, videregiver oplysningerne, herunder personoplysninger, til miljøministeren eller de statslige myndigheder under ministeriet, som miljøministeren bemyndiger hertil, således at ministerens opgaver til lovens område kan varetages.

Stk. 3. Ved klagesager udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende sagen mellem den miljømyndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, og Natur- og Miljøklagenævnet.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger, der er omfattet af stk. 1.

Stk. 5. Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.

Stk. 7. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.”

7. I § 77, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter ”kapitel 4 a”: ”og 4 b”.

8. I § 88, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer 4:

”4) undlader at indsende oplæg til, hvordan vurderingen efter § 38 k, stk. 1, skal foretages, jf. § 38 k, stk. 2,”

Nr. 4-16 bliver herefter nr. 5-17.

9. I § 88, *stk. 6*, ændres ”stk. 1, nr. 2-8 og 9” til: ”stk. 1, nr. 2-10”.

§ 4

I lov om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven), jf. lov nr. 466 af 17. juni 2008, som ændret ved § 37 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 21 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 45 indsættes i kapitel 6:

”§ 45 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt, af de i § 45 b, stk. 1 nævnte oplysninger. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være ved navns nævnelser.

§ 45 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved

- 1) myndighedens afgørelser i medfør af lovens kapitel 5 og regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf,
  - 2) virksomhedens indberetning mv. til myndigheden i medfør af lovens kapitel 3 og regler udstedt i medfør heraf,
  - 3) tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed og
  - 4) kommunikation mellem den ansvarlige for en miljøskade og myndigheden i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-3.
- Stk. 2.* De myndigheder, som anvender den i stk. 1 nævnte digitale kommunikation, videregiver oplysningerne, herunder personoplysninger, til miljøministeren eller de statslige myndigheder under ministeriet, som miljøministeren bemyndiger hertil, således at ministerens opgaver til lovens område kan varetages.
- Stk. 3.* Ved klagesager udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende sagen mellem den miljømyndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, og Natur- og Miljøklagenævnet.
- Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger, der er omfattet af stk. 1.
- Stk. 5.* Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.
- Stk. 6.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.
- Stk. 7.* En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.”

§ 5

I lov om fiskeri og fiskeopdræt jf. lovebekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som senest ændret ved lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 47 ophæves.

2. § 49 affattes således:

”§ 49. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i § 46 nævnte gitter.”

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 2 og § 7.

Stk. 2. § 1, nr. 3 og nr. 11, § 3 og § 5 træder dog først i kraft den 7. januar 2013.

§ 7

Stk. 1. § 2-6 i bekendtgørelse nr. 218 af 30 marts 2005 om afgitring ved dambrug i ferske vande, med senere ændring, samt godkendelser af afgittringer meddelt i medfør af fiskeriloven eller bekendtgørelse om afgittring ved dambrug i ferske vande, forbliver i kraft, indtil der er fastsat vilkår om afgittring i en godkendelse efter § 33 eller påbud efter § 41 i lov om miljøbeskyttelse. Overtrædelse af § 2-6 i bekendtgørelse om afgittring ved dambrug i ferske vande straffes efter § 10 i bekendtgørelse om afgittring ved dambrug i ferske vande.

Stk. 2. Ansøgninger om godkendelse af afgittringer, som er under behandling af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, og hvor der for det pågældende dambrug senest den 1. juli 2012 er truffet endelig afgørelse om vandindvinding og miljøgodkendelse, færdigbehandles af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter de hidtil gældende regler. Øvrige verserende sager om godkendelse af afgittringer, færdigbehandles af kommunalbestyrelsen efter reglerne i kapitel 5 i lov om miljøbeskyttelse. Hvis dambruget allerede har en godkendelse efter § 33 eller § 39, træffes afgørelse efter § 41. I så fald finder § 41 a, stk. 1, ikke anvendelse. Hvis dambruget ikke har en godkendelse efter § 33 eller § 39, træffes en samlet afgørelse efter § 33 eller § 39.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med afgittring ved dambrug i ferske vande fra 1. juli 2012. Dog fører Fiskeridirektoratet fortsat tilsyn med de dambrug, hvor der er verserende sager om afgittring, der færdigbehandles af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter denne dato, jf. stk. 2, indtil der er truffet endelig afgørelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning og baggrund for lovforslaget s. 10*
- 2. Direktivet om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) s. 10*
  - 2.1 Indledning s. 10*
  - 2.2 Krav om anvendelse af bedste tilgængelige teknik (BAT) og revurdering af virksomheder s. 12*
  - 2.3 Listen over (i)-mærkede virksomheder udvides s. 14*
  - 2.4 Krav til kortlægning af jordforurening s. 14*
  - 2.5 Krav til tilsynsmyndighedernes tilsyn herunder offentliggørelse af visse oplysninger s.15*
  - 2.6 Fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg s. 16*
  - 2.7 Organiske opløsningsmidler s. 16*
  - 2.8 Titandioxidindustrien s. 16*
  - 2.9 Overvejelser om implementeringen i Danmark s. 16*
- 3. Lovforslagets hovedindhold s. 20*
  - 3.1 Direktivet om industrielle emissioner s. 20*
    - 3.1.1 Revurdering af virksomheder på baggrund af bedste tilgængelige teknik m.v. s. 20*
      - 3.1.1.1 Gældende ret s. 20*
      - 3.1.1.2 Lovforslaget s. 21*
    - 3.1.2 Krav til kortlægning af jordforurening s. 29*
      - 3.1.2.1 Gældende ret s. 21*
      - 3.1.2.2 Lovforslaget s. 24*
    - 3.1.3 Offentliggørelse*
      - 3.1.3.1 Gældende ret s. 29*

- 3.1.3.2 Lovforslaget s. 30
- 3.1.4 Øvrige ændringer i husdyrgodkendelsesloven
  - 3.1.4.1 Ny udtrykkelig definition af fjerkra
    - 3.1.4.1.1 Gældende ret
    - 3.1.4.1.2 Lovforslaget
  - 3.1.4.2 Krav om orientering af offentligheden ved høring af andre medlemsstater om projekter med grænseoverskridende virkning
    - 3.1.4.2.1 Gældende ret
    - 3.1.4.2.2 Lovforslaget
  - 3.1.4.3 Husdyrgodkendelseslovens anvendelsesområde - Rystelser
    - 3.1.4.3.1 Gældende ret
    - 3.1.4.3.2 Lovforslaget
- 3.2 Digitalisering s. 41
  - 3.2.1 Gældende ret s. 36
  - 3.2.2 Lovforslaget s. 36
- 3.3 Ferskvandsdambrug – afgitring s. 37
  - 3.3.1 Gældende ret s. 37
    - 3.3.1.1 Miljøbeskyttelsesloven og fiskeriloven
    - 3.3.2 Lovforslaget s. 39
  - 3.4 Regulering af anvendelse af uorganisk gødning s. 36
    - 3.4.1 Gældende ret s. 41
    - 3.4.2 Lovforslaget s. 43
- 4. Lovens økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige s. 45
- 5. Lovens økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet s. 48
- 6. De administrative konsekvenser for borgere s. 49
- 7. De miljømæssige konsekvenser s. 49
- 8. Forholdet til EU-retten s. 51
- 9. Hørte myndigheder og interesseorganisationer s. 51
- 10. Sammenfattede skema s. 51

1. Indledning og baggrund for lovforslaget

Det foreliggende lovforslag sigter på at indsætte de nødvendige bestemmelser i lov om miljøbeskyttelse jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010 (herefter benævnt miljøbeskyttelsesloven), lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug med senere ændringer jf. lovbekendtgørelse nr. 1486 af 4. december 2009 (herefter benævnt husdyrgodkendelsesloven) og i lov om jordforurening, jf. lovbekendtgørelse nr. 1427 af 4. december 2009 (herefter benævnt jordforureningsloven) til at gennemføre EU-parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (IED), som trådte i kraft den 6. januar 2011, og som skal gennemføres i medlemslandene senest den 7. januar 2013.

Endvidere er formålet med lovforslaget at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om anvendelse af uorganisk gødning til fuldstændig opfyldelse af Rådets direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (nitratdirektivet).

Det er samtidig formålet med lovforslaget at overføre ressortansvaret fra Fødevareministeriet til Miljøministeriet i relation til at udstede regler om at godkende og føre tilsyn med afgitringer ved dambrug, der forsyner sig med vand fra et vandløb. Hensigten i den forbindelse er at forenkle

reglerne og administrationen af området, således at det alene bliver kommunalbestyrelserne, der er administrative myndigheder i forbindelse med godkendelser af ferskvandsdambrug, herunder afgitringer.

Endelig foreslås det at udvide de fornødne hjemler til at etablere et digitalt ansøgnings- og godkendelsessystem med henblik på at forenkle virksomhedsgodkendelses- og husdyrgodkendelsessystemet. Der skal i den forbindelse også indsættes de nødvendige hjemler, så det kan gøres obligatorisk for myndighederne at anvende it-systemer i forbindelse med udøvelsen af tilsynsvirksomhed.

2. Direktivet om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening)

2.1 Indledning

Direktivet om industrielle emissioner (IED) er en sammenskrivning af syv eksisterende direktiver, idet IED dog også indeholder væsentlige ændringer i forhold til de eksisterende regler på området.

De omhandlede direktiver er:

- Direktivet om integreret bekæmpelse og forebyggelse af forurening, herefter kaldet IPPC-direktivet (96/61/EF – 2008/1/EF i den kodificerede version)
- Direktivet om store fyringsanlæg (2001/80/EF)
- Direktivet om forbrænding af affald (2000/76/EF)
- Direktivet om emission af organiske opløsningsmidler – VOC-direktivet (1999/13/EF)
- Tre direktiver der omhandler titandioxidindustrien (92/12/EF, 82/883/EF og 78/176/EF).

IED indeholder de generelle principper for en integreret indsats overfor forureningen fra de større industrielle aktiviteter og større husdyrbrug, der er nævnt i direktivets bilag 1. Denne liste er i vid udstrækning identisk med bilag I til IPPC-direktivet, der er implementeret i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 1640 af 13. december 2006 om godkendelse af listevirksomhed med senere ændringer (herefter benævnt godkendelsesbekendtgørelsen) og ved oplistningen i husdyrgodkendelseslovens § 12, stk. 1. En styrkelse af indsatsen overfor forureningen fra disse virksomheder og husdyrbrug omfattet af IED skal ske gennem et krav om anvendelse af EU's BAT-konklusioner, der baseres på BAT-referencedokumenter om bedste tilgængelige teknik (de såkaldte BREF-dokumenter) til nedbringelse af emissioner i forbindelse med fastsættelsen af godkendelsesvilkårene. Det overlades til medlemslandene at gennemføre de detaljerede bestemmelser om godkendelsesordningen.

Strukturen i IED er nærmere, at kapitel I indeholder generelle fælles bestemmelser, kapitel II, der indholdsmæssigt minder om IPPC-direktivet, indeholder generelle bestemmelser, der omhandler godkendelser og vilkår for de virksomheder, der er omfattet af IED. Virksomhederne er oplistet på bilag 1 til direktivet. Kapitel III indeholder særlige bestemmelser for store fyringsanlæg. Kapitel IV indeholder særlige bestemmelser for affaldsforbrændingsanlæg og affaldmedforbrændingsanlæg. Kapitel V indeholder særlige bestemmelser om anlæg og aktiviteter, hvor der bruges organiske opløsningsmidler (VOC). Kapitel VI indeholder særlige bestemmelser om titandioxidanlæg, hvilket er en type anlæg, der ikke findes i Danmark, men kapitlet implementeres, da der er en teoretisk mulighed for, at det udvundne titandioxid vil blive transporteret til Danmark og viderebehandlet

her. Der er tale om en form for minedrift, hvor især affaldet fra produktionen er stærkt forurenende. Kapitel VII i direktivet er overgangs- og afsluttende bestemmelser. De syv ovennævnte direktiver er således skrevet ind i de enkelte kapitler i IED, der er opdelt efter emner. De syv direktiver, der er sammenskrevet til IED, ophæves med virkning fra den 6. januar 2014 med undtagelse af direktiv 2001/80/EF om store fyringsanlæg, der ophæves med virkning fra den 16. januar 2016. IED indeholder herudover en række overgangsregler, således at en stor del af reglerne først træder i kraft for bestående virksomheder den 6. januar 2014 eller senere. For nye virksomheder, der ikke inden den 6. januar 2013 har indgivet en fuldstændig ansøgning til godkendelsesmyndigheden efter IPPC-reglerne, vil direktivet som udgangspunkt træde i kraft den 6. januar 2013. Dog gælder, at for de virksomheder der ikke er omfattet af IPPC-direktivet men som er omfattet af IED og er i drift inden den 7. januar 2013, finder reglerne i IED først anvendelse fra den 7. juli 2015.

Direktivet viderefører bl.a. IPPC-direktivets regler om,

- at nyanlæg af IED-virksomheder skal godkendes,
- at væsentlige ændringer eller udvidelser af bestående IED-virksomheder skal godkendes,
- at bedste tilgængelig teknik (BAT) skal anvendes på IED-virksomheder, og
- at godkendelser skal tages op til revurdering i særlige tilfælde.

IED stiller herudover krav om,

- at bestående IED-virksomheder skal overholde direktivets krav efter første revurdering efter den 7. januar 2013,
- at BAT-konklusionerne bliver bindende at anvende i forbindelse med fastsættelse af godkendelsesvilkår,
- at godkendelser af IED-virksomheder skal revurderes, når nye BAT-konklusioner er blevet offentliggjort,
- at der skal ske en kortlægning af jord- og grundvandsforurening på visse virksomheders område ved opstart eller revurdering,
- at der potentielt skal ske oprensning af jord og grundvandsforurening ved definitivt driftsophør,
- at frekvenserne for tilsyn med virksomhederne bliver bindende,
- at hver enkelt virksomhed skal risikovurderes med henblik på fastlæggelse af tilsynsfrekvens,
- at tilsynsmyndighedens rapporter om virksomhederne efter hvert tilsyn skal offentliggøres, samt
- at emissionskravene til store fyringsanlæg og affaldforbrændingsanlæg skærpes.

2.2 Krav om anvendelse af bedste tilgængelige teknik (BAT) og revurdering af virksomheder

Efter IPPC-direktivet er hovedprincippet, at forureningen fra virksomhederne skal begrænses til det, der er muligt ved anvendelse af BAT. BAT er udtryk for den mest avancerede teknologi for en bestemt sektor, herunder den måde, hvorpå anlægget konstrueres, bygges, vedligeholdes, drives og lukkes ned. Teknologien skal være teknisk og økonomisk gennemførlig for den relevante sektor og skal sikre et så højt beskyttelsesniveau som muligt. Det betyder, at godkendelsesmyndigheden skal sikre, at de vilkår, som bliver stillet i godkendelsen, er baseret på den tilgængelige viden om BAT på tidspunktet for godkendelsen. BAT-vurderingen baseres ikke mindst på det materiale, der udsendes fra EU-kommissionen i form af BREF-dokumenterne. Efter det gældende IPPC-direktiv skal disse dokumenter tages i betragtning ved myndighedernes godkendelse og senere revurdering af den enkelte virksomhed. BREF-dokumenterne er tænkt som et informationsværktøj til brug for

de nationale myndigheder i forbindelse med deres godkendelsesbehandling. BREF-dokumenterne er resultatet af en omfattende informationsudveksling for de enkelte brancher, der samordnes af Det Europæiske IPPC-kontor i Sevilla, og hvor medlemsstaterne, industriens organisationer og de grønne organisationer deltager. BAT-niveautet i EU bliver således i høj grad fastlagt efter forhandlinger med medlemsstaterne og eksterne parter. BREF-dokumenterne revideres løbende.

Et af de nye tiltag med IED er, at det ikke længere er tilstrækkeligt for myndighederne blot at tage BREF-dokumenterne i betragtning ved godkendelse og revurdering af den enkelte virksomhed. Med IED skal de BAT-konklusioner, der indgår i BREF-dokumentet, og som vedtages af Kommissionen, skal anvendes i forbindelse med myndighedens godkendelse, vilkårsfastsættelse og revurdering af virksomheden.

BAT-konklusionerne er en opsummering af hvert enkelt BREF-dokument og sammenfatter, hvad der er BAT for branchen, herunder hvilke emissionsniveauer der kan opnås, hvis man anvender de anbefalede teknikker og metoder samt hvilke teknikker og metoder, disse emissionsniveauer er baseret på. De enkelte BAT-konklusioner bliver efterfølgende vedtaget af medlemslandene som gennemførelsesretsakter. IED, artikel 13 beskriver processen omkring tilblivelsen af BREF-dokumenterne og BAT-konklusionerne. BAT-konklusionerne bliver efter offentliggørelsen bindende i medlemslandene, og det følger af IED artikel 14, stk. 3, at de skal lægges til grund ved fastsættelsen af godkendelsesvilkårene. Det er således i princippet kun BAT-konklusionerne, der bliver bindende at anvende i forbindelse med godkendelsen og revurderingen af en virksomhed. Dette indebærer dog, at det i forbindelse med fastsættelsen af vilkår på baggrund af en BAT-konklusion er det bagvedliggende BREF-dokument, der er fundamentet for vilkårsfastsættelsen, og virksomheder og myndigheder er forpligtede til at forholde sig til det pågældende BREF-dokument, når der skal tages stilling til, hvilke metoder der kan anvendes på den pågældende type virksomhed for at opnå et passende emissionsniveau. BREF-dokumenterne anbefaler ikke en bestemt teknologi.

BAT-konklusionerne kommer således til at spille en afgørende rolle i forbindelse med godkendelser af virksomheder omfattet af IED. Det bemærkes, at der er hjemmel i direktivet kan fastsættes grænseværdier i forhold til de BAT-niveauer, som BREF-dokumenterne angiver, jf. IED art. 14, stk. 4. Endvidere *skal* der fastsættes strengere emissionskrav end hvad en BAT-konklusion foreskriver, hvis miljøkvalitetsnormer kræver det, jf. IED, artikel 18. Herudover er der andre EU-regler, der kan stille krav om skærpede emissionsniveauer. Dette kan eksempelvis være habitatdirektivet.

Den danske regering har under hele forhandlingsforløbet af IED støttet denne styrkelse af BAT i forbindelse med godkendelser og revurderinger af virksomheder og husdyrbrug. Der vil fra dansk side fremadrettet blive lagt stor vægt på deltagelse i arbejdet med udarbejdelse af indholdet i BREF-dokumenterne og BAT-konklusionerne.

Der er i øjeblikket udarbejdet 33 forskellige BREF-dokumenter. Seks af disse er tværgående, hvilket f.eks. gælder BREF-dokumentet om energieffektivitet, der er fælles for brancherne, mens 27 omfatter forskellige virksomhedstyper, hvorved alle sektorer i IPPC-direktivets bilag I (bortset fra affaldsdeponering) er omfattet af et BREF-dokument. Med IED skal der laves yderligere 2 BREF-dokumenter, så det samlede antal bliver 35, og flere dokumenter skal have deres anvendelsesområde udvidet. Det er Kommissionens hensigt, at alle BREF-dokumenter skal revideres hvert 8. år, jf. præambelen til IED, betragtning 13, og Kommissionen påregner, at samtlige BREF-dokumenter har gennemgået den første revision i 2019. Indtil samtlige BREF-dokumenter er blevet revurderet i overensstemmelse med IED-proceduren, skal de BREF-dokumenter, der blev

vedtaget før IED's ikrafttrædelsesdato, anvendes i forbindelse med nye godkendelser og revurderinger af virksomheder, jf. IED, artikel 13, stk. 7. En gruppe virksomheder har indstævnet Rådet og Parlamentet for EU-domstolen og påstået, at artikel 13, stk. 7, skal annulleres.

Der er i medfør af IED, art. 15, stk. 4, begrænsede muligheder for at lempe kravene i forhold til anvendelsen af EU's BAT-konklusioner, når der skal ske godkendelse eller revurdering af en virksomhed. Betingelserne for at anvende disse undtagelsesmuligheder er, at virksomhedens geografiske placering, lokale miljøforhold eller den pågældende virksomheds tekniske egenskaber vil gøre det uforholdsmæssigt dyrt for virksomheden at efterleve et emissionsniveau til opfyldelse af en given BAT-konklusion sammenholdt med miljøgevinsten.

Virksomheder eller husdyrbrug, der er omfattet af IED, vil enten ved ansøgningen om godkendelse eller i forbindelse med revurderingen skulle indsende de oplysninger, der foreskrives i medfør af IED. Dette vil være de oplysninger, der er oplistet i de relevante artikler, eller oplysninger som myndigheden mener, er nødvendige for at kunne behandle sagen.

I medfør af IPPC-direktivet skal virksomheder omfattet af direktivet revurderes med mellemrum, hvilket Rådet i en udtalelse har konkretiseret til ca. hvert 10. år. Denne regel er med IED forsat hovedreglen, idet der dog er nogle ændringer, der skal tages i betragtning, jf. IED artikel 21, stk. 3-5. Efter offentliggørelsen af en ny BAT-konklusion skal den godkendende myndighed revurdere godkendelserne for de virksomheder, hvis hovedaktiviteter er omfattet af den pågældende BAT-konklusion. Eventuelt skærpene vilkår skal være implementeret på virksomheden inden 4 år efter offentliggørelsen af den pågældende BAT-konklusion, jf. IED artikel 21, stk. 3. Det er hele virksomheden, der skal revurderes. Denne procedure skal finde sted, hver gang en BAT-konklusion er blevet revurderet og offentliggjort. Da BAT-konklusionerne tilsigtes revurderet hvert 8. år vil revurderingskadencen for virksomheder og husdyrbrug omfattet af IED tilsvarende blive 8 år. Der sker ikke med IED væsentlige ændringer i reglerne om de ekstraordinære revurderingstilfælde, jf. nærmere nedenfor under 3.1.1.2.

For de få virksomhedstyper, der ikke er omfattet af et BREF-dokument og dermed en BAT-konklusion, skal medlemslandene selv fastlægge BAT på området. Dette skal ske i overensstemmelse med de retningslinjer for fastlæggelse af BAT, der følger af bilag III til IED. Revurdering af disse virksomheder skal ske, når der er sket en udvikling i BAT, der muliggør en nedbringelse af emissionerne betydeligt, jf. artikel 21, stk. 4. Herudover fastlægger IED i artikel 21, stk. 5 yderligere et par situationer, hvor der skal ske revurdering af virksomhedens miljøgodkendelse. Dette er situationer, hvor der opstår et pludseligt behov for en skærpelse af vilkårene i miljøgodkendelsen grundet nye oplysninger om forureningens virkning m.v.

2.3 Listen over omfattede virksomheder udvides

Det nuværende IPPC-direktiv omhandler i dag ca. 600 industrivirksomheder og 1200 store svine- og fjerkræbrug i Danmark. Virksomheder omfattet af IPPC-direktivet findes i godkendelsesbekendtgørelsen og er markeret med (i) (i det følgende benævnt (i)-mærkede virksomheder).

Med IED bliver yderligere 150–200 virksomheder omfattet. Det drejer sig om anlæg inden for bl.a. følgende områder: Forgasning af brændsler, forbrænding af slam og andet ikke-farligt affald end husholdningsaffald, nyttiggørelse eller bortskaffelse af ikke-farligt affald, opbevaring, bortskaffelse

eller nyttiggørelse af farligt affald, produktion af træbaserede elementer som spån- og fiberplader, fremstilling af dyrefoder samt imprægnering af træ med kemikalier.

2.4 Krav om udarbejdelse af en basistilstandsrapport, jord- og grundvandsovervågning og reetablering af virksomhedsarealet ved driftsophør

IPPC- direktivet indeholder krav om, at IPPC-virksomheder ved ophør af driften skal foretage de nødvendige foranstaltninger for at undgå forureningsfare og bringe stedet tilbage i tilfredsstillende tilstand. IED direktivet viderefører dette krav og indeholder derudover detaljerede regler om virksomhedens forpligtelser med hensyn til undersøgelse af jord og grundvandsforurening og foranstaltninger i forhold til jord- og grundvandsforurening ved virksomhedens ophør.

De nye regler i IED skal bl.a. sikre, at der opstår færre forureninger af jord og grundvand. Reglerne skal sikre, at særlig forurenende virksomheder, der er omfattet af IED, udleder færre forurenende stoffer til jord og grundvand, samt sørge for, at virksomheden oprenser den forurening, som de har forårsaget. De nye regler gør, at flere forureninger vil blive fundet, og at virksomheden dermed kan stilles til ansvar.

De særlige regler omkring jord- og grundvandsforurening fremgår af IED art. 22, hvorefter visse IED-virksomheder skal udarbejde en rapport om jord- og grundvandstilstanden på virksomhedens område, en såkaldt basistilstandsrapport. Herudover indeholder IED krav om jævnlig overvågning af jord og grundvand, jf. artikel 14, stk. 1, litra e, og artikel 16, stk. 2.

Basistilstandsrapporten udarbejdes, enten når en virksomhed etableres, eller ved revurderingen af virksomhedens miljøgodkendelse, første gang efter direktivets gennemførelsesfrist den 7. januar 2013. Det er ikke alle IED-virksomheder, der skal udarbejde en basistilstandsrapport, men udelukkende de virksomheder, hvis aktiviteter involverer brug, fremstilling eller frigivelse af relevante, farlige stoffer.

Formålet med basistilstandsrapporten er at få et redskab, der gør det muligt at foretage en kvantificeret sammenligning mellem den forureningstilstand, der er konstateret i basistilstandsrapporten, i det følgende kaldet *basistilstanden*, og tilstanden, når IED-aktiviteterne, ophører med driften.

Basistilstandsrapporten skal indeholde informationer om den nuværende anvendelse af området samt oplysninger om tidligere anvendelse af området, hvis sådanne oplysninger findes.

Derudover skal basistilstandsrapporten indeholde informationer om eksisterende jord- og grundvandsmålinger, der afspejler tilstanden på tidspunktet, da basistilstandsrapporten blev udarbejdet, eller nye jord- og grundvandsmålinger vedrørende muligheden for forurening af jord og grundvand med stoffer, der vil blive brugt, fremstillet eller frigivet af den pågældende aktivitet.

Det forudsættes, at der foretages egentlige målinger i jorden og/eller grundvandet, hvis eksisterende målinger anses for utilstrækkelige. Disse målinger er med til at fastlægge forureningsomfanget i basistilstandsrapporten.

Som noget nyt indeholder IED også krav om periodisk overvågning af jordbund og grundvand, jf. artikel 14, stk. 1, litra e. Som udgangspunkt skal overvågningen ske mindst hvert 5. år for grundvand og hvert 10. år for jord, jf. art. 16, stk. 2, 2. afsnit.

Overvågningen af jordbund og grundvand skal ske de steder, hvor der er godkendelsespligtige installationer, der erfaringsmæssigt eller ud fra et konkret skøn vurderes at kunne medføre risiko for forurening af jord og grundvand med relevante farlige stoffer, uden at det nødvendigvis ville blive opdaget ved den øvrige overvågning af de foranstaltninger, der skal træffes for at forebygge emissioner til jordbund og grundvand, jf. artikel 14, stk. 1, litra e). Eksempelvis vil udsivning af forurenende stoffer fra en lækage i en underjordisk rørledning ikke nødvendigvis blive opdaget ved den øvrige overvågning, hvorfor overvågningen bør omfatte periodisk udtagning af jord- og grundvandsprøver ved rørledningen. En lækage i en overjordisk tank kan derimod umiddelbart konstateres ved den øvrige overvågning, så her er det ikke nødvendigt med periodisk prøvetagning af jord og grundvand.

Med hensyn til hyppigheden af overvågningen af jord og grundvand kan der være tilfælde, hvor overvågningen bør ske hyppigere end henholdsvis hvert 10. år for jord og hvert 5. år for grundvand, således som det er foreskrevet i artikel 16. Det kan f.eks. dreje sig om underjordisk forsyningsledning med olie under højt tryk, der giver risiko for et stort forureningsudslip, hvis der opstår en lækage.

Hvis der opdages forurening af jord eller grundvand ved overvågningen, kan forureningen eventuelt være omfattet af påbudsreglerne i lovens kapitel 5.

IED-virksomheder skal ved driftsophør vurdere jord- og grundvandsforureningen med relevante, farlige stoffer, der er brugt, fremstillet eller frigivet af aktiviteten.

Såfremt aktiviteten i denne mellemliggende periode har medført en væsentlig forurening sammenlignet med basistilstanden, forpligtes virksomheden til at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere denne forurening, så virksomhedens område føres tilbage til basistilstanden.

Hvis virksomheden ikke har lavet en basistilstandsrapport, skal virksomheden ved ophør foretage de nødvendige foranstaltninger med henblik på fjernelse, kontrol, inddæmning eller reduktion af relevante farlige stoffer, således at virksomhedens område ved den nuværende eller godkendte fremtidige brug ikke længere udgør en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet som følge af de godkendte aktiviteter.

Det samme gælder, hvis der, efter at virksomheden har ført virksomhedens område tilbage til basistilstanden, stadig er en forurening, der udgør en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet som følge af de godkendte aktiviteter.

Forpligtelserne ved ophør påhviler den, der driver virksomheden på dette tidspunkt. Dette gælder også foranstaltninger over for forureninger, som er sket, mens en tidligere driftsherre drev virksomheden.

Det fremgår af direktivet, at reglerne om ansvar for miljøskade i direktiv 2004/35/EF har forrang for reglerne i IED.

Kommissionen skal ifølge artikel 22 udarbejde en vejledning om udformning og indhold af basistilstandsrapporten.

2.5 Krav til tilsynsmyndighedernes tilsyn herunder offentliggørelse af visse oplysninger

Ifølge IED, artikel 23, skal der oprettes et system for miljøtilsyn af virksomheder og husdyrbrug omfattet af IED, der omfatter undersøgelse af alle relevante miljøpåvirkninger fra de pågældende anlæg.

Virksomhederne og husdyrbrugene skal være omfattet af en miljøtilsynsplan på nationalt, regionalt eller lokalt plan. Denne plan skal revideres regelmæssigt og eventuelt ajourføres. Miljøtilsynsplanen skal indeholde en generel vurdering af de relevante væsentlige miljøproblemer, oplyse planens geografiske område samt hvilke virksomheder og husdyrbrug, der er omfattet af planen, hvordan tilsynsbesøg planlægges og tilrettelægges og endelig, om der er nogle samarbejder med andre myndigheder.

Med baggrund i miljøtilsynsplanen foretager myndigheden en vurdering af hvert enkel virksomhed eller husdyrbrug og fastsætter hvor hyppigt virksomheden eller husdyrbruget skal have tilsyn. Hyppigheden fastsættes ud fra en konkret miljømæssig vurdering af hvert enkelt virksomhed eller husdyrbrug og må ikke være over et år for de virksomheder/husdyrbrug, der er forbundet med størst risiko og tre år for de virksomheder/husdyrbrug, der er forbundet med mindst risiko.

Ovennævnte konkrete miljømæssige vurdering baseres på mindst følgende kriterier:

1. Den berørte virksomheders eller husdyrbrugs potentielle og faktiske indvirkning på menneskers sundhed og på miljøet under hensyn til emissionsniveauer og – typer, lokalmiljøets følsomhed og risikoen for uheld.
2. Dens hidtidige overholdelse af godkendelsesvilkår.
3. Driftsledernes deltagelse i EU-ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) i henhold til forordning (EF) nr. 1221/2009.

Kommissionen kan vedtage retningslinjer for kriterierne for bedømmelsen af den miljømæssige risiko.

Herudover er der krav om et opfølgende tilsyn senest 6 måneder efter, at myndigheden på et tilsynsbesøg har konstateret en overtrædelse, ved alvorlige miljøklager, alvorlige miljøuheld, hændelser og tilfælde af manglende efterlevelse, og når det er relevant, før en godkendelse udstedes, revurderes eller ajourføres.

Myndigheden skal efter hvert tilsynsbesøg udarbejde en tilsynsrapport, som i relevant omfang beskriver, hvordan virksomheden eller husdyrbruget overholder godkendelsesvilkårene, og munder ud i en konklusion om, hvorvidt der er behov for at foretage sig yderligere. Denne tilsynsrapport skal meddeles den berørte driftsleder senest 2 måneder efter, at tilsynsbesøget har fundet sted, og den skal offentliggøres senest fire måneder, efter tilsynsbesøget har fundet sted.

Endelig skal myndigheden sikre, at driftslederen træffer alle de foranstaltninger, som rapporten har udpeget som nødvendige i løbet af en rimelig periode.

2.6 Fyringsanlæg og affaldsforbrændingsanlæg

Store fyringsanlæg og affaldsforbrændingsanlæg der er omfattet af direktivet, er i hovedtræk reguleret på samme måde som andre IED-virksomheder. De er underlagt BAT-princippet, ligesom reglerne om tilsyn også gælder for disse virksomheder. For store fyringsanlæg og

affaldsforbrændingsanlæg er der herudover fastsat specielle krav til indretning og drift i IED kapitel III og IV, herunder grænseværdier for luftemissioner, der som minimum skal lægges til grund ved reguleringen af anlæggene.

IED indfører skærpede krav til store fyringsanlægs emissioner (kraftværker og kraftvarmeværker). For affaldsforbrændingsanlæg indfører direktivet et krav om, at anlæg, der medforbrænder affald, skal leve op til skærpede minimumskrav for udledning til luften.

2.7 Organiske opløsningsmidler (VOC)

Virksomheder, der er omfattet af IED, bilag I, og hvor der bruges VOC, er reguleret på samme måde som andre IED-virksomheder. Der gælder dog nogle yderligere specifikke krav for de anlæg og aktiviteter, der er omtalt i IED, kapitel 5. Herudover gælder der også en række særlige regler for virksomheder, der anvender VOC, men som ikke er omfattet af IED, bilag I. Disse aktiviteter står ligesom bilag I-aktiviteterne oplyst i IED, bilag VII. For en lang række anlægstyper er der krav om, at udslippet af organiske opløsningsmidler skal begrænses mest muligt, og at der skal ske substitution med mindre skadelige stoffer. Der er i et vist omfang sket en skærpelse af emissionsgrænseværdierne.

2.8 Titandioxidindustrien

Titandioxidindustrien beskæftiger sig med udvinding af hvidt pigment fra undergrunden. Der er tale om en form for minedrift. I IED findes reglerne for titandioxidindustrien i direktivets kapitel 6.

2.9 Implementeringen i Danmark

IED viderefører princippet i IPPC-direktivet om integreret forureningsbekæmpelse som et vigtigt led i processen frem mod en mere bæredygtig balance mellem menneskets aktiviteter og den samfundsmæssige udvikling på den ene side og et generelt højt miljøbeskyttelsesniveau på den anden side. Strategien i den integrerede forureningsbekæmpelse er, at forureningen fra et anlæg skal vurderes samlet, og at der i denne sammenhæng også skal tages hensyn til problemerne knyttet til det affald, der produceres på anlægget, behovet for at begrænse udnyttelsen af naturens ressourcer og behovet for effektiv udnyttelse af energien, således at der ud fra en helhedsvurdering træffes det bedst mulige valg for miljøet.

Denne tankegang blev dog ikke indført med IPPC-direktivet, idet man i Danmark gennem de sidste næsten 40 år har arbejdet med en godkendelsesprocedure for særligt forurenende virksomheder bygget på denne tankegang. Miljøbeskyttelsesloven blev indført i 1974 og har siden været baseret på det synspunkt, at forureningsfaktorerne skal behandles i sammenhæng, og at den enkelte virksomhed skal anvende de bedste, tekniske foranstaltninger inden for en rimelig økonomisk ramme, således at forureningen bliver mindst mulig. Der henvises til Folketingstidende 1972-73, Tillæg A, sp. 3932. Miljøbeskyttelsesloven bygger således på samme tankegang som IED.

IED angiver en række hensyn, der skal indgå i vurderingen og godkendelsen af de virksomheder, der er angivet i bilag I til direktivet. Da IED som nævnt ovenfor er en sammenskrivning af 7 eksisterende direktiver, findes en lang række af disse hensyn allerede i dansk lovgivning.

Der er dog en række nye tiltag, hvoraf enkelte kræver ændringer af eksisterende love mens de resterende tiltag kan implementeres med hjemmel eksisterende bemyndigelsesbestemmelser.

De nærmere krav for , hvorledes ansøgningerne og godkendelserne skal udformes i overensstemmelse med IED, og hvad de skal indeholde, foreslås implementeret gennem bekendtgørelsesændringer. Ministerens bemyndigelser til at fastsætte regler for ansøgningernes indhold samt regler for vilkår til godkendelser i miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2, og husdyrgodkendelseslovens § 18, stk. 2, og § 34 videreføres i uændret form.

I forhold til den bindende anvendelse af BAT-konklusionerne, er det ligeledes hensigten, at fastsætte regler i godkendelsesbekendtgørelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2, og husdyrgodkendelseslovens § 18, stk. 2, og § 34, så det i godkendelsesbekendtgørelsen og husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen kommer til at fremgå, at BAT-konklusionerne skal lægges til grund ved fastsættelsen af godkendelsesvilkårene for (i)-mærkede virksomheder. Der vil i bekendtgørelserne blive indsat en bestemmelse om, at EU's BAT-konklusioner, efterhånden som de bliver vedtaget og offentliggjort, skal offentliggøres på Miljøstyrelsens hjemmeside, www.mst.dk. Herudover vil de enkelte numre på BAT-konklusionerne løbende blive optaget på et bilag til godkendelsesbekendtgørelsen. BAT-konklusionerne skal ikke optages i Lovtidende, da BAT-konklusionerne er tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, der ikke i sig selv er gældende ret, men som skal lægges til grund ved fastsættelsen af godkendelsesvilkårene.

I IED findes en mulighed for at dispensere fra anvendelsen af emissionsgrænseværdierne i BAT-konklusionerne, hvis vilkårene herfor i øvrigt er opfyldte. Denne dispensationsmulighed vil blive implementeret i bekendtgørelser, og det vil komme an på en konkret vurdering, hvornår de pågældende betingelser er opfyldte. Såfremt den godkendende myndighed vurderer, at betingelserne for at dispensere fra at anvende BREF-dokumenternes emissionsgrænseværdier i en konkret sag skal det pågældende medlemsland informere Kommissionen om, i hvilken udstrækning dispensationen bliver anvendt. Der vil derfor blive indføjet en bestemmelse i godkendelsesbekendtgørelsen med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2, om at myndighederne skal indberette til Miljøstyrelsen, når undtagelsesmulighederne bliver anvendt i forbindelse med godkendelser eller revurderinger af (i)-mærkede virksomheder, således at Miljøstyrelsen kan underrette Kommissionen. Når myndigheden anvender undtagelsesbestemmelsen i IED artikel 15, stk. 4, vil offentligheden skulle inddrages, jf. IED artikel 24, stk. 1, litra c. Denne bestemmelse vil ligeledes blive implementeret i godkendelsesbekendtgørelsen.

Det følger af forarbejderne til miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2, at ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om godkendelse af listevirksomhed, at denne bemyndigelse også omfatter en bemyndigelse til at gennemføre de bestemmelser, der følger IPPC-direktivet. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at det ikke var hensigten at udarbejde standardvilkår for virksomheder omfattet af IPPC-direktivets bilag 1 grundet kompleksiteten i disse virksomheders miljøforhold. Der henvises til Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, side 3483-3496. De nærmere regler for ansøgninger og vilkår i forbindelse med godkendelse af listevirksomheder findes i godkendelsesbekendtgørelsen. Listen over omfattede (i)-mærkede virksomheder udvides nu med IED, og dette betyder, at der fremover også bliver standardvilkår for enkelte af disse virksomheder, selvom de bliver (i)-mærkede, da de allerede før IED var omfattet af standardvilkår. Det vil i første omgang dreje sig om virksomheder, der producerer træbeskyttelsesmidler samt korn- og foderstofvirksomheder. Det bemærkes, at der ikke i IED er noget til hinder for, at der anvendes standardvilkår i forbindelse med godkendelser af virksomheder under forudsætning af, at vilkårene revideres, når Kommissionen har

offentliggjort en BAT-konklusion for en virksomhedstype omfattet af standardvilkår, således at disse hele tiden er i overensstemmelse med BAT.

Blandt de ændringer, der indeholdes i dette lovforslag er kravet om revurdering af en virksomhed eller husdyrbrug, når en ny BAT-konklusion vedrørende virksomhedens eller husdyrbrugets hovedaktivitet er offentliggjort i EU-Tidende.

Nogle af virksomhedstyperne omfattet af IED skal desuden ved opstart eller ved første revurdering efter den 7. januar 2013 kortlægge jord- og grundvandsforurening på virksomhedens anlægsområde med henblik på kvalificering af den pågældende forurening samt oprensning efter definitivt driftsophør. Reglerne om selve kravet om at udarbejde en basistilstandsrapport vil blive implementeret gennem først en bemyndigelsesbestemmelse i miljøbeskyttelsesloven og efterfølgende en tilføjelse til godkendelsesbekendtgørelsen. Det vil her blive fastlagt kriterier for, hvornår en virksomhed skal påbydes at udarbejde en basistilstandsrapport. Blandt de kriterier der skal lægges vægt på, er om virksomheden anvender, fremstiller eller frigiver relevante farlige stoffer, der kan medføre en jord- og grundvandsforurening. Det vil således langt fra være alle IED-virksomheder, der bliver omfattet af kravet om udarbejdelse af en basistilstandsrapport. Ordningen om selve oprydningen efter definitivt driftsophør vil blive implementeret gennem en ændring af jordforureningsloven.

Endvidere stiller IED krav om, at en tilsynsrapport skal offentliggøres efter at tilsynsmyndigheden har været på tilsyn på virksomheden, ligesom der skal ske offentliggørelse af de foranstaltninger, virksomheden træffer i forbindelse med definitivt driftsophør. Disse regler vil blive implementeret gennem bekendtgørelser og skal ses i tæt sammenhæng med den foreslåede digitalisering. Det er hensigten, at offentliggørelsen sker gennem den foreslåede digitale kommunikation. Se nærmere lovforslagets § 1, nr. 13 og § 2, nr. 14.

Med hensyn til fyringsanlæg og anlæg hvor der bruges VOC reguleres området i dag af to bekendtgørelser: Bekendtgørelse nr. 808 af 25. september 2003 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg og bekendtgørelse nr. 350 af 29. maj 2002 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg med senere ændringer (VOC-bekendtgørelsen). Bekendtgørelserne supplerer reglerne i godkendelsesbekendtgørelsen og gennemfører de tidligere direktiver om store fyringsanlæg og om aktiviteter med organiske opløsningsmidler. De særlige krav til de nævnte anlæg vil fortsat blive fastsat i bekendtgørelser, der samtidigt gennemfører de nye krav, der kommer med IED.

Det overvejes for affalds- og affaldmedforbrændingsanlæg, der er reguleret i bekendtgørelse nr. 162 af 11. marts 2003 om anlæg, der forbrænder affald med senere ændringer, at fastsætte generelle krav i bekendtgørelsen for denne type anlæg, der i dag bliver fastsat efter et konkret skøn. Disse generelle regler supplerer miljøgodkendelsen af disse anlæg, og kan lette de administrative byrder i forbindelse med godkendelsesarbejdet. Der vil dog stadig skulle ske en konkret vurdering af eventuelt specielle forhold, der måtte gøre sig gældende for det pågældende anlæg.

Det bemærkes, at visse af ændringerne af husdyrgodkendelsesloven til implementering af IED har til formål at sikre klarhed, overskuelighed og parallelitet med miljøbeskyttelsesloven. Visse af disse ændringer ville kunne have været gennemført ved bekendtgørelse med hjemmel i den meget brede bemyndigelsesbestemmelse i husdyrgodkendelseslovens § 75, stk. 1.

I IED, artikel 9 er der indsat en bestemmelse, der vedrører drivhusgasemissioner. Af denne bestemmelse fremgår, at såfremt en IED-virksomheds aktiviteter er omfattet af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (kvotedirektivet), skal der ikke fastsættes emissionsgrænseværdier i medfør af reglerne i IED for udledning af drivhusgasser med mindre det er nødvendigt for at undgå en betydelig lokal forurening. I Danmark fortolker vi IED således, at der ikke er et krav om, at der skal fastsættes emissionsgrænseværdier for de øvrige IED-virksomheder, der ikke er omfattet af kvotedirektivets regler medmindre formålet er, at undgå lokal forurening. En medarbejder ved Kommissionen har oplyst, at denne fortolkning er i overensstemmelse med Kommissionens fortolkning. Det foreslås derfor, at der ikke indføres krav i Danmark om, at IED-virksomheder der ikke er omfattet af kvotedirektivet skal have fastsat grænseværdier for udledning af drivhusgasser, med mindre det er for at forhindre betydelig lokal forurening.

IED vil Danmark blive implementeret, så det kun er de virksomheder, der er oplyst i IED, bilag I, der bliver omfattet af reglerne.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1 Ændringer som følge af direktivet om industrielle emissioner

3.1.1 Revurdering af virksomheder på baggrund af bedste tilgængelige teknik m.v.

3.1.1.1 Gældende ret

Som reglerne er i dag skal særligt forurenende industrivirksomheder, herunder de (i)-mærkede virksomheder, godkendes, inden de må anlægges, påbegyndes eller ændres på en måde, der medfører yderligere miljøbelastning, jf. § 33, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven og husdyrgodkendelseslovens §§ 11 og 12. Godkendelse og revurdering af enten kommunerne eller Miljøstyrelsen afhængigt af hvilken virksomhedstype, der er tale om. Ansøgningens indhold samt myndighedernes vilkårsfastsættelse i forbindelse med godkendelsen af en virksomhed sker i medfør af godkendelsesbekendtgørelsen, der er udstedt efter § 35, stk. 2 i miljøbeskyttelsesloven. På tilsvarende måde er der fastsat nærmere regler om fastsættelse af vilkår i forbindelse med godkendelse af husdyrbrug, jf. bekendtgørelse nr. 294 af 31. marts 2009 om tilladelse og godkendelse m.v. af husdyrbrug, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 291 af 6. april 2011 (i det følgende benævnt husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen) og bekendtgørelse nr. 1695 af 19. december 2006 om husdyrbrug og dyrehold for mere end 3 dyreenheder, husdyrgødning, ensilage m.v., som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 114 af 11. februar 2011 (i det følgende benævnt husdyrgødningsbekendtgørelsen).

Når der skal fastsættes vilkår til godkendelsen for de (i)-mærkede virksomheder, sker dette bl.a. på baggrund af EU's BREF-dokumenter, der er udtryk for bedste tilgængelige teknik indenfor en given branche/industri sektor. Teknikkerne skal kunne anvendes i den pågældende industri sektor på tekniske og økonomisk levedygtige vilkår, idet der skal tages hensyn til omkostninger og fordele ved teknikkerne. Når der foreligger et BREF-dokument for en sektor, betragtes dette som vejledningsmateriale således, at dette materiale suppleret med Miljøstyrelsens generelle vejledninger, skal anvendes af myndighederne ved fastsættelsen af krav til nye virksomheder, og ved revurdering af bestående virksomheder. Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 3, at der ved administrationen af miljøbeskyttelsesloven skal lægges vægt på, hvad der er opnåeligt gennem

anvendelse af bedste tilgængelige teknik. Myndighederne er forpligtet til at lægge BREF-dokumenterne til grund fra det øjeblik, hvor de foreligger. Myndighederne kan dog fravige vejledningsmaterialet, hvis konkrete omstændigheder kræver det. Det er op til den enkelte myndighed at fastlægge, hvornår disse konkrete omstændigheder er til stede. Myndighederne har således pligt til at tage BREF-dokumenterne i betragtning i forbindelse med fastsættelsen af godkendelsesvilkårene, uden at myndighederne dog nødvendigvis behøver at komme til det samme resultat, som BREF-dokumenterne foreskriver. Hvor en virksomhed ikke er omfattet af et BREF-dokument, er det godkendelsesmyndigheden, der fastlægger hvad BAT er, ud fra kriterierne i miljøbeskyttelseslovens § 3 og Miljøstyrelsens vejledninger. Dette gælder udover enkelte (i)-mærkede virksomheder således for alle de virksomheder og husdyrbrug, der ikke er omfattet af IPPC-direktivet.

Første gang en virksomhed får en godkendelse eller foretager en godkendelsespligtig udvidelse af virksomheden, der resulterer i en tillægsgodkendelse, er denne beskyttet mod indgreb fra myndighedernes side mod skærpende krav i 8 år efter godkendelsens eller tillægsgodkendelsens meddelelse. Dette kaldes i praksis retsbeskyttelsen.

Denne retsbeskyttelse findes i EU alene i dansk ret, og har eksisteret stort set i sin nuværende form siden 1986. Perioden på 8 år er fastsat under hensyntagen til, at virksomhederne har behov for en passende planlægnings- og investeringsperiode for bygninger og maskiner uden at kunne mødes med påbud og forbud. Samtidig er perioden fastsat ud fra en betragtning om, at BAT i denne periode må forventes at have ændret sig på en sådan måde, at der vil være en berettiget grund til at kunne kræve ændringer på virksomheden af hensyn til miljøbeskyttelsesniveauet. Det er alene den egentlige godkendelse og tillægsgodkendelser, der er retsbeskyttet. Senere revurderinger er ikke retsbeskyttede.

Der er dog visse undtagelser til reglen om 8 års retsbeskyttelse, der følger af miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 2, nr. 1-6 og husdyrgodkendelseslovens § 40, stk. 2, nr. 1-5. Fælles for alle undtagelserne er, at de først kan anvendes, når der er fremkommet nye oplysninger om viden eller teknikker på området, eller der er dukket nye forhold op, der ikke var til stede under behandlingen af miljøgodkendelsesansøgningen. Såfremt betingelserne i disse regler er opfyldte, skal tilsynsmyndigheden tage godkendelsen op til revurdering og om nødvendigt meddele de nødvendige påbud og forbud, uagtet at godkendelsen ellers er retsbeskyttet.

Undtagelserne i stk. 2, nr. 1-3, fandtes i dansk ret allerede inden IPPC-direktivet skulle implementeres, og er indsat med henblik på at imødekomme den situation, hvor der er kommet nye oplysninger om forureningen, eller hvor der er indtruffet forhold, der ikke kunne forudses, da godkendelsen blev meddelt. Disse undtagelser skulle dog under alle omstændigheder være sat ind i forbindelse med implementeringen af IPPC-direktivet. Undtagelserne i nr. 4 og 5 er indsat i forbindelse med implementeringen af IPPC-direktivet (96/61) i 1999. Undtagelsen i nr. 6 er en følge af Seveso II-direktivet (96/82) om virksomheder, der frembyder en særlig risiko. Nr. 4-6 er således kommet ind i lovgivningen som følge af krav i EU-direktiver. Særligt for husdyrgodkendelsesloven gælder, at nr. 6 ikke fremgår heri, da risikovirksomhed reguleres efter miljøbeskyttelsesloven og bekendtgørelse om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, der er udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Særligt for § 41 a, stk. 2, nr. 4 i miljøbeskyttelsesloven og § 40, stk. 2, nr. 4 i husdyrgodkendelsesloven gælder, at tilsynsmyndigheden skal tage en godkendelse op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud, hvis der sker væsentlige ændringer i den bedste

tilgængelige teknik, der skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissionerne, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger.

Det er op til tilsynsmyndighedens konkrete skøn, hvorvidt betingelserne i miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 2, nr. 1-6 henholdsvis husdyrgodkendelseslovens § 40, stk. 2, nr. 1-5 er opfyldte for at gennembyrde retsbeskyttelsen, men praksis har vist, at muligheden for at gennembyrde retsbeskyttelsen meget sjældent er anvendt.

Når retsbeskyttelsesperioden er udløbet, kan der stilles nye og skærpede vilkår til en godkendt virksomhed, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41 b. Efter de gældende regler skal godkendelser af (i)-mærkede virksomheder dog tages op til revurdering første gang efter 8 år, og herefter mindst hvert 10. år med det formål at justere dem i lyset af den teknologiske udvikling. Disse regler findes i godkendelsesbekendtgørelsens § 18. En revurdering omfatter som udgangspunkt hele virksomheden, og vilkårsændringer meddeles til virksomheden som et påbud efter § 41 med en passende frist for implementering af kravene/vilkårene. Tilsvarende regler findes i husdyrgodkendelseslovens § 41 jf. § 39, og i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens §§ 17 og 18.

3.1.1.2 Lovforslaget

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse i såvel miljøbeskyttelsesloven som husdyrgodkendelsesloven, hvorefter ministeren fastsætter regler om, at en virksomheds miljøgodkendelse skal tages op til revurdering, når det er nødvendigt for at overholde EU-retlige krav eller andre internationale forpligtelser. Bestemmelsens hovedformål er, at implementere IED, artikel 21, stk. 3, hvorefter en virksomhed skal revurderes efter offentliggørelsen af en BAT-konklusion i EU-Tidende, hvis virksomhedens hovedaktivitet er omfattet af denne BAT-konklusion. Det fremgår af IED, artikel 21, stk. 3 at hele virksomheden skal være revurderet, og ændringerne i godkendelsesvilkårene skal være implementeret på virksomheden inden 4 år efter offentliggørelsen af BAT-konklusionen.

Det er Kommissionens hensigt, at de enkelte BREF-dokumenter skal revurderes ca. hvert 8. år, jf. præamblen til IED, betragtning 13. Såfremt denne kadence overholdes, vil det betyde, at revurderingskadencen for (i)-mærkede virksomheder bliver sat op, så disse virksomheder fremover skal revurderes ca. hvert 8. år mod i dag ca. hvert 10. år.

Bemyndigelsen tænkes udmøntet således, at en (i)-mærket virksomhed skal revurderes, når der er offentliggjort en ny BAT-konklusion. Det indebærer, at en virksomhed, der er godkendt mindre end 8 år før offentliggørelsen af et nyt BREF-dokument, hvis det i øvrigt omfatter virksomhedens hovedaktivitet, skal revurderes uanset retsbeskyttelsen.

De eksisterende regler om revurderingskadencer i godkendelsesbekendtgørelsen og husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen om revurdering af (i)-mærkede virksomheder vil kun blive anvendt for så vidt angår de (i)-mærkede virksomheder, der ikke er omfattet af en BAT-konklusion. Disse virksomheder vil således forsat skulle revurderes ca. hvert 10. år.

Det foreslås, at kravet om revurdering af en virksomhed efter offentliggørelsen af en relevant BAT-konklusion alene skal gælde de virksomheder, der er omfattet af IED, bilag I, hvilket for langt størstedelens vedkommende er en videreførelse af bilag I til IPPC-direktivet. Dette bilag vil blive implementeret i godkendelsesbekendtgørelsen, og IED-virksomhederne vil blive mærket med (i). I husdyrloven vil det fremgå af § 12, hvilke svine- og fjerkræbrug, der er omfattet.

Såfremt en virksomhed har fået en miljøgodkendelse mindre end 8 år før den pågældende BAT-konklusion, der omfatter virksomhedens hovedaktivitet, og derfor i princippet er omfattet af den 8-årige retsbeskyttelsesperiode, vil virksomheden uanset denne retsbeskyttelse skulle revurderes, og forslaget indebærer derfor endnu en mulighed for at gennembryde retsbeskyttelsen. Retsbeskyttelsen vil ligeledes kunne gennembrydes i forbindelse med revurderingen af en virksomhed efter offentliggørelsen af en revideret BAT-konklusion, hvor en virksomhed har fået en tillægsgodkendelse, der stadig er retsbeskyttet. Såfremt tillægsgodkendelsen omfatter virksomhedens hovedaktivitet vil retsbeskyttelsen på tillægsgodkendelsen kunne gennembrydes, hvis en revideret BAT-konklusion, der omfatter virksomhedens hovedaktivitet offentliggøres, da virksomheden så skal revurderes. Herudover videreføres retsbeskyttelsen i sin helhed.

Desuden er det hensigten med bestemmelsen, at ministeren skal fastsætte regler i den situation, hvor eksempelvis et direktiv eller en konvention indfører krav om, at en virksomheds miljøgodkendelse revurderes. Retsbeskyttelsesreglerne er danske regler, og må vige, hvis et EU-krav eller et konventionskrav foreskriver indgreb, der er uforenelige med retsbeskyttelsesreglerne. Bestemmelsen kan især tænkes udnyttet i de situationer, hvor et krav skal implementeres inden 8 år og derfor ikke nødvendigvis giver mulighed for, at de berørte virksomheders retsbeskyttelsesperiode udløber, inden revurderingen foretages.

Der foreslås herudover indsat en bemyndigelse til ministeren i miljøbeskyttelsesloven og husdyrgodkendelsesloven, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler for behandlingen af godkendelser, der skal revurderes. Det er hensigten, at bestemmelsen bl.a. skal anvendes til at fastsætte nærmere regler i godkendelsesbekendtgørelsen og husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen om de eventuelle frister, der skal overholdes i forbindelse med en revurdering af en (i)-mærket virksomhed, hvor meget af virksomhedens godkendelse, der skal tages op til revurdering samt hvilke sagsbehandlingsskridt, der i øvrigt skal foretages i forbindelse med en revurdering.

Virksomheder omfattet af IED, der ikke er omfattet af et BREF-dokument og dermed en BAT-konklusion, hvilket f.eks. gælder affaldsdeponeringsanlæggene, skal revurderes, når der er sket en udvikling i BAT for den pågældende type virksomhed, der kan medføre en betydelig emissionsnedbringelse, jf. IED artikel 21, stk. 4. Reglen er stort set identisk med IPPC-direktivets artikel 13, stk. 2, litra b, hvorefter en virksomhed skal revurderes, hvis der fremkommer væsentlige ændringer i BAT, der skaber mulighed for en betydelig emissionsnedbringelse uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger for virksomheden. Der er dog den forskel, at reglen i IED artikel 21, stk. 4 i modsætning til IPPC-direktivet ikke taler om ”uforholdsmæssigt store omkostninger” i forbindelse med implementeringen af BAT efter en revurdering.

Da IPPC-direktivets artikel 13, stk. 2, litra b, er ordret implementeret i miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 2, nr. 4 og husdyrgodkendelseslovens § 40, stk. 2, nr. 4, jf. ovenfor under 5.1.1.1, foreslås det, at ordene ”uden uforholdsmæssigt store omkostninger” tages ud af § 41 b, stk. 2, nr. 4, og § 40, stk. 2, nr. 4, da dette er nødvendigt for at implementere IED artikel 21, stk. 4, korrekt. Den foreslåede ændring forventes dog ikke at medføre en øget mængde revurderinger og pludselige indgreb i retsbeskyttede virksomheders godkendelser. Det ligger i BAT-princippet, at den pågældende teknik skal kunne anvendes i den relevante industrisektor på økonomisk levedygtige vilkår, jf. IED artikel 3, stk. 1, nr. 10, litra b, ligesom udviklingen i BAT efter IED artikel 21, stk. 4, skal sikre en betydelig nedbringelse af emissionerne. Når myndighederne fastsætter, hvad der er BAT for en given branche, er der således gjort op med, at teknikkerne/metoderne er økonomisk

mulige at implementere i den pågældende industrisektor, samt at emissionerne kan nedbringes betydeligt.

Der kan dog inden for den enkelte industrisektor være specielle enkeltstående tilfælde, hvor det vil være meget byrdefuldt for den konkrete virksomhed, hvis den bliver pålagt at anvende BAT. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis en virksomhed, der er beliggende i bymæssig bebyggelse og som følge af planreglerne, ikke har mulighed for at udvide, bliver pålagt at etablere et rensningsanlæg, der kun vil resultere i en begrænset miljøforbedring. I en sådan situation vil BAT ikke tage hensyn til dette saglige forhold. Imidlertid vil proportionalitetsprincippet finde anvendelse, hvorefter en virksomhed ikke kan pålægges uforholdsmæssigt store omkostninger sammenholdt med den miljøforbedring, der kan opnås med indgrebet.

Da den foreslåede ændring af miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 2, nr. 4 og husdyrgodkendelseslovens § 40, stk. 2, nr. 4 ikke er en realitetsændring foreslås det, at bestemmelsen skal gælde for alle virksomheder omfattet af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 og alle husdyrbrug omfattet af husdyrgodkendelseslovens §§ 11 og 12 og ikke kun de virksomheder, der er omfattet af IED.

Kriterierne for fastlæggelse af BAT, der skal lægges til grund ved vurderingen af virksomheder omfattet af IED, hvor der ikke findes en BAT-konklusion fastlægges af de nationale myndigheder gennem anvendelse af de nærmere kriterier, der er nævnt i IED, artikel 3, nr. 3 og bilag III. Disse kriterier er omtrent identiske med kriterierne i miljøbeskyttelseslovens § 3 og skal anvendes af myndighederne i forbindelse med fastlæggelsen af BAT for de virksomhedstyper omfattet af IED, for hvilke der ikke findes et BREF-dokument. Imidlertid er ordlyden ikke helt tilsvarende, og det foreslås, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 3, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om BAT i bekendtgørelser. Det er ikke, som det er i dag muligt, at fastsætte nærmere regler om BAT i bekendtgørelser med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. Der vil blive behov for at implementere IED, bilag III i godkendelsesbekendtgørelsen, med henblik på at myndighederne skal anvende disse kriterier i fremtiden ved fastsættelsen af BAT for især de (i)-mærkede virksomheder, der ikke er omfattet af en BAT-konklusion. Det er herudover hensigten med bestemmelsen at give ministeren mulighed for at fastsætte regler om BAT, såfremt der i direktiver e.l., anvendes et BAT-begreb, der afviger fra det, der kendes i IED og miljøbeskyttelsesloven. Det foreslås derfor, at bemyndigelsesbestemmelsen også skal kunne udstrækkes til at fastsætte regler for BAT gældende for andre virksomheder end de (i)-mærkede og de der i øvrigt er omfattet af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.

Kriterierne for fastlæggelse af bedste tilgængelige teknik (BAT) fremgår af bilag III i IED. Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 3, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om BAT i bekendtgørelser med henblik på at kunne implementere direktivets kriterier. Hensigten er at implementere IED, bilag III i godkendelsesbekendtgørelsen med henblik på, at myndighederne forpligtes til at anvende disse kriterier i fremtiden ved fastsættelsen af BAT for især de (i)-mærkede virksomheder. Det er herudover hensigten med bestemmelsen at give ministeren mulighed for at fastsætte regler om BAT, såfremt der i direktiver e.l., anvendes et BAT-begreb, der afviger fra det, der kendes i IED og miljøbeskyttelsesloven. Det foreslås derfor, at bemyndigelsesbestemmelsen også skal kunne udstrækkes til at fastsætte regler for BAT gældende for andre virksomheder end de (i)-mærkede.

På husdyrområdet fremgår det af bemærkningerne til husdyrdyrgodkendelsesloven § 1, stk. 2, nr. 4, at begrebet bedst tilgængelig teknik anvendes i samme betydning, som i miljøbeskyttelseslovens § 3. Adgangen for ministeren til at afgrænse BAT-begrebet på miljøbeskyttelseslovens område vil derfor også få betydning for forståelsen af begrebet på husdyrområdet, da begrebet BAT på husdyrområdet også skal fortolkes i overensstemmelse med IED. De nærmere regler om anvendelsen af BAT på husdyrområdet gennemføres med hjemmel i husdyrgodkendelseslovens §§ 34 og 75.

Ved den seneste ændring af husdyrgodkendelsesloven (lov nr. 122 af 23. februar 2011) blev beskyttelsesniveauet for ammoniakdepositionen fra husdyrbrug ændret til et totaldepositionskrav for kategori 1- og 2-natur. I forbindelse med denne ændring blev der åbnet mulighed for, at husdyrproducenten fik en overgangsperiode til at opfylde de nye totaldepositionskrav. Når revurderingen fremrykkes i forbindelse med implementeringen af IED, vil det ikke få indflydelse på overgangsreglerne for opfyldelse af totaldepositionskravet. Begrundelsen er, at BREF-dokumenterne vedrører emissioner og ikke depositioner, hvorfor det vil være muligt at opretholde to uafhængige juridiske krav. Med til begrundelsen hører også, at det ikke forventes, at BAT-niveauet bliver skærpet i forhold til ammoniakemissionsniveauet i dag. Det vil således være muligt juridisk set at opretholde to forskellige frister for opfyldelse af kravene. En for emissioner og en for depositioner. Se i øvrigt bemærkningerne til § 1, nr. 2 og nr. 8-10 og § 2, nr. 7-11.

3.1.2 Basistilstandsrapport og retablering af anlægsområdet ved nedlukning

Jordforureningsloven skal medvirke til at forebygge, fjerne eller begrænse jordforurening og forhindre eller forebygge skadelig virkning fra jordforurening på grundvand, menneskers sundhed og miljøet i øvrigt.

Jordforureningsloven bygger som udgangspunkt på forurenere-betaler-princippet, hvorefter den, der har forurennet, også er den, der skal rense op. Forurenere kan, såfremt betingelserne herfor er opfyldt, få et påbud om, at denne skal undersøge, fjerne eller foretage andre foranstaltninger med hensyn til forureningen.

Jordforureningsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2000, indeholder de almindelige regler om påbud til forurenere om undersøgelser og oprydning efter jordforureninger. Herudover er der for miljøskader (store forureninger, jf. Europaparlamentets og Rådets direktiv 2004/35 af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøansvarsdirektivet) indført et særligt regelsæt, der gælder for sådanne forureninger, der er sket efter den 1. juli 2008.

For ældre jordforureninger meddeles påbud efter miljøbeskyttelseslovens mere begrænsede regler.

Undersøgelsespåbud

Der kan efter jordforureningslovens § 40 udstedes påbud om udtagning af prøver, analyser m.v. og om klarlæggelse af, hvordan følgerne af forurening afhjælpes eller forebygges.

Påbud kan udstedes til den, der i erhvervmæssigt eller offentligt øjemed driver eller drev den virksomhed, hvorfra den mulige udledning stammer (ubetinget ansvar). Hvis en mulig forurening ikke stammer fra en erhvervmæssig eller offentlig virksomhed, kan påbud meddeles, hvis forureningen skyldes uforsvarlig adfærd (medmindre anden lovgivning har fastsat strengere regler).

Af bemærkningerne til lovforslag nr. L183 Forslag til Lov om forurennet jord fremgår følgende: *”Med formuleringen mulig forurener og eventuel forurening i bestemmelsen i stk. 1, 1. punktum, angives, at undersøgelsespåbud kan – som det hidtil har været praktiseret, når der er givet undersøgelsespåbud efter miljøbeskyttelseslovens § 72 – meddeles, når myndighederne har en begrundet mistanke om, at der er en forurening, der skal undersøges, og at den mulige forurening med overvejende sandsynlighed kan hidrøre fra den mulige forureners virksomhed eller anlæg.”*

Hvis det af en påbudt undersøgelse fremgår, at der ikke er konstateret forurening på det undersøgte areal, eller at forureningen ikke helt eller delvist kan henføres til påbudsadressaten, så skal den myndighed, der påbød undersøgelsen, dække de udgifter, som påbudsadressaten har afholdt til opfyldelse af påbuddet, jf. jordforureningslovens § 76, stk. 4.

Er den mulige forurening fra før 1992, udstedes undersøgelsespåbud efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven. Der kan alene meddeles ikke-omkostningskrævende påbud. Påbud forudsætter ikke, at der foreligger uforsvarlig adfærd.

Oprensningspåbud

Med hensyn til oprydningpåbud anvendes jordforureningsloven, hvis forureningen eller den væsentligste del heraf er sket den 1. januar 2001 eller senere, jf. jordforureningslovens § 41, stk. 1, og § 42.

Påbud meddeles til den, der i erhvervsmæssigt eller offentligt øjemed driver eller drev en virksomhed, hvorfra forureningen hidrører, jf. jordforureningslovens § 41, stk. 1.

Påbud til erhvervsmæssige og offentlige forurenere kan udstedes, uanset om forureningen er sket på grund af forurenerens culpøse adfærd. Dette fremgår af formuleringen “uanset hvordan” i § 41, stk. 2. Det ubetingede ansvar betyder, at meddelelse af påbud ikke er betinget af, at myndighederne kan påvise en ansvarspådragende adfærd (culpa) hos forurenere. Begrebet virksomhed omfatter tillige mobile anlæg, hvad enten der er tale om egentlige driftsanlæg (transportable asfalanlæg m.v.) eller transportanlæg (lastbiler, tankvogne m.v.). Også forureninger, der sker fra oplag af affald eller stoffer, der f.eks. anvendes i produktionen, er omfattet af bestemmelsen.

Hidrører forureningen fra andre aktiviteter, f.eks. private aktiviteter, kan påbud kun udstedes, hvis forureningen skyldes uforsvarlig adfærd eller en adfærd, der er omfattet af strengere ansvarsregler i anden lovgivning.

I tilfælde, hvor forureningen er opstået på grund af krig, borgerlige uroligheder, atomskader eller naturkatastrofer, vil der dog ikke kunne meddeles påbud. Tilsvarende vil der heller ikke kunne meddeles påbud i tilfælde, hvor forureningen er opstået p.g.a. brand eller hærværk, som ikke skyldes forurenerens uforsvarlige adfærd eller en adfærd, hvor forurenere er omfattet af strengere ansvarsregler ifølge anden lovgivning. Disse undtagelser fremgår af lovens § 41, stk. 2.

Myndighederne skal godtgøre, at forureningen hidrører eller hidrørte fra den pågældende virksomhed. Heri ligger ifølge lovbemærkningerne til lovforslag nr. L183 Forslag til Lov om forurennet jord, § 41: *”Forureningen skal være forårsaget af den pågældende virksomhed. Det er ikke tilstrækkeligt, at der findes forurening på den grund, hvor virksomheden er beliggende. Der skal påvises årsagsforbindelse mellem driften af virksomheden og forureningen.”*

For forureninger fra før 2001 gælder miljøbeskyttelseslovens regler. Efter disse regler kan påbud alene meddeles, hvis forureningen er ulovlig og skyldes den ansvarliges fejl eller forsømmelser. Vurderingen af, hvornår der foreligger fejl eller forsømmelser, er meget streng i retspraksis, så det er meget vanskeligt at anvende disse regler.

Forældelse og passivitet

Med hensyn til forældelse for meddelelse af undersøgelsespåbud følger det af jordforureningslovens § 40, stk. 2, at der ingen absolut tidsfrist er med hensyn til, hvor længe der kan gå fra driftsophør til det tidspunkt, hvor der meddeles undersøgelsespåbud. Dette følger af formuleringen "uanset hvornår".

Imidlertid gælder de almindelige forvaltningsretlige regler, hvorefter miljømyndighederne efter passivitetsbetragtninger og indrettelsessynspunkter kan være afskåret fra at meddele påbud.

Miljømyndighederne skal således reagere inden for en rimelig tid, når de får kendskab til en forurening, der kunne påbydes undersøgt eller opryddet. I relation til disse synspunkter kan der henvises til følgende beskrivelse i bemærkningerne til lovforslag L 183, fremsat den 10. februar 1999, § 41: *"Der vil være tale om en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder. Afgørende for vurderingen er således ikke alene, hvornår forureningen konstateres. Miljømyndighederne skal således have mulighed for, hvor dette ikke er umiddelbart klart, at undersøge, hvorfra kilden stammer, det vil sige hvem der er forurenere, og om der er behov for nærmere undersøgelser eller oprydninger. Sådanne undersøgelser og vurderinger må indpasses i myndighedernes øvrige ressourceanvendelse. Er der omvendt tale om en forurening, hvor behovet for foranstaltninger er klarlagt, og en mulig påbudsadressat har været inddraget i sagen, tilsiger hensynet til påbudsadressaten, at sagen inden for et forholdsvist kortere tidsrum skal følges op af et påbud."*

Med hensyn til forældelse i forbindelse med oprydningspåbud, kan der ikke meddeles et sådant efter jordforureningslovens § 41, hvis der er gået 30 år eller mere efter ophøret af den produktionsmetode eller anvendelsen af det anlæg, der forårsagede eller kunne forårsage forureningen, jf. lovens § 41, stk. 4.

Fristen løber fra ophøret af den produktionsmetode eller anvendelsen af det anlæg, der gav anledning til forureningen. Dette er begrundet i, at det i realiteten kan være vanskeligt at fastslå, hvornår en konkret forurenende episode har fundet sted. Ud over denne tidsfrist på 30 år gælder de almindelige forvaltningsretlige regler, hvorefter miljømyndighederne efter passivitetsbetragtninger og indrettelsessynspunkter kan være afskåret fra at meddele påbud. Miljømyndighederne skal således reagere inden for en rimelig tid, når de får kendskab til en forurening, der kan påbydes opryddet. I relation til disse regler kan der henvises til bemærkningerne til lovforslag L 183, der er citeret ovenfor.

Påbud skal meddeles til den, der faktisk har forurennet, og ikke til senere erhververe af en virksomhed i drift, medmindre en senere driftsherre vidste eller burde vide, at der var meddelt påbud. I så tilfælde vil den senere driftsherre overtage påbudet, jf. lovens § 45.

Miljøskader

Med lov nr. 507 af 17. juni 2008 blev miljøansvarsdirektivet implementeret i (bl.a.) jordforureningsloven i et nyt kapitel 4 a. Hermed kom der et særligt regelsæt for jordforurening, der medfører en alvorlig skade på bestemte beskyttede naturressourcer. Der er tale om beskyttede arter og naturtyper, vandmiljøet eller på jord.

Reglerne om afhjælpning gælder kun miljøskader i forbindelse med erhvervsmæssige aktiviteter.

Den offentlige indsats

Regionerne kortlægger forurenede arealer i henhold til jordforureningsloven og varetager den offentlige indsats på de kortlagte arealer. En jordforurening overgår til den offentlige indsats, når påbudsmulighederne er udtømte og forureneren betaler-princippet derfor ikke kan håndhæves. Mange jordforureninger fra før jordforureningslovens ikrafttrædelse i 2001 er således overgået til offentlig indsats. Myndighederne kan dog i visse tilfælde godt kræve udgifter til undersøgelse og oprensning under den offentlige indsats dækket af den, som kunne have været påbudsadressat.

Den offentlige indsats består af undersøgelse, afværgeforanstaltninger og oprensning (oprydning) af jord- og grundvandsforurening. Regionerne skal først og fremmest prioritere de arealer, hvor forureningen kan have skadelig virkning på grundvand til drikkevandsforsyning og på mennesker på arealer med bolig, børneinstitution eller offentlig legeplads. Indsatsområderne er defineret i lovens § 6, stk. 1.

Den offentlige indsats sigter således primært mod at afværge skadelig virkning for drikkevand og sundhed, mens der ikke er krav om total genopretning af arealerne til en tilstand, før forureningen fandt sted. Det betyder, at mange arealer fortsat er forureningskortlagte efter endt offentlig indsats. En væsentlig del oprenses på privat initiativ af nye ejere.

Der findes endvidere en række reguleringer i forhold til borgerne, hvor formålet er at forebygge sundhedsmæssige problemer ved anvendelsen af forurenede arealer og at forebygge yderligere forurening af miljøet i forbindelse med anvendelse og bortskaffelse af jord. Der skal eksempelvis søges tilladelse før påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder på visse kortlagte arealer, og der skal ske anmeldelse før flytning af jord fra kortlagte arealer.

Registret over forureningskortlagte arealer indeholder i dag ca. 13.000 arealer, der er kortlagt på det såkaldte vidensniveau 2, dvs. konstateret forurening. Data om, hvilke arealer der er forureningskortlagte, kan findes i Danmarks Miljøportal www.miljoportal.dk. Et depotråd, som er nedsat af miljøministeren, redegør for den offentlige indsats i den årlige ”Redegørelse om jordforurening”, som offentliggøres af Miljøstyrelsen.

3.1.2.2 Lovforslaget

Art. 22 i IED stiller krav om, at visse IED-virksomheder udarbejder en basistilstandsrapport, der fastlægger forureningstilstanden af jord og grundvand på virksomhedens område. Ved driftsophør har IED-virksomheder en pligt til at vurdere virksomhedens område, hvor den særlige IED-aktivitet med hensyn til jord- og grundvandsforurening er foregået, og i givet fald foretage foranstaltninger over for forurening forårsaget af IED-aktiviteterne.

Sådanne krav findes ikke i de gældende regler.

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelsesloven indsættes en bemyndigelse for miljøministeren til at udarbejde regler om basistilstandsrapporten, herunder hvilke listevirksomheder der skal udarbejde en basistilstandsrapport, hvornår den skal udarbejdes, samt om dennes nærmere indhold. Det er hensigten, at reglerne indsættes i godkendelsesbekendtgørelsen.

En tilsvarende bemyndigelse foreslås ikke indsat i husdyrgodkendelsesloven, da det vurderes, at svine- eller fjerkræbrug ikke vil være omfattet af kravet om udarbejdelse af en basistilstandsrapport, da de ikke bruger, fremstiller eller frigiver relevante farlige stoffer, jf. nærmere bemærkningerne til den foreslåede bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Virksomhedens forpligtelser ved driftsophør foreslås reguleret i jordforureningsloven. Der foreslås indsat et nyt kapitel 4 b herom.

Driftsherren vil herefter være forpligtet til ved ophør af en IED-aktivitet at foretage en vurdering af jord- og grundvandstilstanden med hensyn til forurening, uanset om virksomheden har udarbejdet en basistilstandsrapport eller ej. På baggrund heraf skal det afgøres, om virksomheden skal foretage foranstaltninger over for jord- og grundvandsforurening.

I de tilfælde, hvor der er udarbejdet en basistilstandsrapport, skal tilstanden føres tilbage til den tilstand, der er konstateret i basistilstandsrapporten (basistilstanden), hvis der i forhold hertil er sket en væsentlig forurening. Derudover skal der foretages foranstaltninger, hvis forureningen fra de godkendte aktiviteter i øvrigt ved driftsophør udgør en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.

I de tilfælde, hvor der ikke er udarbejdet en basistilstandsrapport, skal der foretages foranstaltninger, hvis forureningen fra de godkendte aktiviteter ved driftsophør udgør en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.

Det foreslås i overensstemmelse med IED, at pligterne ved ophør påhviler den driftsherre, der drev virksomheden på ophørstidspunktet. Dette gælder, selv om en forurening måtte stamme fra en tidligere driftsherres drift af virksomheden.

Bl.a. på dette punkt adskiller reglerne sig fra de gældende påbudsregler i lovens kapitel 5, hvor det som hovedregel kun er den, der var driftsherre på forureningstidspunktet, som kan få påbud om undersøgelse og oprydning.

En anden forskel er, at der efter IED ikke er nogen forældelse af ansvaret for forureningen, og forslaget er i overensstemmelse hermed.

Der foreslås endvidere ikke regler om undtagelser af forurening forårsaget af f.eks. krig, borgerlige uroligheder, atomskader, naturkatastrofer samt som udgangspunkt brand og hærværk, idet sådanne undtagelser ikke findes i IED.

Ved ophør af IED-aktiviteter vil de foreslåede regler primært finde anvendelse. Hvis der er forurening, som ikke eller ikke fuldt ud skal fjernes efter de foreslåede regler, eller hvis den sidste driftsherre f.eks. er gået konkurs og derfor ikke kan opfylde sine forpligtelser, foreslås det, at det skal være muligt at give påbud efter kapitel 5, hvis der er en forurener, som er ansvarlig efter disse regler.

Hvis en forurening udgør en miljøskade, finder de eksisterende regler herom i lovens kapitel 4 a dog i første række anvendelse.

Se i øvrigt bemærkningerne til § 1, nr. 7 og § 3.

3.1.3 Offentliggørelse

I henhold til IED er der krav om offentliggørelse af tilsynsrapporter, ophørsforanstaltninger og godkendelser, jf. nedenfor. Dette skal ses i sammenhæng med digitaliseringsafsnittene i nærværende lovforslag. Der vil ske offentliggørelse af de oplysninger, som bliver en del af den digitale kommunikation på godkendelses- og tilsynsområdet. De oplysninger, som der i IED er krav om offentliggørelse af, vil være en del af disse oplysninger.

Hvis der i henhold til IED er krav om offentliggørelse af oplysningerne, vil det ske igennem den digitale kommunikation. Som en følge af IED vil der derfor altid ske hel eller delvis offentliggørelse af tilsynsrapporter, ophørsforanstaltninger og godkendelser, jf. nærmere bemærkningerne til § 1, nr. 13 og § 2, nr. 14.

Eftersom lovforslaget fraviger persondatalovens § 8, har Miljøstyrelsen i overensstemmelse med anbefalingerne i betænkning nr. 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater været i dialog med Datatilsynet omkring offentliggørelsen af de foreslåede oplysninger og drøftet lovforslagets hovedindhold, jf. nærmere bemærkningerne til § 1, nr. 13 og § 2, nr. 14.

I henhold til kommunernes indberetning til Miljøstyrelsen og med baggrund i Miljøstyrelsens egen godkendelses- og tilsynsindsats kan det oplyses, at der i 2010 ialt er 12.295 miljøgodkendelser fordelt på 5547 husdyrbrug og 6748 virksomheder i 2010. Det kan videre oplyses, at der i alt har været ført 18.613 samlede tilsyn i 2010 fordelt på 7876 på husdyrbrug og 10.737 på virksomheder.

5.1.3.1 Gældende ret

Krav om offentliggørelse af tilsynsrapporter

Hverken på miljøbeskyttelseslovens eller på husdyrgodkendelseslovens område findes i dag regler om offentliggørelse af tilsynsrapporter, herunder digitalt. Det fremgår af vejledning nr. 6/2006 om miljøtilsyn med industrivirksomheder, at det følger af god forvaltningsskik, at der udarbejdes og udleveres en tilsynsrapport. Udarbejdelse af en sådan rapport er endvidere forudsat ved vejledning nr. 3/1994 om tilsyn med landbrug. Tilsynsrapporten indeholder navn på den fysiske eller juridiske person, som der er ført tilsyn med. En tilsynsrapport beskriver myndighedens tilsynsbesøg, herunder dato og tidspunkt og hvem der har deltaget. En tilsynsrapport beskriver også, hvad der er kontrolleret/besigtiget, om der har været gennemført et samlet tilsyn eller et tilsyn af udvalgte forhold. Endelig vil en tilsynsrapport indeholde evt. aftaler med virksomheden (aktiviteter, tidsfrister m.v.), identificerede overtrædelser og eventuelle håndhævelsesreaktioner.

Derimod er der bl.a. fastsat nærmere regler om tilsynets rammer og omfang. På miljøbeskyttelseslovens område er udgangspunktet, at det er kommunalbestyrelsen, som er tilsynsmyndighed, men ministeren fører tilsyn med visse områder og virksomheder, og kan under visse betingelser overlade tilsynet til andre myndigheder. Se nærmere miljøbeskyttelseslovens § 65-67. På husdyrgodkendelsesområdet er udgangspunktet, at det er kommunalbestyrelsen, som er

tilsynsmyndighed, dog kan ministeren under visse betingelser overlade tilsynet til andre myndigheder, jf. husdyrgodkendelseslovens § 44-45.

Håndhævelsesbestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven er samlet i kapitel 9 om tilsyn og kapitel 10 om administrative bestemmelser. For så vidt angår husdyrgodkendelsesloven er håndhævelsesbestemmelserne samlet i kapitlerne 4, 5 og 6. Overordnet set skal tilsynsmyndigheden foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning. Tilsynsmyndighedens håndhævelsesreaktioner er bl.a. henstillinger, påbud, forbud, indskærper, selvhjælpshandlinger og eventuelt suppleret med politianmeldelser.

Bestemmelserne suppleres af bestemmelserne i jordforureningslovens kapitel 5 om påbud om undersøgelse og afhjælpning af jordforurening.

Krav om offentliggørelse af planer for oprydning efter ophør af en virksomhed

I forbindelse med implementeringen af IPPC-direktivet blev der i godkendelsesbekendtgørelsen indføjet regler om, at der i miljøgodkendelserne skal indsættes vilkår om, at virksomhederne i forbindelse med ophør af driften skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå forureningsfare og bringe stedet tilbage i en tilfredsstillende tilstand, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 10. Virksomheden skal i forbindelse med ansøgningen om miljøgodkendelsen redegøre for, hvilke foranstaltninger virksomheden har til hensigt at iværksætte i forbindelse med ophør af driften. Hvilke tiltag virksomheden vil iværksætte, og hvilke vilkår myndighederne stiller til den enkelte virksomhed, afhænger af virksomhedens karakter. De enkelte ophørsforanstaltninger vil være omfattet af de almindelige nationale regler om aktindsigt med de begrænsninger, der følger af hensynet til erhvervshemmeligheder m.v. Offentligheden har derfor i stor udstrækning mulighed for at få indsigt i, hvilke tiltag den enkelte virksomhed har foretaget i forbindelse med ophøret af driften forudsat at myndigheden er i besiddelse af oplysningerne. Der er dog ikke i medfør af den gældende retstilstand krav om, at myndighederne aktivt stiller oplysninger om nedlukningsforanstaltninger til rådighed for offentligheden.

Der gælder en identisk retsstilling på husdyrgodkendelseslovens område. Her følger kravet om fastsættelse af vilkår om, at husdyrbrug i forbindelse med ophør af driften skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå forureningsfare og bringe stedet tilbage i en tilfredsstillende tilstand af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen § 11, stk. 1, nr. 13.

Krav om offentliggørelse af godkendelser

Såvel på miljøbeskyttelseslovens som på husdyrgodkendelseslovens område findes i dag regler om offentliggørelse af afgørelser om godkendelse og revurdering af virksomheder og husdyrbrug. Efter miljøbeskyttelseslovens § 74, stk. 2, 2. pkt., er der pligt til at foretage offentlig annoncering i forbindelse med meddelelsen af en godkendelse. Tilsvarende bestemmelse findes i husdyrgodkendelseslovens § 55, stk. 5. Pligten til offentliggørelse i forbindelse med udstedelse af godkendelse følger af miljøbeskyttelseslovens § 74, stk. 2, 2. pkt., og af husdyrgodkendelseslovens § 55, stk. 5. Pligten til offentliggørelse i forbindelse med revurdering følger af godkendelsesbekendtgørelsen § 20, stk. 2, 2. pkt. Der findes imidlertid ikke på husdyrgodkendelseslovens område en tilsvarende bestemmelse om offentlig annoncering af afgørelser om revurderinger, hvorfor der inden udgangen af 2011 vil blive udstedt regler herom i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen med henblik på opfyldelse af IPPC-direktivet.

Der er adgang for borgere og andre interesserede til at få aktindsigt i en given virksomheds miljøgodkendelser. Dette følger af de almindelige regler om aktindsigt i forvaltningsloven, offentlighedsloven og miljøoplysningsloven. Det følger imidlertid ikke af gældende ret, at offentliggørelsen skal ske via internettet eller på anden måde stilles aktivt til rådighed for offentligheden.

3.1.3.2 Lovforslaget

Krav om offentliggørelse af tilsynsrapporter

IED, artikel 23, stk. 6, stiller krav om, at tilsynsmyndigheden efter et tilsynsbesøg skal udarbejde en tilsynsrapport, som i relevant omfang beskriver, hvordan anlægget overholder godkendelsesvilkårene og slutter af med en konklusion om, hvorvidt der er behov for at foretage sig yderligere. Tilsynsrapporten skal meddeles virksomheden eller husdyrbruget inden for en frist på to måneder efter tilsynsbesøget og skal stilles til rådighed for offentligheden senest 4 måneder efter tilsynsbesøget.

Krav om offentliggørelse af oprydningsforanstaltninger ved ophør af virksomhedsdrift

IED, artikel 24, stk. 3, litra a, stiller krav om, at foranstaltninger virksomheden har truffet i forbindelse med ophør af driften skal stilles til rådighed via internettet for så vidt angår de tiltag der omhandler oprensning af jord- og grundvandsforurening, jf. dette forslags § 3.

Det er hensigten med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2 og husdyrgodkendelseslovens § 34, stk. 1, at indsætte en bestemmelse i godkendelsesbekendtgørelsen henholdsvis husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, om at virksomheden eller husdyrbruget ved definitivt driftsophør skal indsende dokumentation til tilsynsmyndighederne for, at de vilkår, der vedrører virksomhedens ophør, er opfyldt. En tilsvarende bestemmelse vil med hjemmel i jordforureningsloven blive indsat i godkendelsesbekendtgørelsen, i relation til oprensninger efter jord- og grundvandsforurening på baggrund af en basistilstandsrapport ved virksomhedens definitive driftsophør.

Det foreslås herefter, at der indsættes en regel i miljøbeskyttelsesloven, husdyrgodkendelsesloven og jordforureningsloven, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at den myndighed der skal offentliggøre oplysninger om de foranstaltninger en virksomhed har truffet i relation til ophør, får adgang til at offentliggøre disse oplysninger på den pågældende kommunes eller Miljøstyrelsens hjemmeside. Offentliggørelse af disse vil være underlagt de samme begrænsninger, som gælder i forbindelse med imødekommelse af anmodninger om aktindsigt.

Krav om offentliggørelse af godkendelser

Af IED art. 24, stk. 2, følger en pligt for medlemsstaterne til at fastsætte regler om at stille visse oplysninger til rådighed for offentligheden, når der er truffet afgørelse om godkendelse eller revurdering af en virksomhed eller et husdyrbrug omfattet af direktivet. Direktivet viderefører de forpligtelser om offentliggørelse, der følger af IPPC-direktivet, men præciserer herudover kravet om begrundelse for afgørelserne. Herunder fastslår direktivet, at visse oplysninger skal stilles til rådighed via internettet. Det drejer sig om afgørelsens indhold, begrundelsen for afgørelsen, og eventuelle dispensationer fra kravet om anvendelse af de emissionsgrænseværdier der følger af EU's BAT-konklusioner, der er givet i forbindelse med afgørelsen, jf. IED art. 24, stk. 2, litra a, b og f.

3.1.4 Øvrige ændringer i husdyrgodkendelsesloven

3.1.4.1 Ny udtrykelig definition af fjerkræ

3.1.4.1.1 Gældende ret

I Danmark skal fjerkræbrug, der overskrider en vis kapacitetsgrænser for fjerkræ, miljøgodkendes, inden brugene må anlægges, udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet.

Disse kapacitetsgrænser fremgår af § 12, stk. 1, nr. 2 og 3 i husdyrgodkendelsesloven. .

De nævnte kapacitetsgrænser er indsat til implementering af IPPC-direktivets grænse for, hvornår et fjerkræbrug er godkendelsespligtigt. Det følger af IPPC direktivets bilag I, pkt. 6.6, litra a, at denne grænse er ved 40.000 stipladser til fjerkræ. På baggrund af EU-Domstolens dom i sagen C-473/07 Association nationale pour la protection des eaux et rivières-TOS, skal begrebet fjerkræ forstås som omfattende alle fugle, der opdrættes for deres æg eller kød.

3.1.4.1.2 Lovforslaget

Med IED indføres en udtrykelig definition af, hvordan begrebet ”fjerkræ” skal forstås. IED henviser til definitionen af fjerkræ i Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande. Følgelig skal der ved fjerkræ forstås høns, kalkuner, perlehøns, ænder, gæs, vagtler, duer, fasaner og agerhøns, der opdrættes eller holdes i fangenskab med henblik på avl, produktion af kød eller konsumæg eller levering af vildt til udsætning.

Det foreslås at indføje definitionen i husdyrgodkendelsesloven. Af samme årsager er det nødvendigt at foretage en ændring af formuleringen i husdyrgodkendelseslovens § 12, stk. 1, så bestemmelsen afspejler den nye begrebsanvendelse. Se i øvrigt bemærkningerne til § 2, nr. 3.

3.1.4.2 Krav om orientering af offentligheden ved høring af andre medlemsstater om projekter med grænseoverskridende virkning

3.1.4.2.1 Gældende ret

Det følger af bekendtgørelse nr. 294 af 31. marts 2009 om tilladelse og godkendelse m.v. af husdyrbrug, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 291 af 6. april 2011 (husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen) § 20, at kommunalbestyrelsen som godkendende myndighed straks skal orientere miljøministeren, hvis kommunalbestyrelsen modtager en ansøgning om et projekt som vil kunne få negativ og betydelig indvirkning på mennesker og miljø i et andet land. Reglen om inddragelse af offentligheden er for så vidt også implementeret ved husdyrgodkendelseslovens § 55, stk. 3. Underretningen sker for at ministeren kan foretage en grænseoverskridende høring til opfyldelse af IPPC-direktivets art. 17 og Rådets direktiv 85/337 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet) art. 7, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 2. Kommunalbestyrelsen må ikke træffe afgørelse i sagen, før ministeren giver sin tilladelse til det, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 3. Den tilsvarende regel på miljøbeskyttelseslovens område findes i godkendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 4, nr. 7.

3.1.4.2.2 Lovforslaget

IED art. 26, er allerede implementeret for så vidt angår pligten til høring af andre lande om projekter med grænseoverskridende virkning, jf. husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen § 20. Det foreslås dog præciseret i husdyrgodkendelseslovens § 55, stk. 3, at offentligheden ved annoncering skal gøres bekendt med, at der i den konkrete sag er tale om et anlæg med grænseoverskridende virkning. Den foreslåede ændring har således ikke til hensigt at implementere en annonceringspligt, der følger af IED. Ændringen foreslås for at skabe parallelitet til miljøbeskyttelseslovens område, hvor der findes en tilsvarende orienteringspligt for projekter med grænseoverskridende virkninger, jf. ovenfor afsnit 5.1.5.1.

Pligten til at høre offentligheden forud for behandlingen af en ansøgning om godkendelse af et husdyrbrug omfattet af IED, følger af husdyrgodkendelsesloven § 55, stk. 3. Der foreslås derfor tilføjet et nyt nr. 7 til § 55, stk. 3, således at det fremover fremgår tydeligt, at såfremt ansøgningen vedrører et husdyrbrug med grænseoverskridende virkning, da skal offentligheden informeres herom ved offentlighedsproceduren. Se i øvrigt bemærkningerne til § 2, nr. 13.

3.1.4.3 Husdyrgodkendelseslovens anvendelsesområde - Rystelser

3.1.4.3.1 Gældende ret

Husdyrgodkendelsesloven omfatter i dag ikke de gener eller skader, der kan opstå i forbindelse med rystelser på husdyrbrug. Retsstillingen er sådan, fordi husdyrbrug ikke giver anledning til gener eller skader på grund af rystelser.

De primære forureningsfaktorer fra husdyrbrug er ammoniak, nitrat, fosfor og lugt, der giver anledning til forurening af vand, jord og luft. Derudover opstår der landskabsmæssige påvirkninger fra husdyrbrug, og lys-, støv-, støj- og fluegener fra husdyrbrug.

I modsætning husdyrgodkendelsesloven omfatter miljøbeskyttelsesloven vibrationsulemper, jf. miljøbeskyttelseslovens § 1, stk. 2, nr. 1.

3.1.4.3.2 Lovforslaget

Med den senere tids liberalisering af landbruget, kan det ikke udelukkes, at husdyrbrug på længere sigt kan komme til at udvikle sig i en sådan retning, at rystelser også vil være en relevant gennemæssig faktor på husdyrbrug. Husdyrgodkendelseslovens § 1, stk. 2, nr. 1, foreslås derfor ændret, sådan at det i lovens formålsbestemmelse sikres, at loven også omfatter rystelser fra husdyrbrug. Se i øvrigt bemærkningerne til § 2, nr. 2.

3.2 Digitalisering

3.2.1 Gældende ret

Miljøbeskyttelsesloven og husdyrgodkendelsesloven indeholder i dag hjemmel til at indføre krav om anvendelse af digital kommunikation på såvel miljøbeskyttelseslovens som på husdyrgodkendelseslovens område.

I forbindelse med godkendelse af virksomheder og husdyrbrug kan der således efter gældende ret for det første fastsættes nærmere regler om digital indsendelse af ansøgninger efter miljøbeskyttelseslovens § 33, tilladelse og godkendelse i medfør af husdyrgodkendelseslovens §§ 10-12 og 16 og efter regler fastsat efter husdyrgodkendelseslovens § 17, stk. 2, samt anmeldelser efter regler fastsat efter § 17, stk. 3, 2. pkt. For det andet kan der også fastsættes nærmere regler om,

at kommunikationen i forbindelse hermed skal foregå digitalt. For det tredje kan der fastsættes nærmere om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende,

På godkendelsesområdet vedrørende virksomheder er der ikke udarbejdet skemaer eller andre formkrav til ansøgninger udover de oplysningskrav, der fremgår af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 3 og 4. Der er imidlertid etableret en frivillig ordning, hvorefter virksomhederne med ”Digital ansøgning om miljøgodkendelse” via Virk.dk kan ansøge om miljøgodkendelse. Den ansøgningsformular, der ligger i det digitale ansøgningssystem, svarer til de krav, der stilles i godkendelsesbekendtgørelsen. Når en virksomhed har udfyldt/udarbejdet en ansøgning via systemet, sendes den med e-mail til – afhængig af myndighedskompetencen – enten kommunalbestyrelsen eller Miljøstyrelsen, som en vedhæftet fil.

På godkendelsesområdet vedrørende husdyrbrug skal ansøgninger om godkendelse efter §§ 11, 12 og 16 og anmeldelser efter § 17, jf. godkendelsesbekendtgørelsen, udarbejdes på det ansøgningsskema, der fremgår af <http://www.husdyrgodkendelse.dk> eller på et andet digitalt system, der opfylder de krav, der fremgår af bilag 5. Det elektroniske system med digitale ansøgninger har fungeret siden 1. januar 2007. Ansøgningssystemet Husdyrgodkendelse.dk vil ved udgangen af 2012 blive tilpasset til at kunne håndtere de foreslåede ændringer.

I forbindelse med tilsyn af virksomheder og husdyrbrug kan der efter miljøbeskyttelseslovens § 73 og husdyrgodkendelseslovens § 54, stk. 3, fastsættes nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal indsende indberetninger om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser, samt fastsætte regler om indberetningernes form. Se miljøbeskyttelseslovens § 73, stk. 3 og husdyrgodkendelseslovens § 54, stk. 3.

På området for spildevandstilladelser findes der derimod i dag ingen hjemmel til at skabe mulighed for at anvende digital kommunikation. Det er kommunalbestyrelsen, der giver tilladelse til udledning af spildevand, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1. Dog gælder det, at spildevandstilladelser i forbindelse med miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 40, hvor miljøministeren har myndighedskompetencen, skal spildevandstilladelsen gives i forbindelse med, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 2.

Uafhængigt af om myndighedskompetencen ligger hos kommunalbestyrelsen eller miljøministeren skal ansøgning om spildevandstilladelser indsendes til kommunalbestyrelsen, jf. bekendtgørelse om spildevandstilladelser mv. efter miljøbeskyttelseslovens kap. 3 og 4 § 12, stk. 1. I sager efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 2, videresender kommunalbestyrelsen ansøgningen til den statslige myndighed, inkl. kommunalbestyrelsens bemærkninger til ansøgningen.

3.2.2 Lovforslaget

Med lovforslaget foreslås det at ændre og udvide de eksisterende bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven og husdyrgodkendelsesloven.

Baggrunden for lovforslaget er, at der ønskes en yderligere digitalisering end det er muligt på nuværende tidspunkt inden for lovenes rammer. Dette vil sikre helhed og sammenhæng i processen omkring sagsge, fra ansøgning over afgørelser til tilsyn. Samtidig forventes det, at digitaliseringen vil gøre det væsentligt lettere for myndigheden at kontrollere, om der er sket en

overtrædelse af vilkår i tilladelsen eller godkendelsen eller lovgivningen generelt, ligesom virksomhedernes forpligtelse til digital indberetning m.v. tillige vil blive lettet.

En øget digitalisering af virksomhedernes og myndighedernes arbejde med miljøgodkendelser, spildevandstilladelser og tilsyn forventes at rumme potentiale for øget kvalitetssikring, standardisering og effektivisering. Dertil kommer, udover det egentlig virksomhedsrettede arbejde, gevinster for interne myndighedsopgaver ved at koble en øget digitalisering af miljøgodkendelser og tilsyn sammen med de indberetninger, som myndighederne løbende skal foretage til Miljøstyrelsen og EU.

Derfor foreslås en ændring af miljøbeskyttelsesloven og husdyrgodkendelsesloven, således at miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, herunder ved udarbejdelse af ansøgninger, afgørelser, tilsynsrapporter, opfølgende håndhævelsesreaktioner og ved indberetninger fra virksomheder eller husdyrbrug. Der vil således blive et oprettet et digitalt system, som virksomhederne, husdyrbrug og myndighederne anvender på spildevands-, godkendelses- og tilsynsområdet. Samtidig er det hensigten, at oplysninger i forbindelse hermed skal offentliggøres og dette kan ske i relation til alle virksomheder og husdyrbrug, uanset om der kræves spildevandstilladelse eller miljøgodkendelse. Hvis der er krav om offentliggørelse af oplysningerne i henhold til IED vil det ske igennem den digitale kommunikation. Det er hensigten, at offentliggørelsen vil ske digitalt og oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelse.

Det digitale system omfatter afgørelser, som træffes af kommunerne, Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen samt i forbindelse med den videre klagesagsbehandling ved Natur- og Miljøklagenævnet. Samtidig foreslås det, er der opnås hjemmel til at udveksle oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende sagen mellem den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse og Natur- og Miljøklagenævnet.

Samlet set vurderes de foreslåede ændringer, at give et bedre og mere ensartet forvaltningsgrundlag for myndighedernes tilladelses, godkendelses- og tilsynsindsats og en klar sammenhæng i og genbrug af data. Samtidig effektiviseres indberetninger og sagsbehandlingen og der bliver lettere adgang til data og informationer for myndigheden og en øget offentlighed.

Digitaliseringsinitiativerne drejer sig dog ikke blot om at digitalisere spildevandstilladelser, miljøgodkendelser og tilsyn. For at opnå kvalitet i sagsbehandlingen hos myndighederne er samtidighed i sagsgange en vigtig brik. Derfor fordrer en succesfuld digitalisering af spildevandstilladelser, miljøgodkendelser og tilsyn hos myndighederne, at der er samspil mellem løsninger på andre myndighedsområder. Konkret vil virksomhedernes spildevandstilladelser indgå som et direkte element ved digitaliseringen af miljøgodkendelserne og snitfladerne og mulige integrationer i forhold til øvrige dele af miljø- og byggesagsområderne vil blive klarlagt.

En forudsætning for en succesfuld digitalisering er, at der udarbejdes den nødvendige IT-arkitektur for området, der kan integrere fremtidige og eksisterende løsninger optimalt. Ved tilrettelæggelsen skal der tidligt i forløbet sikres en tæt og repræsentativ brugerinddragelse og brugerindflydelse og hele implementeringen skal planlægges og indtænkes fra starten.

I forhold til driften af de digitale løsninger vil forskellige ejerskabs- og driftskonstruktioner blive undersøgt, herunder mulighederne for finansiering af dele af driften gennem brugerbetaling.

Det skal bemærkes, at lovforslaget ikke ændrer ved rækkevidden af øvrige bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, som indeholder bemyndigelser til miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om formkrav mv. i forbindelse med ansøgninger, indberetninger mv. Se nærmere lovforslagets § 1, nr. 13 og 14, § 2, nr. 14 og 15, § 3, nr. 6 og § 4, nr. 1.

3.3. Dambrug – afgitring

3.3.1 Gældende ret

Ferskvandsdambrug er omfattet af en kompleks lovgivning på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, idet et dambrug skal gennemgå en VVM-vurdering efter bekendtgørelse nr. 1510 af 15. december 2010 om vurdering af visse offentlige og private anlægs virkninger på miljøet (VVM), en habitatvurdering efter reglerne i bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (habitatbekendtgørelsen), have en vandindvindingstilladelse efter vandforsyningsloven, en godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven og efter omstændighederne også vurderes i henhold til naturbeskyttelseslovens § 3, og vandløbsloven, hvis dambruget enten ligger i tilknytning til en beskyttet naturtype, eller hvis dambruget anvender en opstemning i vandløbet til at sikre vand fra åen til dambrugsdriften.

Med det formål at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen, indførtes med lov nr. 1519 af 27. december 2009 (se L 45, FT 2009-10) bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 35, vandforsyningsloven § 20, naturbeskyttelseslovens § 3 og vandløbslovens § 48 til at indføre regler om samtidig sagsbehandling af ferskvandsdambrug. Med bemyndigelserne er det hensigten, at alle relevante natur- og miljøhensyn inddrages samtidigt i sagsbehandlingen i en samlet afvejning af dambrugets påvirkning af natur og miljø. Ifølge disse regler er kommunalbestyrelsen myndighed vedrørende dambrugets miljøforhold.

Loven omhandler imidlertid ikke reglerne om afgittringer ved dambrug. I dag reguleres en lille del af ferskvandsdambrugets anlæg, nemlig afgittringerne, således ikke af kommunalbestyrelsen i forbindelse med meddelelse af miljøgodkendelsen, men i stedet af Fiskeridirektoratet ved det stedlige fiskeriinspektorat i henhold til fiskeriloven og regler udstedt i medfør heraf.

Et ferskvandsdambrug er en listevirksomhed omfattet af miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, hvilket betyder, at det ikke må anlægges eller påbegyndes, før der er meddelt godkendelse heraf. Det samme gælder ved udvidelser eller ændringer, som indebærer forøget forurening. I forbindelse med at kommunen meddeler miljøgodkendelse, vil der være fastsat vilkår om drift og indretning af dambruget for at sikre, at der ikke sker en uacceptabel forurening af åer, søer eller havet. Eksempler på drifts- og indretningskrav, der stilles i vilkår, kan være benyttelse af renseteknologier, der sikrer, at der kun sker en begrænset udledning af nitrat, fosfor og organisk stof (BI5).

For bestående ferskvandsdambrug, der ikke havde en samlet godkendelse i 1992, fastsatte bekendtgørelse nr. 532 af 20. juni 1992 om indkaldelse af ansøgninger om godkendelse af bestående listevirksomheder (med senere ændring i 1998) den 1. januar 1999 som frist for at indsende en ansøgning om miljøgodkendelse. Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1325 af 20.

december 2006 om ferskvandsdambrug (herefter benævnt dambrugsbekendtgørelsen) anvendes i dag som udgangspunkt for en miljøgodkendelse.

Desuden gælder reglerne om foderkvoter, indretning og drift, egenkontrol m.m. i dambrugsbekendtgørelsen direkte i forhold til de dambrug, som endnu ikke har fået meddelt en miljøgodkendelse.

Disse regler er fastsat med hjemmel blandt andet i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 1 og 2. Af bekendtgørelsens § 1, stk. 3, fremgår, på hvilke punkter og i hvilket omfang den kan fraviges i forbindelse med behandlingen af en miljøgodkendelse.

Herudover findes regler om modeldambrug, jf. bekendtgørelse nr. 478 af 10. maj 2011 om modeldambrug type 3 eller lignende anlæg (herefter benævnt modeldambrugsbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen indeholder regler, der fremmer indførelsen af renseteknologier, så forureningen af vandløbet mindskes, og vandforbruget minimeres, samtidig med at opdræt af fisk kan udvides.

Kommunalbestyrelsen skal fastsætte vilkår i den enkelte godkendelse i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens § 34. De specifikke vilkår følger nærmere af godkendelsesbekendtgørelsen og dambrugs- og modeldambrugsbekendtgørelsen.

Der er således i dag hjemmel i miljøbeskyttelsesloven og regler udstedt i medfør af denne til, at miljømyndigheden kan fastsætte vilkår om indretning og drift af et ferskvandsdambrug, og hjemmel til at indføre generelle regler om samme, dog er der ikke hjemmel til at fastsætte generelle regler eller konkrete vilkår om afgittringer i forbindelse med ferskvandsdambrug, jf. afsnittet nedenfor.

Ifølge §§ 47 og 49 fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, skal der ved dambrug, som forsynes med vand fra et vandløb, i ethvert indløb og ethvert udløb anbringes gitter eller lignende. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det nævnte gitter. Kompetencen er delegeret til Fiskeridirektoratet.

Med hjemmel i fiskeriloven har Fiskeridirektoratet udstedt bekendtgørelse nr. 218 af 30. marts 2005 om afgittring ved dambrug i ferske vande som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 268 af 1. april 2011.

I bekendtgørelsen fastsættes krav til godkendelse af afgittringen samt specifikke krav til afgittringens anbringelse, udformning (gitrene skal være højst 6 mm ved indløb og højst 10 mm ved udløb af vand), samt materiale m.m.

Krav om særlige gitterstørrelser på et dambrug, hvor beskyttede dyrearter (f.eks. snæblen) er konstateret i det pågældende vandløb, gennemføres i dag efter reglerne i fiskeriloven og tilhørende bekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 268 af 4. januar 2011 om ændring af bekendtgørelse om afgittring ved dambrug i ferske vande, der stiller krav om mindre åbninger i gitre end henholdsvis 6 og 10 mm, under hensyntagen til bevaring og beskyttelse af fiskearter i det pågældende vandsystem. Forpligtelsen i henhold til habitatdirektivet er bl.a. at sikre, at der i forbindelse med godkendelse af afgittringer ikke sker en væsentlig påvirkning af Natura 2000-områder og visse beskyttede dyrearters yngle- og rasteområder. Snæblen, som er udpegningsgrundlag i en række habitatområder, er i henhold til habitatdirektivet en højt prioriteret og stærkt truet art med en bevaringsstatus som

ugunstig. Der kan derfor ikke meddeles tilladelse til projekter i disse områder, som påvirker arten negativt.

Der skal endvidere træffes passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne eller forstyrrelse af de beskyttede arter.

3.3.2. Lovforslaget

Nærværende lovforslag skal ses i forlængelse af lov nr. 1519 af 27. december 2009 (se L 45, FT 2009-10) om blandt andet regler om samtidig sagsbehandling af dambrug, således at der gennemføres en forenkling i relation til at samle myndighedskompetencen hos én og samme myndighed, kommunalbestyrelsen, mod i dag Fiskeridirektoratet og kommunalbestyrelsen. Herved opnår både erhverv og myndigheder en forenkling.

Med lovforslaget gives udtrykkelig hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at indføre regler om afgittringer og stille krav herom i konkrete afgørelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer, også selv om der ikke er tale om en regulering af egentlig forurening fra anlægget som angivet i miljøbeskyttelseslovens § 2.

Det foreslås at indføre en bemyndigelse i lovens § 7 til at udstede generelle regler om anbringelse, udformning og godkendelse af afgittringer ved dambrug af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.

Bemyndigelsen kan udnyttes til at udstede branchespecifikke regler for afgittringer i forbindelse med dambrug, såfremt det besluttet, at dambrug skal omfattes af generelle regler vedr. miljøforhold for branchen.

Der vil som hidtil være tale om erstatningsfri regulering.

Reglerne i miljøbeskyttelseslovens kapitel 9-13 om tilsyn, administrative bestemmelser, klage og straf finder anvendelse på miljøgodkendelser, hvori afgittringer fra 1. juli 2012 bliver en del af miljøgodkendelsen af ferskvandsdambrug, se også afsnittet om overgangsregler. Disse bestemmelser vil også finde anvendelse i forbindelse med eventuelle regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i lovens § 7.

En konsekvens af lovforslaget bliver således, at kredsen af klageberettigede udvides fra kun at være dambrugeren til at også at omfatte andre klageberettigede efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 11. Dette gælder bl.a. enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, jf. lovens § 98, stk. 1, nr. 2. Ifølge lovens § 100 gælder det endvidere for bl.a. afgørelser efter lovens kapitel 5, at landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål er klageberettigede, og at lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø eller rekreative interesser, som hovedformål, kan påklage afgørelser, som foreningen eller organisationen har ønsket underretning om, jf. § 76, stk. 1. Se i øvrigt nærmere under bemærkningerne til § 1, nr. 3 og 11.

Det foreslås, at reglerne i fiskeriloven om afgittringer i relation til dambrug ophæves. § 49 i fiskeriloven gælder herefter kun for den afgittring, der kræves ved turbiner. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fortsat fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af afgittringen ved turbiner. Se i øvrigt bemærkningerne til § 5, nr. 1 og 2.

3.4 Regulering af anvendelse af uorganisk gødning

3.4.1 Gældende ret

Miljøministeren er i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 11, bemyndiget til at fastsætte regler om anvendelse af husdyrgødning og anden organisk gødning i jordbruget med henblik på at beskytte vandløb, søer og havet samt grundvandet mod forurening. Denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 478 af 1. juli 1998 til implementering af Rådets direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (nitratdirektivet) og til opfyldelse af aftalen om Vandmiljøplan II. Bemyndigelsen er udnyttet til at fastsætte regler om den jordbrugsmæssige anvendelse af husdyrgødning i bekendtgørelse nr. 1695 af 19. december 2006 om husdyrbrug og dyrehold for mere end 3 dyreenheder, husdyrgødning, ensilage m.v. med senere ændringer (husdyrgødningsbekendtgørelsen).

Udover reguleringen på Miljøministeriets område, findes en regulering af anvendelsen af gødning på Fødevareministeriets område, jf. lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. Fødevareministeriets regler, der omhandler gødningsregnskaber og giver ikke mulighed for konkret at regulere den gødningsmæssige anvendelse af uorganisk gødning på konkrete arealer, eksempelvis til opfyldelse af nitratdirektivets krav om forbud mod udbringning af gødning i visse perioder, jf. direktivets art. 5 og bilag III, punkt 1, nr. 1. Den foreslåede ændring har til hensigt at skabe hjemmel til en sådan regulering af den gødningsmæssige anvendelse af uorganisk gødning til opfyldelse af nitratdirektivet. Det er ikke hensigten med den foreslåede ændring, at skabe bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler, som i dag er udstedt i regi af Fødevareministeriet og varetages af Fødevareministeriet.

3.4.2 Lovforslaget

Det foreslås, at ministerens bemyndigelse udvides så den tillige kan anvendes til at fastsætte krav om den jordbrugsmæssige anvendelse af uorganisk gødning (kunstgødning) til implementering af nitratdirektivet. Se i øvrigt bemærkningerne til § 1, nr. 4.

4. Lovens økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det bemærkes indledningsvist, at alle omkostninger er beregnet som nettobeløb, dvs. der er sket fradrag for brugerbetaling fra virksomheder og husdyrbrug.

Lovforslaget vil i sig selv give anledning til visse økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Herudover vil der følge yderligere administrative konsekvenser i form af såvel byrder som lettelser, når bemyndigelserne i lovforslaget udmøntes.

Staten

Nogle af virksomhederne omfattet af IED, skal godkendes af Miljøstyrelsen, ligesom det er Miljøstyrelsen, der er tilsynsmyndighed for disse virksomheder. Der vil altså være tale om en tidligere revurdering for visse virksomheder i det omfang, at den relevante BAT-konklusion bliver offentliggjort inden for virksomhedens retsbeskyttelsesperiode, hvor der er mere end 4 år tilbage af denne. Der vil være ca. 255 IED-virksomheder, hvor staten er tilsyns- og godkendelsesmyndighed. Det er vurderet, at ca. 102 af disse vil skulle have en tidligere revurdering over en 8-årig periode udover, hvad der allerede skulle have været revurderet i medfør af de eksisterende regler samt at det vil tage ca. 100 timer pr. revurdering. Det er vurderingen at statens økonomiske udgifter i denne forbindelse vil være ca. 500.000 kr. om året over en 8-årig periode. I forhold til husdyrbrugene er

det alene kommunerne, der er godkendelsesmyndighed og et krav om revurdering tidligere end den regelmæssige revurdering hvert 8. år vil være omkostningsneutralt for staten.

Da det fremover bliver obligatorisk at anvende emissionsgrænseværdierne i BAT-konklusionerne i forbindelse med vilkårsfastsættelsen, kan dette medføre administrative lettelser, da administrationsgrundlaget nu i højere grad er givet.

I forbindelse med de ekstra revurderinger som følge af IED implementeringen, vurderes det at ca. 150 af disse sager om revurdering, vil blive indbragt for Natur- og Miljøklagenævnet over en 8-årig periode. Det vurderes at disse sager vil tage klagenævnet ca. 30 timer at behandle pr. sag. Dette vil samlet resultere i en meromkostning i forhold til i dag på ca. 3 årsværk.

For så vidt angår kravet om offentliggørelse af tilsynsrapporter vurderes det, at dette samlet vil betyde en øget økonomisk byrde for Miljøstyrelsen, der er tilsynsmyndighed med nogle af de virksomheder, der er omfattet af IED. Meromkostningerne for staten, der forventes at blive begrænsede. Disse vil blive belyst i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelserne, hvori reglerne vil blive nærmere fastsat.

Basistilstandsrapporten skal udarbejdes af virksomheder omfattet af IED. Disse virksomheder skal udarbejde en sådan rapport ved etableringen af virksomheden eller ved revurderingen af virksomhedens miljøgodkendelse efter en bestemt dato. Myndighedsfordelingen er ikke endeligt afklaret, men denne forventes delvist at ligge hos Miljøstyrelsen og delvist hos kommunerne. Dette giver en mindre årlig merudgift for staten. Beløbet vil blive nærmere belyst i forbindelse med af ændringen af godkendelsesbekendtgørelsen. Kravet om offentliggørelse af ophørsforanstaltninger forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for staten.

IED virksomheder med aktiviteter, hvor der benyttes relevante farlige stoffer, har pligt til udføre en vurdering af forureningstilstanden i jord og grundvand ved definitivt ophør af aktiviteten. Hvis der findes betydelig forurening i forhold til basistilstanden, skal virksomheden fjerne den forurening, der er kommet til siden. Tilsynsmyndigheden skal udstede påbud om at udføre vurdering samt påbud om oprydning og eventuelt afværge af restforurening i medfør af jordforureningsloven. Der forventes i alt 8 sager om året, heraf halvdelen statslige sager og halvdelen kommunale sager. Med 4 sager om året for staten svarer det til ca. 380.000 kr.

Der er i IED krav om, at myndigheden skal offentliggøre virksomhedens ophørsforanstaltninger på myndighedens hjemmeside. Myndigheden skal således offentliggøre virksomhedens dokumentation over ophørsforanstaltninger. Kravet forventes kun at have minimal betydning, da der er tale om at ligge et dokument på myndighedens hjemmeside. Dette skal sammenholdes med det meget begrænsede antal virksomheder, der lukker ned hvert år. Der er således tale om en belastning, der er under bagatelgrænsen for beskrivelse af økonomiske konsekvenser.

Godkendelses- og tilsynskompetencen flyttes fra Fiskeridirektoratet til kommunerne. Herved opnår Fiskeridirektoratet en mindre administrativ besparelse. Besparelsen vurderes at være minimal, idet godkendessagerne stort set er færdigbehandlede, men afventer endelige miljøgodkendelser eller vandindvindingstilladelser, der er under behandling i kommuner eller Natur- og Miljøklagenævnet. Med hensyn til den løbende tilsynskompetence vurderes den administrative besparelse ligeledes at være minimal.

I forbindelse med forslaget del om afgifter på ferskvandsdambrug forventes det, at Natur- og Miljøklagenævnet får en merudgift svarende 0,1 årsværk, som en konsekvens af at klager over afgørelser vedrørende afgift fremover skal behandles af Natur- og Miljøklagenævnet.

Der forventes ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for staten i forbindelse med ændringen af bemyndigelsesbestemmelsen om regler for anvendelse af gødning. Eventuelle omkostninger i forbindelse den senere ændring af bekendtgørelse om husdyrbrug og dyrehold for mere end 3 dyreenheder, husdyrgødning, ensilage m.v., vil blive beregnet, i forbindelse med den konkrete udformning af ændringerne af bekendtgørelsen.

Lovforslagets del om digitalisering vil medføre, at myndighederne i væsentlig grad bliver fritaget for indberetninger i henhold til bekendtgørelse nr. 99 af 11. februar 2011 om beretninger om miljøtilsyn og miljøgodkendelse mv. Denne bekendtgørelse vil blive ændret, når lovforslagets hjemler udnyttes ved udstedelse af nærmere regler i bekendtgørelse. Dette vil være en væsentlig økonomisk og administrativ lettelse for staten i det omfang, den er godkendelses- og tilsynsmyndighed. Det er hensigten at digitaliseringen og oplysningerne vil være et naturligt led i myndighedernes arbejdsprocesser. Forslaget vil også medføre en bedre digital platform for bedre vejledning og vidensdeling for myndighederne og en bedre mulighed for regelefterlevelse. Forslaget til implementering af digitaliseringsdelen medfører en éngangsinvestering for staten på ca. 15 mio. kr. Herefter vil de årlige vedligeholdelsesomkostninger være på ca. 3 mio. kr. Digitaliseringen vil medføre administrative lettelser i staten i forbindelse med håndteringen af miljøgodkendelser, spildevandstilladelser, revurderinger, og tilsyn og indberetninger fra virksomhederne, hvilke vil blive nærmere belyst i forbindelse med udarbejdelsen af reglerne på området i bekendtgørelserne.

Lovforslaget har i øvrigt ingen økonomiske og administrative konsekvenser for staten.

Kommunerne

Der vil være ca. 515 industrivirksomheder og 1200 husdyrbrug omfattet af IED, hvor kommunerne er godkendelses- og tilsynsmyndighed. Staten er dog tilsynsmyndighed for 120 af disse virksomheder. Det er vurderet, at ca. 158 af industrivirksomheder vil skulle have en tidligere revurdering over en 8-årig periode udover, hvad der allerede skulle have været revurderet i medfør af de eksisterende regler, samt at det vil tage ca. 100 timer pr. revurdering. Det er vurderet, at det vil koste samlet ca. 400.000 kr. årligt over en 8-årig periode.

Meromkostningerne for kommunerne i forbindelse med revurderinger af husdyrbrug der skal foretages tidligere end ellers forventes at være 6,9 mio. kr. fordelt ligeligt over 4 år, dvs. ca. 1,7 mio. kr. pr. år. Beløbet dækker over det forhold, at halvdelen af husdyrbrugene forventes som følge af ny BAT-konklusion, at skulle revurderes tidligere end 8 år efter meddelelse af godkendelsen. Den resterende halvdel af husdyrbrugene, ville i overensstemmelse med de eksisterende lovgivning om revurdering, alligevel skulle revurderes indenfor de første fire år efter offentliggørelsen af den nye BAT-konklusion.

Da det fremover bliver obligatorisk at anvende emissionsgrænseværdierne i BAT-konklusionerne i forbindelse med vilkårsfastsættelsen, kan dette medføre administrative lettelser, da administrationsgrundlaget nu i højere grad er givet.

Kravet om offentliggørelse af tilsynsrapporter gælder for kommunerne for såvel virksomheder som husdyrbrug. Offentliggørelse af tilsynsrapporter vil samlet betyde en øget økonomisk byrde for

kommunerne, der forventes at blive begrænsede. Disse vil blive belyst i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelserne, hvori reglerne vil blive nærmere fastsat.

Miljøstyrelsen vurderer, at omkring 374 virksomheder vil være omfattet af IED's krav om basistilstandsrapport. Det antages, at kommunerne vil have tilsyn med omkring halvdelen af IED-virksomhederne. Kommunerne vil således skulle behandle basistilstandsrapporter for halvdelen af de ca. 374 virksomheder, svarende til 187 virksomheder over en 8-årig periode. Tidsforbruget for kommunerne vil selvfølgelig afhænge af sagens kompleksitet. Såfremt der tages udgangspunkt i, at 20 procent af sagerne er komplekse, vil kommunen i gennemsnit bruge omkring 2,4 dage per sag. Dette giver en mindre årlig merudgift for kommunerne. Beløbet vil blive nærmere belyst i forbindelse med af ændringen af godkendelsesbekendtgørelsen.

I forholdet til regionernes kortlægning vil IED-implementeringen på jordforureningsområdet medvirke til, at forureninger, der ellers ville afvente en offentlig undersøgelse og kortlægning, kan blive undersøgt, kortlagt og risikovurderet hurtigere. Samtidig vil det betyde, at en del af de ejendomme, der i dag er uden for den offentlige undersøgelsesindsats, bliver undersøgt.

Ligesom ovenfor under "Staten" skal IED-virksomheder med aktiviteter, hvor der benyttes relevante farlige stoffer, udføre en vurdering af forureningstilstanden i jord og grundvand ved definitivt ophør af aktiviteten. Hvis der findes betydelig forurening i forhold til basistilstanden, skal virksomheden fjerne den forurening, der er kommet til siden. Tilsynsmyndigheden skal udstede påbud om at udføre vurdering samt påbud om oprydning og eventuelt afværge af restforurening i medfør af jordforureningsloven. Der forventes i alt 8 sager om året, heraf halvdelen statslige sager og halvdelen kommunale sager. Med 4 sager om året for kommunerne beløber det sig til ca. 380.000 kr.

IED indfører krav om, at myndigheden skal offentliggøre virksomhedens ophørsforanstaltninger på myndighedens hjemmeside. Myndigheden skal således offentliggøre virksomhedens dokumentation over ophørsforanstaltninger. Kravet forventes kun at have minimal betydning, da der er tale om at ligge et dokument på myndighedens hjemmeside. Dette skal sammenholdes med det meget begrænsede antal virksomheder, der lukker ned hvert år. Der er således tale om en belastning, der er under bagatelgrænsen for beskrivelse af økonomiske konsekvenser.

Kommunerne vil i fremtiden få tilsyns- og godkendelseskompetencen om afgitring ved dambrug. Kommunerne varetager i forvejen de øvrige tilsyns- og godkendelsesopgaver vedrørende dambrug, og den nye opgave vil kunne integreres i dette arbejde. Der vil kunne opnås en effektiviseringseffekt ved at samle opgaverne omkring dambrug i kommunerne. Vilkår om afgittringer skal revurderes, som led i at miljøgodkendelser af dambrug revurderes hvert 10. år. En revurdering indebærer fornyede krav til afgittringerne, f.eks. hvis der er nye arter, der skal beskyttes i åen. Hertil kommer tilsyn med afgittringerne som led i det løbende tilsyn med dambrugene. Da afgittringerne kan indgå i de øvrige tilsyn, vurderes opgaven at være minimal.

Der fastsættes overgangsbestemmelser for verserende sager vedrørende afgittring, der ikke er færdigbehandlet før 1. juli 2012, hvor loven træder i kraft. Ansøgninger, som er under behandling af ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og hvor der senest den 1. juli 2012 forligger endelig afgørelse i kommune eller i klagenævn om vandindvinding og miljøgodkendelse, færdigbehandles af ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Det er vurderingen, at der pr. 1. juli 2012 fortsat vil være ca. 80-100 sager, som skal overføres til kommunerne, da der ikke er meddelt en endelig miljøgodkendelse eller vandindvindingsstilladelse til dambrugene. Kommunerne har desuden oplyst, at nogle dambrug forventes lukket, lagt sammen eller opkøbt. I disse sager har Fiskeridirektoratet sat sagerne om afgittringer i bero. Det forventes, at sagerne om afgittringer er så forberedte i Fiskeridirektoratet, at kommunerne vil kunne benytte det foreliggende materiale med henblik på at kunne træffe afgørelse om afgittringen i sammenhæng med en miljøgodkendelse.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Fiskeridirektoratet, vil overdrage relevante sagsakter i de uafsluttede, verserende sager om afgittringer ved dambrug til de ca. 30 dambrugskommuner senest 1. juli 2012, således at de kan indgå i kommunernes videre behandling af sagerne.

Der forventes ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne i forbindelse med ændringen af bemyndigelsesbestemmelsen om regulering af anvendelse af uorganisk gødning. Eventuelle omkostninger i forbindelse den senere ændring af bekendtgørelse om husdyrbrug og dyrehold for mere end 3 dyreenheder, husdyrgødning, ensilage m.v., vil blive beregnet, i forbindelse med den konkrete udformning af ændringerne af bekendtgørelsen.

Lovforslagets del om digitalisering vil medføre, at myndighederne i væsentlig grad bliver fritaget for indberetninger i henhold til bekendtgørelse nr. 99 af 11. februar 2011 om beretninger om miljøtilsyn og miljøgodkendelse mv. Denne bekendtgørelse vil ændres, når lovforslagets bemyndigelser udnyttes ved udstedelse af nærmere regler i bekendtgørelse. Dette vil være en væsentlig økonomisk og administrativ lettelse for myndighederne. Det er hensigten at digitaliseringen og oplysningerne vil være et naturligt led i myndighedernes arbejdsprocesser. Digitaliseringsindsatsen vil kunne medføre administrative lettelser i kommunerne i forbindelse med håndteringen af miljøgodkendelser, spildevandstilladelser, revurdering og tilsyn og indberetninger fra virksomhederne, hvilke vil blive nærmere belyst i forbindelse med udarbejdelsen af reglerne i bekendtgørelserne.

Lovforslaget har i øvrigt ingen økonomiske og administrative konsekvenser for kommunerne.

5. Lovens økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det bliver bindende for industrivirksomhederne og husdyrbrugene at anvende BAT, og når en ny BAT-konklusion er blevet offentliggjort, skal nye vilkår være implementeret inden 4 år på virksomheden. Dette er et indgreb, der vil være en økonomisk byrde for industrivirksomhederne og husdyrbrugene omfattet af IED, da der skal ske implementering af ny teknologi på virksomheder. Hvor stor en byrde der er tale om afhænger af, indholdet af BAT-konklusionerne. Da disse ikke er vedtaget endnu er det derfor svært at fastlægge, hvad omkostningerne i den forbindelse bliver. Der er ca. 770 virksomheder omfattet af IED. Ca. 260 af disse skal have en tidligere revurdering over en 8-årig periode udover, hvad der allerede skulle have været revurderet i medfør af de eksisterede regler som følge af, at der kommer en ny BAT-konklusion. Det er vurderet, at anvendelsen af BAT samt implementeringen af ny BAT efter revurderingen som følge af offentliggørelsen af en ny BAT-konklusion vil medføre øgede omkostninger for erhvervslivet på 0,9 mio. kr. årligt over en 8-årig periode. Meromkostningerne for landbruget i relation til at BAT-konklusionerne bliver bindende forventes at være 10,4 mio. kr. fordelt ligeligt over 4 år, dvs. ca. 2,6 mio. kr. pr. år. Beløbet dækker over det forhold, at halvdelen af husdyrbrugene forventes som følge af ny BAT-konklusion, at skulle revurderes tidligere end 8 år efter meddelelse af godkendelsen.

Staten og kommunerne vil efter de gældende regler kunne forlange brugerbetaling efter bekendtgørelse nr. 463 af 21. maj 2007 om brugerbetaling for godkendelse og tilsyn efter miljøbeskyttelsesloven og husdyrgodkendelsesloven for den tid, som de bruger på offentliggørelsen af tilsynsrapporter. Ændringen vil derfor betyde en merudgift for IED-virksomhederne og – husdyrbrugene, og disse vil blive nærmere belyst i forbindelse med udarbejdelsen af reglerne i bekendtgørelserne.

Kravet om udarbejdelse af basistilstandsrapport for visse virksomheder vil få økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Omfanget af disse omkostninger kendes ikke på forhånd, da omfanget af basistilstandsrapportens indhold senere vil blive klarlagt i en vejledning fra EU-kommissionen. Den foreløbige vurdering er, at der i Danmark vil være 374 IED-virksomheder, der vil være omfattet af kravet om udarbejdelse af basistilstandsrapport.

Det antages at 149 af de 374 virksomheder allerede er kortlagt på vidensniveau 2. Dette bevirker at der ikke skal foretages jordforureningsundersøgelser på disse virksomheder, såfremt informationen fra vidensniveau 2-kortlægningen kan anvendes til brug for basistilstandsrapporten. Hvis de kortlagte virksomheder fratrækkes vil 225 virksomheder skulle udarbejde en basistilstandsrapport. Den gennemsnitlige enhedspris for udarbejdelse af en basistilstandsrapport på en ikke kortlagt grund vil ligge på omkring 250.000 kr. Såfremt grunden allerede er kortlagt på vidensniveau 2, vil den gennemsnitlige enhedspris være 35.000 kr. for at udarbejde en basistilstandsrapport, idet oplysninger fra kortlægningen på vidensniveau 2 vil kunne anvendes herfra. Omkostningerne vil blive nærmere belyst i forbindelse med udarbejdelsen af reglerne om basistilstandsrapporten i godkendelsesbekendtgørelsen.

Ved driftsophør skal en virksomhed foretage en vurdering af forureningstilstanden sammenlignet med basistilstanden, En vurdering skønnes gennemsnitligt at koste det samme som en basistilstandsrapport, dvs. 250.000 kr. Der forventes omkring 8 sager med driftsophør om året, men det antages, at virksomheden på omkring halvdelen af disse under alle omstændigheder ville skulle lave jordforureningsundersøgelser de steder, hvor tilsynet ved driftsophør finder, at der kan være begrundet mistanke om jordforurening, fx på grund af en utæt rørledning. Der regnes således med 4 ekstra sager om året, hvilket giver en årlig udgift på 1 mio. kr. Hvis der er en betydelig forskel på den fundne forurening og basistilstanden, skal virksomheden fjerne den forurening, der er opstået i mellemtiden. Virksomheden kan endvidere blive pålagt at udføre afværgeforanstaltninger overfor en eventuel restforurening. Disse foranstaltninger er ikke mere omfattende end det, virksomheden kan pålægges under den nuværende jordforureningslov, når en sådan forurening før eller siden opdages.

Virksomheden kan derudover blive pålagt at afværge risikoen fra en forurening, der stammer fra en tidligere virksomhed, hvis miljømyndigheden kan påvise, at denne forurening er indtruffet efter 2013. Dette påbud vil blive udstedt i medfør af jordforureningsloven. Afværgeforanstaltningerne kan strække sig fra mindre omkostningskrævende foranstaltninger såsom indhegning eller flisebelægning, som virksomheden også kan pålægges at udføre under den nuværende jordforureningslov, til meget omkostningskrævende foranstaltninger såsom afværgepumpning. Det forventes dog, at der vil blive meget få af disse sager på grund af forudsætningen om, at forureningen skal være indtruffet efter 2013. Det skønnes derfor, at ekstraudgiften vil være på under 0,1 mio. kr. om året.

I relation til ferskvandsdambrug er der tale om en forenkling af lovgivningen, således at erhvervslivet ved tilsyn og i forbindelse med nye godkendelser og revurdering af miljøgodkendelser vil opleve en mindre, administrativ lettelse, idet det fremover kun er én myndighed, nemlig kommunerne, der skal administrere reglerne.

Der forventes ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne i forbindelse med ændringen af bemyndigelsesbestemmelsen om regulering af anvendelse af gødning. Eventuelle omkostninger i forbindelse den senere ændring af bekendtgørelse om husdyrbrug og dyrehold for mere end 3 dyreenheder, husdyrgødning, ensilage m.v., vil blive beregnet, i forbindelse med den konkrete udformning af ændringerne af bekendtgørelsen.

For så vidt angår digitaliseringsindsatsen vurderes erhvervslivet at kunne opnå betydelige administrative lettelser årligt. Disse vil blive nærmere belyst i forbindelse med udmøntningen af bemyndigelserne.

Lovforslaget har i øvrigt ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. De administrative konsekvenser for borgere

Forslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne. Dog vil borgerne få en øget adgang til miljøoplysninger, når bemyndigelserne i lovforslaget udnyttes.

7. De miljømæssige konsekvenser

Forslaget til implementering af IED forventes at få positive effekter for miljøet både i Danmark og i Europa. Særligt vil anvendelsen af EU's BAT-konklusioner føre til en miljøgevinst da det fremadrettet vil være ensartede emissionsniveauer, der skal anvendes på virksomhederne omfattet af IED. For så vidt angår husdyrbrugene vil der dog næppe være den store miljøgevinst, da den BAT der anvendes i Danmark er foran den BAT, der anvendes i EU. Ambitionen er, at få EU's BAT-niveauer op på niveau med det danske.

Set fra et isoleret dansk synspunkt vil de nye BAT-konklusioner kunne medføre skærper i emissionsniveauerne indenfor visse industrisektorer, hvilket vil medvirke til miljøforbedringer i Danmark. At BAT-niveauet på europæisk plan hæves, vil dog samlet have positive miljømæssige konsekvenser for baggrundsbelastningen med forurening i Danmark.

Kravet om basistilstandsrapport vil være en fordel for miljøet. Særligt i forbindelse med opsporing af ikke opdagede jordforureninger. Fordelen herved vil være, at der kan placeres et ansvar overfor den forurenende virksomhed efter dennes ophør.

Indførelsen af nye regler om offentliggørelse af tilsynsrapporter via internettet vil indirekte også føre til miljøforbedringer, idet offentligheden sikres en langt lettere adgang til relevante oplysninger om miljøet.

Forslagets del om afgittringer vil på sigt bidrage til, at dambrugenes miljø- og naturforhold bliver set samtidigt og samlet. Dette vil bidrage til en natur- og miljøforbedring.

I forhold til reguleringen af anvendelse af gødning forventes ændringen ikke i sig selv at have nogle miljømæssige konsekvenser. Den bredere hjemmel til regulering af gødningsanvendelse giver dog

mulighed for let og hurtigt at gribe ind overfor miljømæssige problemer i forbindelse med landbrugets gødningsanvendelse.

Det vurderes, at lovforslagets del om digitalisering vil medføre et bedre og mere ensartet forvaltningsgrundlag med større regelefterlevelse, og derved vil det have positive konsekvenser for miljøet.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder regler, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner og giver hjemmel til fuldstændig implementering af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368.

9. Hørte myndigheder og interesseorganisationer

Tilgår

10. Sammenfattede skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Digitalisering: Engangsinvestering på ca. 15 mio. kr. Herefter vil de årlige vedligeholdelsesomkostninger være på ca. 3 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat kommuner og regioner	Digitalisering: Større administrative lettelser i staten og kommunerne årligt.	Stat: IED: Ca. 1200 timer årligt til BAT. Ekstra revurderinger: 0,5 mio. årligt i 8 år. Offentliggørelse af tilsynsrapporter: Begrænsede konsekvenser årligt. Basistilstandsrapport: Begrænsede konsekvenser årligt Øget klagesagsbehandling i Natur- og Miljøklagenævnet: Ca. 3 årsværk over en 8-årig periode.
	Afgitringer på	Afgitringer på

	ferskvandsdambrug: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vil opnå en marginal årlig administrativ lettelse.	ferskvandsdambrug: Miljøstyrelsen: 0,1 årsværk i 2012. Klagenævnene: under 0,1 årsværk årligt. Kommuner: IED: Ca. 1000 timer årligt til BAT. Ekstra revurderinger: 2,1 mio. årligt i 4 år og 0,4 mio. årligt de efterfølgende 4 år. Offentliggørelse af tilsynsrapporter: Begrænsede konsekvenser årligt. Basistilstandsrapport: Begrænsede konsekvenser årligt. Afgitringer på ferskvandsdambrug: Marginal årlig merudgift til kommunerne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		IED: BAT: Virksomhederne: 1,1 mio. kr. årligt over en 8-årig periode. Landbruget: 2,6 mio. kr. årligt over en 4-årig periode. Basistilstandsrapport: Større omkostninger. Oprydning: Ca. 100.000 kr. om året. Offentliggørelse af tilsynsrapporter: Begrænsede årlige omkostninger.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslagets del om afgitringer på ferskvandsdambrug og medfører mindre administrative lettelse for erhvervslivet.	IED: Der er ikke nævneværdige administrative konsekvenser som følge af dette lovforslag. Der kommer nogle, i

	Digitalisering: Lettelser vurderes at være betydelige årligt.	forbindelse med reglerne, der skal uarbejdes i bekendtgørelserne.
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget forventes, at medføre ingen eller mindre konsekvenser i form af lettelser for borgerne.	
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget forventes i sin helhed, at medføre positive konsekvenser for miljøet.	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder regler, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner og giver hjemmel til fuldstændig implementering af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at miljøbeskyttelseslovens titelnote ændres, så det kommer til at fremgå, at loven implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17.

Til nr. 2

Det foreslås at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvad bedste tilgængelige teknik (BAT) er. I IED er det i såvel definitionen i artikel 3, nr. 3 og bilag III beskrevet, hvilke kriterier, der skal lægges vægt på i forbindelse med fastlæggelsen af BAT. Dette svarer til den hidtidige fortolkning af miljøbeskyttelseslovens § 3. Der er imidlertid ikke hjemmel for ministeren til at fastsætte bindende regler om, hvad der skal indgå i BAT-vurderingen. De detaljerede regler om, hvad en ansøgning skal indeholde, samt hvilke vilkår og kriterier der skal lægges vægt på i forbindelse med en miljøgodkendelse af en virksomhed findes i godkendelsesbekendtgørelsen, og det er derfor i første omgang hensigten, at bemyndigelsen skal bruges til at indsætte et bilag i godkendelsesbekendtgørelsen, hvor kriterierne for BAT er nedfældet, så godkendelsesmyndigheden har mulighed for at fastsætte BAT i de situationer, hvor en (i)-mærket virksomhed ikke er omfattet af en BAT-konklusion. Dette udelukker ikke, at der kan henvises til det samme bilag i forbindelse med fastsættelsen af BAT for virksomheder, der ikke er (i)-mærkede. Bestemmelsen er formuleret, så den giver mulighed for at ministeren også i andre bekendtgørelser udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven kan fastsætte regler om BAT, hvis kriterierne for BAT måtte være anderledes i andre direktiv el.lign.

Adgangen for ministeren til at afgrænse BAT-begrebet på miljøbeskyttelseslovens område vil også få betydning for forståelsen af begrebet på husdyrområdet da begrebet BAT på husdyrområdet skal fortolkes i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens BAT-begreb. Dette gør sig ligeledes gældende i relation til de regler om BAT, der implementerer IED, der udstedes i medfør af bemyndigelsen. De nærmere regler om anvendelsen af BAT på husdyrområdet gennemføres med hjemmel i husdyrlovens §§ 34 og 75.

Til nr. 3

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af afgittringer ved dambrug af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.

Intentionen er at udnytte hjemlen senere, hvis det besluttes, at afgittringer skal reguleres helt eller delvist ved generelle regler i stedet for vilkår i godkendelsen, eller at dambrug i det hele taget skal reguleres ved branchespecifikke regler i stedet for ved godkendelse efter kapitel 5.

Til nr. 4

Det foreslås, at bemyndigelsen i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 11, udvides, så den tillige kan anvendes til at fastsætte krav om den jordbrugsmæssige anvendelse af uorganisk gødning. Bemyndigelsen giver således efter forslaget miljøministeren adgang til at fastsætte regler om anvendelse af alle former for gødning. Regler om anvendelse af gødning vil kunne fastsættes af hensyn til beskyttelsen af vandløb, søer, havet og grundvand.

Bemyndigelsen, som med dette forslag udvides, blev indsat ved lov nr. 478 af 1. juli 1998 til implementering af Rådets direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (nitratdirektivet) og til opfyldelse af aftalen om Vandmiljøplan II. I den gældende formulering af miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 11, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om anvendelse af husdyrgødning og anden organisk gødning i jordbruget med henblik på at beskytte vandløb, søer og havet samt grundvandet mod forurening.

Nitratdirektivet er i Danmark gennemført ved bestemmelser i bekendtgørelse om husdyrbrug og dyrehold for mere end 3 dyreenheder, husdyrgødning, ensilage m.v. (husdyrgødningsbekendtgørelsen), lov om vandløb og lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. Husdyrgødningsbekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om, hvor, hvornår og i hvilket omfang organisk gødning må udbringes på landbrugsarealerne. Vandløbsloven indeholder primært regler om vedligeholdelse af vandløb. Mens lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække særligt indeholder regler om kvælstofkvoter og gødningsregnskaber.

Nitratdirektivet fastlægger i art. 3 en pligt for medlemsstaterne til at udpege såkaldte sårbare zoner, omfattende jordområder på medlemsstatens territorium, som bidrager til forureningen af vand med nitrater. Danmark har valgt at udpege hele det danske landareal som sårbar zone. Af direktivet følger videre en pligt for medlemsstaterne til at træffe nærmere foranstaltninger for at beskytte vand mod forurening og nedbringe eksisterende forurening af vand, jf. nærmere direktivets art. 4 og 5. Disse foranstaltninger udformes i overensstemmelse med direktivets bilag 2 og 3, og skal blandt andet omfatte regler vedrørende perioder, hvor tilførsel af visse typer af gødning til jorden er forbudt.

Implementeringen af nitratdirektivet i Danmark har hidtil været anset for tilstrækkelig også af Kommissionen, men nu har Kommissionen ved brev af 22. december 2010 gjort Danmark opmærksom på, at Kommissionen anser det for nødvendigt for gennemførelsen af nitratdirektivet i Danmark, at der etableres et forbud mod udbringning af uorganisk gødning (kunstgødning) om vinteren og på vandmættet, oversvømmet, frossen eller snedækket jord, samt på skrånende arealer. Begrundelsen er, at nitratdirektivet omfatter alle typer af gødning, jf. direktivets art. 2, litra e, og EU-Domstolens dom i sag C-526/08 Kommissionen mod Luxembourg. I dag er der kun fastsat regler for organisk gødning. Danmark er i dialog med Kommissionen om den fremtidige danske implementering af nitratdirektivet.

Nærværende forslag om ændring af miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 11, har i første omgang til formål at give miljøministeren hjemmel til at gennemføre de ændringer af reguleringen for så vidt angår uorganisk gødning, som er nødvendige af hensyn til fuldstændig implementering af nitratdirektivet.

Regulering på Miljøministeriets område suppleres af regler om anvendelsen af gødning på Fødevareministeriets område, jf. lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. Fødevareministeriets regler giver dog ikke mulighed for konkret at regulere den gødningsmæssige anvendelse af gødning på konkrete arealer. Det er ikke hensigten med den foreslåede ændring, at skabe bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler, som i dag er udstedt i regi af Fødevareministeriet og varetages af Fødevareministeriet.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring. Den gældende § 35, stk. 3-7, foreslås ophævet, men formuleringerne bliver videreført i uændret form i den foreslåedes miljøbeskyttelseslovs § 90 a, stk. 4-6. Se i øvrigt nærmere under bemærkningerne til § 1, nr. 14.

Til nr. 6

Der foreslås en nyaffatning af miljøbeskyttelseslovens § 35 a, stk. 1, nr. 4, således, at ministeren kan fastsætte regler om indsendelse af det grønne regnskab. Bemyndigelsen til at fastsætte regler om offentliggørelse af det grønne regnskab vil være indeholdt i den foreslåede § 79 a sammenholdt med den foreslåede § 90 a, stk. 1, nr. 3. Se i øvrigt bemærkningerne til § 1, nr. 13 og 14.

Til nr. 7

Det foreslås, at miljøministeren med hjemmel i denne bestemmelses stk. 1 fastsætter regler om, hvilke listevirksomheder der vil være forpligtet til at udarbejde en basistilstandsrapport, og hvornår de vil være forpligtet til at udarbejde rapporten.

Efter den foreslåede bestemmelses stk. 2 vil miljøministeren endvidere fastsætte de nærmere regler om, hvorledes basistilstandsrapporten skal udarbejdes, og om dens form og indhold samt om afgørelsen af, hvorvidt der er pligt til at udarbejde en basistilstandsrapport. Det vil være godkendelses- eller tilsynsmyndigheden, der på baggrund af oplysningerne om virksomhedens produktionsforhold m.v. i en ansøgning om godkendelse, tillægsgodkendelse eller i forbindelse med revurdering afgør, om virksomheden skal udarbejde en basistilstandsrapport.

Det er hensigten, at reglerne om basistilstandsrapporten indsættes i godkendelsesbekendtgørelsen, herunder regler om, hvilke virksomheder der skal udarbejde basistilstandsrapport, hvornår dette skal ske samt krav til form og indhold af basistilstandsrapporten.

Med hensyn til det tekniske indhold af basistilstandsrapporten er det hensigten at Miljøstyrelsen udarbejder en vejledning.

Det er hensigten, at reglerne vedrørende basistilstandsrapporter alene skal gælde for de virksomheder, der er omfattet af bilag I til IED, hvor der bruges, fremstilles eller frigives relevante farlige stoffer. Dette betyder, at basistilstandsrapporter skal udarbejdes af de virksomheder, som udøver aktiviteter, der skal godkendes efter IED, og som kan medføre en mulig jord- og grundvandsforurening på virksomhedens område. Dette vil eksempelvis være de virksomheder, hvis aktiviteter omfatter overfladebehandling af metaller eller fremstilling af farmaceutiske stoffer.

Betingelsen for, at der er pligt til at udarbejde en basistilstandsrapport, jf. IED, art. 22, er, at virksomhedens aktiviteter indebærer, at den bruger, fremstiller eller frigiver relevante farlige stoffer, og at forekomsten af stofferne hidrører fra IED-aktiviteten. Eksempelvis vil det forhold, at en virksomhed med IED-aktiviteter har en olietank til brug for opvarmning af virksomhedens bygninger ikke i sig selv indebære en pligt til at udarbejde en basistilstandsrapport, selvom om opbevaring og anvendelse af olie kan medføre en risiko for jord- og grundvandsforurening.

Det er samtidigt et krav, at stofferne skal være ”relevante” og ”farlige”. Farlige stoffer er ifølge IED stoffer eller blandinger, som skal klassificeres som farlige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger.

At stofferne skal være ”relevante”, indebærer efter Miljøministeriets vurdering krav til såvel karakteren som mængden af det brugte, fremstillede eller frigivne stof. Både karakteren og mængden skal indebære en risiko for jord- eller grundvandsforurening.

Ved vurdering af pligten til udarbejdelse af en basistilstandsrapport skal ordet ”forurening” efter Miljøministeriets vurdering fortolkes som en risiko for en længerevarende, negativ påvirkning af jord og grundvand på virksomhedens område. Forekomsten af et stof, der alene vil kunne indebære en negativ påvirkning af korterevarende, forbigående karakter, og hvor forureningen vil forsvinde af sig selv inden for en kortere tidsperiode, vil således ikke være af betydning i forhold til det senere genopretningskrav ved driftsophør. Begrundelsen er, at der næppe i forbindelse med virksomhedens driftsophør vil være noget tilbage af den stedfundne forurening, og dermed ikke noget at oprense. Stoffet vil derfor ikke være relevant og vil således ikke udløse krav om, at der skal udarbejdes basistilstandsrapport. Sådanne forureninger vil skulle håndteres efter de almindelige regler i miljøbeskyttelsesloven og jordforureningsloven.

Som eksempel på et stof, der kan anses som ”relevant og farligt”, kan nævnes trichlorethylen, som selv i små mængder kan give anledning til væsentlig jord- eller grundvandsforurening. Som et eksempel på et farligt stof, som ikke er relevant i forhold til jord- og grundvandsforurening, kan nævnes den eksplosive gas butan, der opbevares i en overjordisk tryktank. Eksempler på brug af en ikke relevant mængde kan være opbevaring og anvendelse af meget beskedne mængder biocid inden døre og brug af rottegift uden døre.

Det vurderes, at svine- eller fjerkræbrug ikke vil være omfattet af kravet i IED om udarbejdelse af en basistilstandsrapport, da de ikke bruger, fremstiller eller frigiver relevante farlige stoffer. Et

tilsvarende regelsæt er derfor ikke foreslået indsat i husdyrgodkendelsesloven og husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Hvis der på en virksomhed udøves andre aktiviteter, herunder biaktiviteter, der ikke er omfattet af godkendelsespligten efter IED, bilag I, vil denne aktivitet ikke udløse krav om udarbejdelse af en basistilstandsrapport, selvom aktiviteten kan indebære risiko for jord- og grundvandsforurening, såfremt (bi)aktiviteten teknisk er adskilt fra IED-aktiviteten eller ikke kan påvirke emissionerne og forureningen.

Omvendt vil en biaktivitet, der bruger, fremstiller eller frigiver relevante farlige stoffer, og som teknisk er forbundet med en IED-aktivitet og kan påvirke emissionerne og forureningen fra virksomheden, medføre et krav om udarbejdelse af en basistilstandsrapport. En sådan biaktivitet vil være omfattet af IED-godkendelsen, idet denne skal omfatte hele det pågældende anlæg. Anlæg er i IED, artikel 3, nr. 3, defineret som ” en stationær teknisk enhed, inden for hvilken der gennemføres én eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag I eller i bilag VII, del 1, og enhver anden hermed direkte forbundet aktivitet, der udføres på samme anlægsområde, er teknisk knyttet til de i de nævnte bilag opførte aktiviteter og kan påvirke emissionerne og forureningen.”

Det vil i denne sammenhæng være uden betydning, om der i forbindelse med selve IED-aktiviteten bruges, fremstilles eller frigives relevante farlige stoffer, der ville udløse kravet om udarbejdelse af en basistilstandsrapport.

For nye virksomheder og virksomheder, der vil foretage udvidelse eller ændringer, der medfører, at de bliver omfattet af kravet om en basistilstandsrapport, er det efter IED artikel 22, stk. 2, et krav, at basistilstandsrapporten er udarbejdet, inden aktiviteten sættes i drift. Det er derfor hensigten at fastsætte regler om, at basistilstandsrapporten skal udarbejdes, inden der gives godkendelse efter lovens § 33.

Hvis en virksomhed, der allerede har udarbejdet en basistilstandsrapport, ønsker at foretage godkendelsespligtige udvidelser eller ændringer, som medfører behov for at supplere basistilstandsrapporten, vil den supplerende basistilstandsrapport ligeledes skulle udarbejdes, inden der gives godkendelse. Dette vil være aktuelt, hvis ændringen medfører, at virksomheden fremover bruger, fremstiller eller frigiver yderligere relevante stoffer, som ikke er med i den oprindelige basistilstandsrapport.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at virksomheder i deres ansøgning om godkendelse skal angive, om de mener, at de er omfattet af krav om at udarbejde basistilstandsrapport/supplerende basistilstandsrapport. Godkendelsesmyndigheden skal på baggrund af ansøgningen tage stilling til, om der er pligt til at udarbejde basistilstandsrapport/supplerende basistilstandsrapport og træffe afgørelse herom. I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 37, stk. 1, kan godkendelsesmyndighedens afgørelser om hvorvidt en virksomhed, et anlæg eller en indretning eller en ændring eller en udvidelse af sådanne er godkendelsespligtig ikke påklages til anden administrativ myndighed. Da et eventuelt krav om udarbejdelse af en basistilstandsrapport vil være en del af den samlede godkendelse, er det hensigten at afskære muligheden for særskilt at kunne påklage godkendelsesmyndighedens afgørelser om, hvorvidt en virksomhed skal udarbejde en basistilstandsrapport.

For virksomheder, der er i drift den 7. januar 2013, og som er omfattet af krav om basistilstandsrapport, vil det i overensstemmelse med IED artikel 22, stk. 2, blive fastsat, at virksomheden skal udarbejde basistilstandsrapporten i forbindelse med virksomheden første gang efter den 7. januar 2013 skal revurderes eller ansøger om godkendelse af en udvidelse eller ændring.

Ligesom ved en førstegangsgodkendelse skal virksomheden, når den ansøger om en godkendelsespligtig udvidelse af virksomheden angive, om den mener at skulle udarbejde en basistilstandsrapport. Det vil også i denne situation være myndigheden der skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt virksomheden skal udarbejde en basistilstandsrapport.

Når myndigheden tager den (i)-mærkede virksomhed op til revurdering første gang efter den 7. januar 2013, skal myndigheden komme med et oplæg til myndighedens overvejelser i den forbindelse. Myndigheden kan samtidig kræve yderligere oplysninger fra virksomheden til brug for revurderingen. Det vil være i forbindelse med enten det første oplæg eller på baggrund af den fremskaffede oplysninger fra virksomheden, at myndigheden skal træffe afgørelse om, hvorvidt virksomheden i forbindelse med revurderingen skal udarbejde en basistilstandsrapport.

Kravet om udarbejdelse af en basistilstandsrapport vil kunne indtræde, hvad enten der er tale om en regelmæssig revurdering eller en revurdering omfattet af lovens § 41 a, og uanset om den ansøgte udvidelse eller ændring involverer relevante farlige stoffer.

Med hensyn til indholdet af basistilstandsrapporten er det hensigten i overensstemmelse med IED artikel 22, stk. 2, at fastsætte at basistilstandsrapporten skal indeholde informationer, der gør det muligt at bestemme jordbundens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening, så der kan foretages en kvantificeret sammenligning med tilstanden, når aktiviteterne, der er godkendt efter IED-reglerne, ophører. Der henvises for så vidt angår vurderingen ved ophør til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 4.

En basistilstandsrapport skal efter direktivets art. 22, stk. 2, indeholde oplysninger om den nuværende brug og, hvis de foreligger, om den tidligere brug af virksomhedens område. Endvidere skal informationerne omfatte jordbunds- og grundvandsmålinger, som belyser forureningstilstanden i jordbund og grundvand med farlige stoffer, der vil blive brugt af, fremstillet af eller frigivet fra den pågældende virksomhed.

Hvis der allerede foreligger oplysninger, kan de indgå. Eksempelvis kan oplysninger fra en eventuel kortlægning efter jordforureningsloven på vidensniveau 1 og 2 benyttes, dog kan det være nødvendigt at supplere oplysningerne med nye målinger, der afspejler den aktuelle forureningstilstand i jordbund og grundvand ved alle potentielle kilder. Det vurderes, at der for størstedelen af de IED-virksomheder, der skal udarbejde basistilstandsrapport, allerede foreligger oplysninger, som kan indgå i basistilstandsrapporten, fra enten vidensniveau 1- eller vidensniveau 2-kortlægning eller undersøgelser udført af den nuværende eller en tidligere virksomhed i forbindelse med ombygninger på eller salg af området.

Det er i første omgang hensigten at fastlægge de nærmere tekniske krav til basistilstandsrapporten og undersøgelserne er i en vejledning fra Miljøstyrelsen.

Med hensyn til fremgangsmåden ved fremskaffelse af oplysninger om nuværende og tidligere brug af virksomhedens område samt gennemførelse af jord- og grundvandsmålinger, vil denne svare til fremgangsmåden ved kortlægning efter jordforureningsloven på vidensniveau 1 og 2.

Basistilstandsrapporten skal dække virksomhedens område, som er det område, som miljøgodkendelsen dækker. Godkendelsen vil dække det eller de områder, virksomhedens drift strækker sig over. Det kan være såvel ejede som lejede områder, det kan være flere sammenhængende matrikelnumre, og det kan også være adskilte matrikelnumre. I forbindelse med ansøgningen om en miljøgodkendelse vil ansøgeren skulle redegøre for, hvilket område driften vil foregå indenfor, og det vil være i den forbindelse, at miljømyndigheden vil fastlægge, hvad virksomhedens område omfatter.

Beskrivelsen af den nuværende og tidligere brug af virksomhedens område vil bestå i en kortlægning af, hvilke potentielt forurenende aktiviteter der har været, ved hjælp af historiske kilder såsom miljøgodkendelser, kommunens byggesagsarkiv, tankarkiv fra politi eller brandkommission, luftfoto, telefonbøger, vejvisere samt oplysninger fra eventuel kortlægning på vidensniveau 1. Kortlægningen skal omfatte en beskrivelse af aktiviteterne, hvilke relevante farlige stoffer, der har været anvendt, driftsperiode, samt hvilket område aktiviteterne har dækket og i øvrigt kan tænkes forurenede, inklusiv en eventuel forureningsfane på området.

Det er hensigten, at jord- og grundvandsmålinger skal udføres ved hvert sted, hvor oplysningerne om tidligere brug af området indikerer, at der med en vis sandsynlighed har været anvendt de samme relevante farlige stoffer, som virksomheden påtænker at anvende fremover. Ved disse potentielle tidligere forureningskilder skal der udføres et antal boringer, typisk 3-6 boringer til 3-5 meters dybde, hvorfra der udtages repræsentative prøver fra jord og grundvand. Det kan i nogle tilfælde være nødvendigt at bore ned til 10-12 meters dybde, hvis der er mistanke om en forureningsspredning til grundvand i denne dybde. Dette skal sikre, at en eventuel forurening kan identificeres, og forureningsniveauet i jord og grundvand kvantificeres, men der opnås ikke nødvendigvis en klar afgrænsning af forureningens udstrækning. Hvor der er tale om, at forureningskilden kan have givet anledning til en mere diffus spredning af forurening i jordoverfladen, udtages i stedet jordprøver i 0,1-0,5 meters dybde i et prøvetagningsnet med ensartet maskevidde, som afhænger af størrelsen af det potentielt forurenede område. Hvorvidt der også skal udtages grundvandsprøver, afhænger af, om det er sandsynligt, at en jordforurening kan have spredt sig til grundvandet. Dette afhænger af dybden af grundvandet og de overliggende jordlags beskaffenhed. Endvidere afhænger det af de farlige stoffers egenskaber, idet visse stoffer kun i ringe grad vil sprede sig til grundvandet.

Hvis en virksomhed efter at have udarbejdet en basistilstandsrapport foretager en udvidelse eller ændring, som indebærer, at virksomheden bruger, fremstiller eller frigiver yderligere relevante stoffer, vil basistilstandsrapporten også skulle suppleres, jf. ovenfor. I den forbindelse skal virksomheden undersøge, om stofferne tidligere har været anvendt på grunden, og i givet fald skal der udføres supplerende målinger for stofferne i jord og grundvand på samme vis som i den tidligere udarbejdede basistilstandsrapport. Resultatet af disse målinger vil indgå som supplement til den tidligere udarbejdede basistilstandsrapport.

Hvis der opdages forurening i forbindelse med udarbejdelse af basistilstandsrapporten, skal dette håndteres efter de gældende regler i jordforureningsloven eller miljøbeskyttelsesloven, herunder reglerne om påbud til forurenere, kortlægning og den offentlige indsats.

Virksomheden har mulighed for på frivillig basis at lade basistilstandsrapporten omfatte kortlægninger og målinger af jord- og grundvandsforurening, der ligger ud over det, der følger af kravet til indholdet af basistilstandsrapporten.

Kommissionen er efter IED art. 22, stk. 2, forpligtet til at udarbejde en vejledning om basistilstandsrapportens indhold. Denne vejledning forventes også at indeholde kriterier for, hvilke virksomheder der er omfattet af kravet om udarbejdelse af en basistilstandsrapport. Kommissionen forventes at udsende vejledningen primo 2013. De danske regler og vejledning vil om nødvendigt blive tilpasset i lyset af Kommissionens vejledning.

Til nr. 8

Det foreslås at ordene ”uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger” udgår af § 41 a, stk. 2, nr. 4. Ændringen af bestemmelsen vil ikke medføre at retsbeskyttelsen kan gennembrydes i videre udstrækning end tilfældet er i dag, og der henvises til redegørelsen under bemærkningerne til pkt. 3.1.1.2.

Det foreslås desuden, at bestemmelsen skal gælde for alle virksomheder omfattet af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 og ikke kun de virksomheder, der er (i)-mærkede.

Til nr. 9

§ 41 a, stk. 3

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelseslovens § 41 a, som et nyt stk. 3 indsættes en bemyndigelse til at ministeren fastsætter regler, om at (i)-mærkede listevirksomheder skal revurderes, når det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige forpligtelser eller andre internationale forpligtelser.

Det er primært hensigten med bemyndigelsen, at der i godkendelsesbekendtgørelsen skal fastsættes regler der stiller krav om, at tilsynsmyndighederne skal tage en godkendelse op til revurdering og om nødvendigt meddele de relevante påbud og forbud efter § 41, når en BAT-konklusion, der beskriver bedste tilgængelige teknik for en virksomheds hovedaktivitet er blevet offentliggjort i EU-Tidende. Dette skal ifølge IED ske selvom virksomheden er omfattet af reglen i miljøbeskyttelseslovens § 41 a, stk. 1, om 8 års retsbeskyttelse, og bestemmelsen udgør derfor en mulighed for at gennembryde retsbeskyttelsen. Hvad der er en virksomheds hovedaktivitet og biaktivitet(er) vil afhænge af en konkret vurdering foretaget af tilsynsmyndigheden, men blandt kriterier der kan bruges i forbindelse med fastlæggelsen af, hvad der er en virksomheds hovedaktivitet, kan nævnes omsætningen i de enkelte aktiviteter, antal ansatte, kapacitet, producerede mængder m.v., jf. Miljøstyrelsens vejledning nr. 3/1993.

Det foreslås herudover, at bestemmelsen formuleres, så den giver adgang til at stille krav om, at der skal ske en revurdering af en godkendelse indenfor retsbeskyttelsesperioden, hvis andre internationale forpligtelser, såsom konventionsregler, måtte kræve det f.eks. i relation til virksomheders emissionsniveauer. Bestemmelsen kan især tænkes udnyttet i de situationer, hvor et krav skal implementeres inden 8 år og derfor ikke nødvendigvis giver mulighed for, at de berørte virksomheders retsbeskyttelsesperiode udløber, inden revurderingen foretages.

Det foreslås, at bestemmelsen også skal kunne anvendes til at fastsætte regler vedrørende de situationer, hvor en revurdering er krævet og hvor retsbeskyttelsesperioden er udløbet.

§ 41 a, stk. 4

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 4 i miljøbeskyttelseslovens § 41 a, der bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler for, hvorledes sager om revurdering skal behandles og afgøres. Det er overordnet hensigten med bemyndigelsen, at ministeren fremadrettet skal kunne fastsætte sagsbehandlingsregler til brug for revurderingssager.

Det er blandt andet hensigten med bemyndigelsen, at der skal fastsættes regler i godkendelsesbekendtgørelsen om, at det er myndigheden, der skal tage sagen om revurdering af en virksomheds godkendelse op, når en BAT-konklusion er blevet offentliggjort. De indholdsmæssige krav til revurderingen vil blive fastsat med hjemmel lovens § 35, stk. 2.

Der er samtidig hensigten at fastsætte regler om, at alle virksomhedens godkendelsesvilkår, og ikke kun godkendelsesvilkårene for hovedaktiviteten skal revurderes, hvilket er i overensstemmelse med det integrerede godkendelsesprincip, hvorefter en virksomheds forurenende aktiviteter skal betragtes som et samlet hele og godkendes som sådan. Det gør i den sammenhæng ingen forskel, at virksomheden kan dokumentere, at den allerede har et BAT-niveau, der er i overensstemmelse med eller bedre end det niveau der findes i den pågældende offentliggjorte BAT-konklusion. Såfremt virksomheden allerede har et højt BAT-niveau, vil dette dog kunne betyde, at revurderingen kan ende med ingen eller kun mindre vilkårsskærper.

Det følger af IED, at den revurderede godkendelse som følge af en revideret, offentliggjort BAT-konklusion skal være implementeret på virksomheden inden 4 år efter offentliggørelsen af den pågældende BAT-konklusion. Det er derfor desuden hensigten med bemyndigelsen i § 41 a, stk. 4, at der skal fastsættes nærmere regler om, at myndighederne (1. instansen) skal tage sagen op og behandle den så betids, at det er muligt for virksomheden, at have implementeret samt overholde de nye vilkår inden 4 år efter offentliggørelsen af en BAT-konklusion. Hvornår myndigheden skal sætte revurderingsprocessen i gang vil afhænge af den konkrete situation i relation til virksomhedens kompleksitet m.v., men der vil ikke blive udarbejdet regler om faste sagsbehandlingsfrister i godkendelsesbekendtgørelsen.

Når myndigheden har revurderet virksomhedens godkendelsesvilkår, foretager myndigheden den nødvendige høring af virksomheden om sagen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 75, stk. 1, inden myndigheden meddeler virksomheden et påbud om at virksomhedens vilkår er blevet ændret, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41. Der vil i påbuddet være en frist for hvornår implementering af vilkårene skal være afsluttet, der skal ligge indenfor 4 års fristen.

Idet BAT-konklusionerne tilsigtes revideret hvert 8. år af Kommissionen, vil den fremtidige revurderingskadence ligeledes blive, at virksomhederne hvert 8. år skal have implementeret og overholde krav som følge af en ny revurdering på baggrund af en revideret og offentliggjort BAT-konklusion. Skulle situationen opstå, at Kommissionen er forsinket i processen med revideringen af en BAT-konklusion, vil en samlet revurdering af en virksomhed afvente offentliggørelsen af BAT-konklusionen, da myndigheden ellers som udgangspunkt ikke vil vide, på hvilket grundlag revurderingen skal foretages. Der vil dog her stadig være mulighed for at anvende påbudsadgangen i miljøbeskyttelseslovens § 41, efter retsbeskyttelsens udløb, hvis situationen konkret måtte kræve det i forhold til enkelte vilkår, ligesom der som altid i særlige tilfælde kan være mulighed for at gennembryde retsbeskyttelsen, hvis betingelserne herfor er opfyldte, jf. § 41 a, stk. 2, nr. 1-6.

Da det primært er hensigten, at der skal fastsættes regler i forhold til behandlingen af sager om revurdering og godkendelse på baggrund af BAT-konklusionerne, vil reglerne i udgangspunktet alene adressere (i)-mærkede virksomheder. Bestemmelsen er dog formuleret, så dens anvendelsesområde også giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om behandlingen og godkendelsen af revurderingssager for andre virksomheder end (i)-mærkede i det omfang, det måtte være nødvendigt.

Det foreslås, at bestemmelsen også skal kunne anvendes til at fastsætte regler vedrørende de situationer, hvor retsbeskyttelsesperioden er udløbet.

Til nr. 10

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelseslovens § 41 b, stk. 2, indsættes en tilføjelse, så det bliver klargjort at virksomheder skal revurderes, efter retsbeskyttelsesperioden er udløbet, når det er nødvendigt for at overholde EU-retlige forpligtelser eller andre internationale krav, jf. den foreslåede § 41 a, stk. 3. Dette kan eksempelvis være, når en ny BAT-konklusion bliver offentliggjort

Det foreslås herudover, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om hvordan sager om revurdering skal behandles og afgøres. Der henvises i sin helhed til bemærkningerne til den foreslåede § 41 a, stk. 4 under § 1, nr. 9.

Til nr. 11

Der foreslås indsat en ny § 41 g, som omhandler afgittringer ved dambrug. Hensigten er at indarbejde afgørelser om afgittringer i godkendelsen af ferskvandsdambrug og med én godkendende myndighed, således at afgittringer behandles sammen med den øvrige del af dambruget i miljøgodkendelsen.

Der er behov for udtrykkelige regler herom i kapitel 5, dels fordi afgittringer hidtil har været reguleret i fiskeriloven, dels fordi formålet med regulering af afgittringer er at hindre, at dambrugsfisk undslipper til vandløbet, og at vildfisk kan komme ind i dambruget, det vil sige med henblik på at beskytte den naturlige fauna i vandløb og søer, uden at dette har sammenhæng med udledning af forurenende stoffer m.v.

Visse af bestemmelserne i kapitel 5 finder endvidere ifølge deres ordlyd kun anvendelse i forbindelse med *forurening* fra virksomheder.

Da krav om afgittringer kan ses som en integreret del af reguleringen af indretningen af dambrug, findes det hensigtsmæssigt at regulere dette i miljøbeskyttelsesloven, uanset at loven specifikt i øvrigt regulerer forhold, der omhandler forurening, uhygiejniske forhold og affald m.v., jf. lovens § 2.

Derfor foreslås der indsat en bestemmelse, som fastsætter udtrykkelige bestemmelser om afgittringer og udvider området for de bestemmelser i kapitel 5, som ellers kun ville dække forurening. I de bestemmelser vedrørende godkendelse efter kapitel 5, som ikke udtrykkeligt nævnes i den foreslåede § 41 g, er der ikke noget i ordlyden, som gør, at de ikke skulle kunne finde anvendelse på afgittringer, og de vil derfor fremover finde anvendelse i den forbindelse, i det omfang det er relevant. Det gælder f.eks. § 41 b.

Det samme gælder de relevante bestemmelser i lovens kapitel 9 om tilsyn, kapitel 10 om administrative bestemmelser, kapitel 11 om klage og søgsmål og kapitel 13 om straf.

§ 41 c om driftsforbud henviser alene til forurening, men der vurderes ikke at kunne forekomme tilfælde, hvor det ville være relevant at nedlægge driftsforbud pga. forhold vedrørende afgittringer. Der foreslås derfor ikke fastsat regler herom.

I stk. 1 foreslås, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelsesmyndighedens fastsættelse af vilkår efter § 34, stk. 1, om afgittring ved dambrug af hensyn til beskyttelse af faunaen i vandløb og søer. Bestemmelsen supplerer hjemlen i § 35, stk. 2, hvor ministeren generelt har hjemmel til at fastsætte nærmere regler om godkendelse af listevirksomhed.

Det er hensigten at fastsætte regler om krav til etablering af afgittringer i forbindelse med førstegangsgodkendelse af dambrug (§ 33 og § 39) og udvidelser og ændringer af miljøgodkendte dambrug. Det er således hensigten at lade afgittringsspørgsmålet være en integreret del af den samlede sagsbehandling af dambrugets forhold efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.

Med hjemmel i den foreslåede § 41 g, stk. 1, kan der fastsættes regler, der stiller krav til vilkår om afgittringer for at forhindre, at dambrugsfisk slipper ud af et dambrug. Desuden kan der stilles krav til afgittring for at sikre, at vilde fisk fra vandløbet ikke slipper ind i dambruget, og af hensyn til vilde fisks naturlige liv i åer og søer. Der kan fastsættes særlige krav til afgittringer for at beskytte truede dyrearter i vandløb og søer.

Reglerne forventes p.t. udformet som regler, der fastlægger standarder for vilkår om afgittringer i forbindelse med dambrug, og som dels vil kunne lempes, dels skærpes blandt andet på baggrund af en miljøkonsekvensvurdering, som kommunalbestyrelsen ifølge habitatbekendtgørelsen skal foretage i sager om påvirkning af internationale naturbeskyttelsesområder. Beskyttelsen af f.eks. den truede fisk snæblens æg og yngel, vil forde, at der stilles skærpede krav til afgittringen, for at æg og yngel ikke føres fra vandløbet, via udløbsrør, og ind i dambruget. I dambrugsanlægget vil snæblens æg og yngel blive spist af dambrugsfiskene, eller på anden måde gå til grunde.

Kravene til dambruget vedr. afgittringer vil skulle udformes som vilkår i en miljøgodkendelse, der meddeles i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 33 eller § 39.

I § 41 g, stk. 2, foreslås, at miljømyndigheden kan meddele påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 41 om, at afgittringer skal etableres eller ændres for at beskytte faunaen i vandløb og søer. § 41 omhandler påbud til listevirksomheder, men omfatter ifølge sin ordlyd kun påbud om nedbringelse af forurening. Med forslaget fastsættes det, at bestemmelsen for dambrug også giver hjemmel til at meddele påbud vedrørende afgittringer for at beskytte faunaen i vandløb og søer, selv om der ikke er tale om forurening som angivet i lovens § 2.

I stk. 3 foreslås, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om muligheden for at meddele påbud om afgittringer ved dambrug. Det er hensigten at disse skal svare til reglerne om vilkår, jf. stk. 1.

I det foreslåede stk. 4 indføres mulighed for godkendelsesmyndigheden til at tage en godkendelse af et dambrug op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud efter § 41, hvis der er fremkommet nye oplysninger om behovet for afgittringer af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer, selv om den 8-årige retsbeskyttelse, jf. § 41 a, stk. 1, ikke er udløbet. Bestemmelsen svarer i

princippet til den nugældende § 41 a, stk. 2, nr. 1-4, som imidlertid kun omhandler forurening og virkninger heraf.

En anden regel om, at den 8-årige retsbeskyttelse kan gennembrydes ved et påbud efter § 41 i miljøbeskyttelsesloven, foreslås i § 6, stk. 2, for de verserende sager, hvor dambruget ved lovens ikrafttræden allerede har en miljøgodkendelse, men endnu ikke har fået godkendt afgitringen i tilknytning til dambruget. I disse tilfælde meddeler godkendelsesmyndighedens afgørelse om afgitring efter § 41, selv om den 8-årige retsbeskyttelse ikke er udløbet. I øvrigt henvises til bemærkningerne til § 6.

Til nr. 12

Der foreslås, at der indsættes en ny § 90 a i miljøbeskyttelsesloven, der giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation mv. på tilladelsesgodkendelses- og tilsynsområdet. På baggrund heraf foreslås det, at det udgår af gældende § 73, stk. 3, at ministeren kan fastsætte regler om indberetningens form. Årsagen til dette er, at det vurderes, at hjemlen herefter vil være overflødig. Se i øvrigt nærmere under bemærkningerne til § 1, nr. 14.

Til nr. 13

Det foreslås, at der indsættes en ny § 79 a, der bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt, af de i § 90 a, stk. 1, nævnte oplysninger. For så vidt angår afgørelser omfattet af 90 a, stk. 1, nr. 3, vil der blive fastsat regler om offentliggørelse også i relation til påklagede afgørelser. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelse.

Ved offentliggørelse forstås i denne sammenhæng, at myndigheden gør oplysningerne tilgængelige for en ubestemt kreds af modtagere, herunder for eksempel på myndighedens hjemmeside på internettet eller via en central digital portal. Oplysningerne vil kunne indhentes digitalt af offentligheden og helt ned på virksomhedsniveau. Lovforslagets § 79 a, kan anvendes til fastsættelse af nærmere regler om offentliggørelse af de i § 90 a, stk. 1, nævnte oplysninger uanset formen, dvs. også selv om der ikke er fastsat nærmere regler om digital kommunikation.

Bestemmelsen har til formål, for det første at implementere IED art. 23, stk. 6. Det fremgår heraf, at tilsynsmyndigheden skal stille tilsynsrapporten til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med Europaparlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger, senest fire måneder efter, at tilsynsbesøget har fundet sted. Der henvises også til IED's præambel, betragtning 27, hvoraf det fremgår, at effektiv offentlig deltagelse i beslutningsprocessen er i overensstemmelse med Århuskonventionen, således at borgerne får mulighed for at fremsætte synspunkter og anliggender, der kan være relevante for beslutningerne, og beslutningstagerne for at tage hensyn til dem; det vil give mere ansvarlighed i beslutningsprocessen og gøre den mere gennemskelig, og det vil bidrage til offentlighedens opmærksomhed med hensyn til miljøspørgsmål og opbakning til de trufne beslutninger. Formålet med offentliggørelse er at sikre offentligheden relevant og aktuel information om IED-virksomheder.

For det andet er formålet at implementere IED art. 24, stk. 2. Det følger af IED art. 24, stk. 2, at den kompetente myndighed skal stille en række informationer til rådighed for offentligheden i forbindelse med godkendelse og revurdering af en virksomhed. Visse af disse oplysninger skal stilles til rådighed via internettet. Det drejer sig om: Afgørelsens indhold, begrundelsen for

afgørelsen, og eventuelle dispensationer fra kravet om anvendelse af BAT, der er givet i forbindelse med afgørelsen, jf. IED art. 24, stk. 2, litra a, b og f.

For det tredje er formålet at implementere IED artikel 24, stk. 3, litra a, om offentliggørelse af de oprydningsforanstaltninger, som en virksomhed har truffet i forbindelse med nedlukningen. Det er hensigten med bemyndigelsen, at der skal indsættes en bestemmelse i godkendelsesbekendtgørelsen, indeholdende krav om at tilsynsmyndigheden, offentliggør de oprydningsforanstaltninger virksomheden har udført, herunder tiltag i relation til oprensning af jord- og grundvandsforurening. Offentliggørelsen skal ske på baggrund af den dokumentation virksomheden indsender til myndigheden om, at de ophørsforanstaltninger, der enten er oplyst i godkendelsesvilkårene eller som virksomheden i øvrigt er blevet påbudt at udføre, er blevet udført.

Endelig er formålet for det fjerde at offentliggøre de oplysninger, som er en del af det digitale system i lovforslagets § 90 a. Der ønskes en så åben sagsbehandling som muligt af hensyn til offentlighedens interesse i at have kendskab til, hvordan miljøadministrationen foregår og derved også til, i hvor stor udstrækning miljøet beskyttes. Formålet er at sikre en større offentlighed og gennemsigtighed i forhold til spildevandstilladelser, miljøgodkendelser og tilsyn. Det er hensigten, at gøre det så nemt som muligt for offentligheden at få kendskab til oplysningerne. Det forudsættes dog, at visse oplysninger skal kunne undtages i visse tilfælde, på grund af. Hensynet til rigets sikkerhed eller forretningshemmeligheder. Udgangspunktet er, at der kan ske en offentliggørelse af oplysningerne til offentligheden i relation til virksomheder, uanset virksomhedens art, herunder om den har en spildevandstilladelse eller miljøgodkendelse eller ingen af delene.

På tilladelses- og godkendelsesområdet vil forslaget give mulighed for, at offentligheden i så stor udstrækning som muligt nemt kan få kendskab til ansøgninger, afgørelser mv. i relation til en konkret virksomhed. Offentliggørelsen på internettet vil varetage hensyn til eksempelvis naboer til den konkrete virksomhed og til øvrige, således at deres interesser vil kunne tilgodeses på bedst muligt vis. Derudover vurderes det, at det også vil være i miljøets interesse, at offentligheden får kendskab til, hvilke overvejelser og vurderinger, der ligger til grund for den enkelte tilladelse eller godkendelse mv.

Det vil ikke være alle oplysninger, som offentliggøres. Det er hensigten, at det digitale system vil udelukke offentliggørelse af visse oplysninger, som det på forhånd er klarlagt, ikke er nødvendige for at kunne varetage formålet med selve offentliggørelsen. Dette vil blive nærmere redegjort for i bekendtgørelse eller i vejledning. Det er nødvendigt at offentliggøre oplysningerne med virksomhedens navn, da det ellers vil gøre hele formålet med offentliggørelsen illusorisk. Det er nødvendigt at kunne identificere virksomheden for, at offentligheden kan bruge oplysningerne efter hensigten.

På tilsynsområdet er formålet ud over det allerede anførte at opnå en mere effektiv håndhævelse. Det vurderes, at en åben håndhævelse, det vil sige at myndighedernes håndhævelsesreaktioner er offentlige, skaber det bedste incitament for virksomheder til at undgå overtrædelser og derved have en præventiv effekt. Samtidig forventes det, at der med en åben håndhævelse vil opnås en mere ensartet håndhævelse blandt myndighederne, fordi det vil blive lettere for myndighederne at sammenligne sanktioner over for ens(artede) overtrædelser på tværs af myndighederne.

Det er ikke hensigten at stille hele tilsynsrapporten til rådighed for offentlighed på internettet. Derimod er det hensigten i kort form at offentliggøre essensen af tilsynsrapporten såsom oplysninger om:

- Navn og adresse på virksomheden.
- Kort beskrivelse af virksomheden, herunder listepunkt samt branche.
- Hvornår der er ført tilsyn, og hvilke forhold der er ført tilsyn med.
- Eventuelle håndhævelsesreaktioner og baggrund herfor.

Ovennævnte offentliggørelse af tilsynsrapporter vil, som allerede bemærket, også implementere IED art. 23, stk. 6. For så vidt angår tilsynsrapporten i relation til IED-virksomheder skal de offentliggøres senest fire måneder efter tilsynsbesøget. Den IED-virksomhed, hvor der har været ført et tilsyn på, får tilsynsrapporten tilsendt senest 2 måneder efter, at tilsynsbesøget har fundet sted og samtidig hermed orienteres om offentliggørelsen.

Derudover vil håndhævelsesskridt så som henstillinger, påbud, indskærpelser og politianmeldelser blive offentliggjort digitalt. Endelig vil virksomhedens indberetning om egenkontrol blive offentliggjort digitalt.

Det er også på tilsynsområdet nødvendigt, at offentliggørelsen af oplysningerne sker med navns nævnelse, idet det ellers vil gøre hele formålet med offentliggørelsen illusorisk. Det er nødvendigt at kunne identificere virksomheden for at offentligheden kan bruge informationen til noget nyttigt.

For så vidt angår kommunikationen mellem myndighed og virksomhed er det i første omgang ikke hensigten, at disse oplysninger altid skal offentliggøres. Men hvis det viser sig ud fra en konkret vurdering, at offentligheden har en interesse i, at disse oplysninger tillige skal offentliggøres vil de blive offentliggjort på internettet. Dette kan eksempelvis tænkes, hvis virksomheden har ansøgt om en spildevandstilladelse eller miljøgodkendelse og ansøgningen er mangelfuld, hvorfor myndigheden beder om uddybende oplysninger.

Oplysningerne kan vedrøre forhold, der indebærer overtrædelser eller mulige overtrædelser af loven eller regler fastsat med hjemmel i loven. Lovforslaget giver hjemmel til offentliggørelse af disse oplysninger. Der er hermed skabt særskilt hjemmel til fravigelse af behandlingsreglerne i persondatalovens § 8, jf. § 2, stk. 1, sammenholdt med Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995. Det skal bemærkes, at der er mulighed for en fravigelse af persondatalovens § 8, da bestemmelsen er national ret og ikke en implementering af persondatadirektivet, jf. nr. 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Det vil være en konkret vurdering, om oplysningerne som nævnt i § 90 a, stk. 1, skal betragtes som oplysninger om strafbare forhold efter persondatalovens § 8. Det er i midlertidig vurderingen, at det i visse situationer kan være tilfældet, jf. også betragtninger på side 29-30 i betænkning nr. 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv.. Det er nødvendigt at offentliggøre oplysningerne med virksomhedens navn, da det ellers vil gøre hele formålet med offentliggørelsen illusorisk. Det er nødvendigt at kunne identificere virksomheden for at offentligheden kan bruge oplysningerne efter hensigten. Derfor foreslås med lovforslaget at fravige persondatalovens § 8, således at de oplysninger som nævnt i § 90 a, stk. 1, kan offentliggøres, herunder oplysninger om strafbare forhold, eksempelvis oplysninger om overtrædelser og mulige overtrædelser på lovens område og med navns nævnelse.

Det er hensigten, at de oplysninger, der offentliggøres digitalt, skal være de til enhver tid gældende oplysninger for en virksomhed. Det vil sige, at en oprindelig tilladelse, godkendelse med tilhørende eventuelle tillæg og påbud meddelt i medfør af revurdering skal være tilgængelige frem til det tidspunkt, hvor den samlede tilladelse eller godkendelse enten erstattes af en ny samlet tilladelse eller godkendelse, eller virksomheden lukkes og tilladelsen eller godkendelsen derfor bortfalder. Hvis en afgørelse påklages skal det fremgå, at den er påklaget, og når Natur- og Miljøklagenævnet har truffet en afgørelse, skal den også offentliggøres. Virksomhedens historik vil til en vis grad være offentlig tilgængelig.

På tilsynsområdet vil oplysningerne være offentlig tilgængelige på internettet i maksimalt 5 år. Dog vil de seneste to tilsynsrapporter for den konkrete virksomhed altid være offentligt tilgængelig, uanset at de er ældre end 5 år. Afgørende for, hvor længe den enkelte rapport er tilgængelig på hjemmesiden er således, hvor ofte den pågældende virksomhed får et tilsynsbesøg. Yderpunkterne for IED-virksomheder er tilsynsbesøg hvert år for virksomheder med størst risiko og tilsynsbesøg hver 3. år for de virksomheder, der er forbundet med mindst risiko.

De nærmere sagsbehandlingsregler for offentliggørelsen af oplysningerne som nævnt i § 90 a, stk. 1, vil blive fastsat i bekendtgørelse og vejledning. I vejledningen vil begrænsninger for offentliggørelsen blive nærmere uddybet, herunder afgrænsningskriterier under iagttagelse af god forvaltningsskik og reglerne i bl.a. forvaltningsloven og straffeloven. Samtidig vil reglerne blive sammenholdt med persondataloven og hvilke regler, som fortsat skal respekteres. Vejledningen vil også sikre den fornødne påpasselighed både for så vidt angår tilrettelæggelsen af arbejdsgange og for så vidt angår indretningen af myndighedernes systemer.

Derudover vil i ny bekendtgørelse om tilsyn med virksomheder og husdyrbrug blive fastsat nærmere regler om offentliggørelse af tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed. For så vidt angår tilsynsrapporter vil de nærmere krav til indhold, udformning mv. af en tilsynsrapport blive uddybet i en ny vejledning om tilsyn for virksomheder og husdyrbrug. I vejledningen vil begrænsninger for offentliggørelse generelt blive nærmere uddybet, herunder afgrænsningskriterier under iagttagelse af god forvaltningsskik og reglerne i bl.a. forvaltningsloven og straffeloven. Samtidig vil reglerne blive sammenholdt med persondataloven og hvilke regler, som fortsat skal respekteres. Vejledningen vil også sikre den fornødne påpasselighed, både for så vidt angår tilrettelæggelsen af arbejdsgange og for så vidt angår indretningen af myndighedens systemer.

Til nr. 14

Det foreslås at indsætte en ny § 90 a, stk. 1, i lovens kapitel 10, der bemyndiger ministeen til at fastsætte regler om digital kommunikation i en række situationer i forhold til spildevandstilladelser, miljøgodkendelser og miljøtilsyn. Der er tale om en udvidelse og sammenskrivning af hjemlerne i lovens § 35, stk. 3 og 4, som trådte i kraft 1. maj 2011 og der henvises til disses lovbemærkninger (L139 Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love, fremsat 9. februar 2011).

Den foreslåede § 90 a, stk. 1, *nr 1-2*, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved ansøgninger om tilladelse efter § 28, ved ansøgninger om godkendelse efter § 33 og oplysninger til brug for myndighedernes revurderinger af godkendelse, jf. §§ 41 a og 41 b.

I dag foreligger der ikke skemaer eller andre formkrav til ansøgninger end de oplysningskrav, der stilles i godkendelsesbekendtgørelsen. Der er imidlertid etableret en frivillig ordning, hvorefter virksomhederne med ”Digital ansøgning om miljøgodkendelse” via Virk.dk kan ansøge om miljøgodkendelse. Den ansøgningsformular, der ligger i det digitale ansøgningssystem, svarer til de krav, der stilles i godkendelsesbekendtgørelsen. Når en virksomhed har udfyldt/udarbejdet en ansøgning via systemet, sendes den med e-mail til – afhængig af virksomhedstypen – enten kommunalbestyrelsen eller Miljøstyrelsen, som en vedhæftet fil.

Der er på nuværende tidspunkt allerede på virk.dk idriftsat et system, hvor virksomheder kan ansøge digitalt om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33. Dette system forventes ved udgangen af 2012 at blive tilpasset til at kunne håndtere de foreslåede ændringer med hjemmel i lovforslagets § 90 a. Bemyndigelsen forventes udnyttet til at fastsætte krav om brugen af et bestemt digitalt ansøgningsskema, der opfylder oplysningskravene i godkendelsesbekendtgørelsen.

For spildevandstilladelser gælder ligeledes, at der ikke eksisterer formularer, skemaer eller formkrav til ansøgninger ud over de krav, der fremgår af bekendtgørelse om spildevandstilladelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4. Hvis der er tale om et helt nyt renselanlæg eller om et eksisterende renselanlæg, hvor der er væsentlige ændringer af de spildevandstekniske forhold, skal der meddeles en udledningstilladelse. Ejeren af renselanlægget sender en ansøgning indeholdende oplysninger om anlægget, klakeringer og udledte spildevandsmængder, hvorefter kommunen meddeler tilladelsen. De fleste kommuner har udarbejdet egen skabelon for afgørelsen, hvor lovgivningens krav til tilladelsen fremgår, samt kommunens skærpede krav i det enkelte tilfælde.

Den foreslåede § 90 a, stk. 1, *nr. 3*, skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 90 a, stk. 1, *nr. 4*. Disse bestemmelser bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignede ved myndighedens afgørelse i medfør af lovens kapitel 4, 5, 9 og 9 a og regler udstedt i medfør heraf og virksomhedernes indberetning mv. til myndigheden i medfør af lovens kapitel 5, 9 og 9 a, regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf.

Med ”afgørelse” menes dels kommunernes, Naturstyrelsens og Miljøstyrelsens afgørelser, dels de afgørelser, som træffes af Natur- og Miljøklagenævnet.

Det er forventningen, at digitaliseringen af afgørelser truffet i medfør af miljøbeskyttelseslovens kapitel 4 og 5 sammenholdt med digitaliseringen af virksomhedens indberetning, vil gøre det væsentligt lettere for myndigheden at kontrollere, om der foreligger en overtrædelse eller ej. Det er hensigten, at såvel ansøgningen mv. som virksomhedens indberetning og kontrollen af virksomhedens indberetning sker digitalt i sammenkoblede systemer. Herved vil myndigheden eksempelvis hurtigt kunne udtrække, om der er tale om en overtrædelse af et egenkontrolvilkår, hvorefter myndigheden vil kunne foretage den konkrete vurdering af forholdet, hvilket forventes at indebære en betydelig administrativ og økonomisk lettelse for myndighederne. Samtidig vurderes det, at virksomhedens forpligtelse til digital indberetning m.v. tillige vil være en administrativ lettelse for virksomheden. Implementeringen af bestemmelserne om indberetning af virksomhedernes egenkontrol vil ske i takt med udviklingen af Danmarks Miljøportals punktkildedatabase, hvori disse oplysninger vil blive opbevaret til brug for myndighedernes behandling og viderebearbejdelse. I den forbindelse vil der blive udviklet og testet løsninger og standarder for system-til-system indberetningsløsninger og andre løsninger til indberetninger.

Hjemlen til virksomheders digitale indberetning, jf. den foreslåede § 90 a, stk. 1, nr. 4, tænkes udmøntet til også at omfatte eksempelvis indberetning som følge af et vilkår i myndighedens afgørelse i medfør af lovens § 33 og § 41 samt påbud efter lovens § 42. Bestemmelsen dækker også indberetninger som følge af et påbud om, at virksomheden skal foretage prøveudtagning, analyse og målinger af stoffer, der udsendes til omgivelserne i medfør af gældende § 72, stk. 1, nr. 1. Endvidere dækker hjemlen eksempelvis også virksomheders indberetning af det grønne regnskab samt afgivelse af oplysninger i øvrigt i medfør af bekendtgørelse om visse virksomheders afgivelse af oplysninger samt oplysninger i relation til bekendtgørelse om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer.

Den digitale indberetning for virksomheden ændrer ikke ved reglerne i retssikkerhedsloven, herunder forbuddet mod selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10.

Det findes ikke i miljøbeskyttelseslovens kapitel 4 krav om indberetninger for virksomheden. Men der findes i andre kapitler i miljøbeskyttelsesloven end kapitel 5, 9 og 9a også regler om pligt for virksomheder til indberetning mv. til myndigheder. Det er ikke intentionen med lovforslaget at indskrænke eller ændre anvendelsesområdet for andre lignende regler i miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør deraf.

Den foreslåede § 90 a, stk. 1, nr. 5, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignede, ved kommunalbestyrelsens indsendelse af indberetninger om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser. Der findes en tilsvarende hjemmel i den gældende § 73, stk. 3, sidste led. Det foreslås at dette udgår, jf. lovforslagets § 1, nr. 12. I henhold til bekendtgørelse om beretninger om miljøtilsyn og miljøgodkendelser m.v. skal myndigheden bl.a. indberette om antal tilsyn, samlede tilsyn og antallet af besøgte virksomheder mv. samt myndighedsreaktioner i det pågældende år fordelt på de forskellige reaktionstyper. Det er hensigten, at denne bekendtgørelse bliver ændret eller helt ophævet, når bemyndigelsen udnyttes, således at krav om dobbeltindberetning undgås.

Den foreslåede § 90 a, stk. 1, nr. 6, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignede, ved tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed. Begrebet tilsynsvirksomhed omfatter både de aktiviteter, der indgår i myndighedens planlægning og prioritering af tilsynsindsatsen samt tillige forberedelse, gennemførelse af et konkret tilsynsbesøg og kontrollen på kontoret af registreringer og måledata samt opfølgning, herunder afrapportering og håndhævelse. Dette betyder eksempelvis, at myndigheden skal anvende et bestemt it-system, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende og digital kommunikation ved myndighedens håndhævelsesreaktioner over for overtrædelser af lovgivningen.

Den foreslåede § 90 a, stk. 1, nr. 7 bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende ved klage over afgørelser i medfør af lovens kapitel 4, 5, 9 og 9 a, Med dette menes, at virksomheden herved er forpligtet til at anvende det digitale system ved klage over afgørelser i medfør af lovens kapitel 4, 5, 9 og 9a,

Den foreslåede § 90 a, stk. 1, nr. 8, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignede, ved kommunikationen mellem virksomheden og myndigheden i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-7. En sådan kommunikation kan eksempelvis være, hvis virksomheden har ansøgt om en spildevandstilladelse eller miljøgodkendelse og ansøgningen er mangelfuld, hvorfor myndigheden beder om uddybende oplysninger eller, hvis en virksomhed anmoder om en fristforlængelse af et påbuds efterkommelse.

Generelt skal det fremhæves, at retsvirkningen over for virksomhederne ved ikke at anvende bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur, når reglerne er nærmere fastlagt i bekendtgørelse, vil være, at oplysningerne anses som ikke modtaget. Det vil betyde, at såfremt der er tale om en ansøgning om spildevandstilladelse eller miljøgodkendelse, at ansøgningen ikke kan anses for modtaget og dermed ikke kan behandles af godkendelsesmyndigheden, hvis det digitale system ikke anvendes. For så vidt angår indberetning af resultaterne af krav om egenkontrol vil det betyde, at myndigheden vil agere, som om indberetningen ikke er modtaget, og vil foretage den fornødne håndhævelse.

Det følger af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden har pligt til at informere virksomheden om retsvirkningen af ikke at anvende bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur.

Den foreslåede § 90 a, stk. 2, bestemmer, at de myndigheder, som anvender den i stk. 1 nævnte digitale kommunikation videregiver oplysningerne, herunder personoplysninger, til miljøministeren eller de statslige myndigheder under ministeriet, som miljøministeren bemyndiger hertil, således at ministerens opgaver på lovens område kan varetages.

Det er hensigten, at det vil være Miljøstyrelsen, som modtager oplysningerne fra kommunerne. Miljøstyrelsen vil bl.a. anvende oplysninger til udarbejdelse af den årlige miljøredegørelse samt generelt for at kunne se sammenhænge og mønstre ved lovens administration, herunder eksempelvis udtrække oplysninger om sagsbehandlingstider mv. På spildevandsområdet vil det være Naturstyrelsen, der varetager bearbejdningen af indkomne kommunale data. Derudover vil Miljøstyrelsen bruge oplysningerne til udvikling af værktøjer i tilknytning til det digitale system. Som nævnt i lovforslagets § 1, nr. 13 kan oplysningerne vedrøre strafbare forhold. Derfor er det vurderet, at det er nødvendigt med en udtrykkelig bestemmelse, som fraviger persondatalovens § 8.

Den foreslåede § 90 a, stk. 3, bestemmer, at ved klagesager udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende sagen mellem den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse og Natur- og Miljøklagenævnet. Det forventes at klagesagers behandling derved optimeres. Det er hensigten, at Natur- og Miljøklagenævnet skal have digital adgang til at se alle relevante oplysninger i relation til klagesagen. Det vil således ikke være nødvendigt for den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, eksempelvis manuelt at samle alle relevante dokumenter og videresende disse til Natur- og Miljøklagenævnet.

Den foreslåede § 90 a, stk. 4, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, hvilken myndighed, der er ansvarlig for de oplysninger, som er omfattet af stk. 1.

Det er hensigten, at Miljøstyrelsen opretter den centrale myndighedsdatabase og det er denne database, som offentligheden til dels vil få adgang til. På spildevandsområdet påtænkes det at give

Danmarks Miljøportals punktkildedatabase en tilsvarende funktion. Oplysningerne vil fremkomme som et naturligt led i tilladelses, godkendelses- og tilsynsmyndighedens daglige arbejde. Udgangspunktet er, at det er de myndigheder, som anvender den digitale kommunikation (kommunerne, Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen), som er dataansvarlig for oplysningerne. Det er tilladelses, godkendelses- og tilsynsmyndigheder, som selvstændigt træffer beslutning om, hvornår givne oplysninger skal offentliggøres. Det vil i vejledning blive anbefalet, at det alene er få personer ved myndigheden, som har kompetencen til at træffe beslutning om offentliggørelse. Det skal sikres, at persondatalovens § 45 er overholdt. Virksomhedernes indberetninger af egenkontrollodata vil dog gennem et indberetningssystem på www.virk.dk blive lagret i en database oprettet af Danmark Miljøportal. Denne database vil være entydigt sammenkoblet med databasen for godkendelses- og tilsynsdata.

De foreslåede § 90 a, *stk.* 5-7, er enslydende med gældende § 35, *stk.* 3-7, som foreslås ophævet. Dog er myndighedsbegrebet udvidet. Årsagen til at bestemmelser foreslås flyttet til § 90 a, *stk.* 5-7, er af hensyn til lovens opbygning og systematik. Se i øvrigt nærmere bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, fodnoten til husdyrgodkendelseslovens titel affattes således, at det kommer til at fremgå, at forslaget implementerer dele af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17.

Til nr. 2

Det foreslås, at husdyrgodkendelseslovens § 1, *stk.* 2, nr. 1, fremover også skal omfatte gener forbundet med rystelser fra husdyrbrug.

Rystelser fra husdyrbrug er for øjeblikket ikke et miljømæssigt problem, og har heller ikke tidligere været det. Med den senere tids liberalisering af landbruget, kan det dog ikke udelukkes, at husdyrbrug på længere sigt kan komme til at udvikle sig i en sådan retning, at rystelser også vil være en relevant genemæssig faktor på husdyrbrug. Rystelser er omfattet af forureningsbegrebet i IED, jf. artikel 3, *stk.* 1, nr. 2. Husdyrgodkendelseslovens § 1, *stk.* 2, nr. 1, foreslås derfor ændret, sådan at det i lovens formålsbestemmelse sikres, at loven også omfatter rystelser fra husdyrbrug.

Til nr. 3

Det foreslås, at der indføres en præcis definition af fjerkræ i overensstemmelse med definitionen i IED artikel 3, nr. 23.

I modsætning til IPPC direktivet indeholder IED en udtrykkelig definition af, hvordan begrebet ”fjerkræ” skal forstås. IED henviser til definitionen af fjerkræ i Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande. Følgelig skal der ved fjerkræ forstås høns, kalkuner, perlehøns, ænder, gæs, vagtler, duer, fasaner og agerhøns, der opdrættes eller holdes i fangenskab med henblik på avl, produktion af kød eller konsumæg eller levering af vildt til udsætning.

Begrebsafgrænsningen har ikke givet anledning til problemer i Danmark. Af klarhedshensyn, og for med al mulig tydelighed at skabe overensstemmelse mellem direktivet og dansk ret, findes det hensigtsmæssigt, at indføre definitionen i husdyrgodkendelseslovens § 3.

Ændringen har i øvrigt nær sammenhæng med ændringen af husdyrgodkendelseslovens § 12, jf. afsnit 3.1.4.1 ovenfor og bemærkningerne til § 2, nr. 4 nedenfor.

Til nr. 4

Det foreslås, at der foretages en konsekvensrettelse af husdyrgodkendelseslovens § 12, så IED's præciserede definition af fjerkræ også afspejles her.

Det understreges, at der med konsekvensrettelsen ikke tilsigtes materielle ændringer af dyreenhedsgrænsen for godkendelse af fjerkræbrug efter husdyrgodkendelseslovens § 12, stk. 1. Begrebene slagtekyllinger og æglæggende høns bibeholdes, fordi de er en indarbejdet terminologi i husdyrlovgivningen. Fjerkræbrug, der overskrider en vis kapacitet for antal fjerkræ, skal miljøgodkendes efter husdyrgodkendelseslovens § 12, inden fjerkræbrugene må anlægges, udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, jf. nærmere husdyrgodkendelseslovens § 12, stk. 1, nr. 2 og 3.

De nævnte kapacitetsgrænser er fastsat til implementering af IPPC direktivets grænse for, hvornår et fjerkræbrug er godkendelsespligtigt. Det følger af IPPC direktivets bilag I, pkt. 6.6, litra a, at denne grænse er ved 40.000 stipladser til fjerkræ. Kapacitetsgrænserne skal fremadrettet implementere IED, der opererer med nøjagtigt den samme kapacitetsgrænse for fjerkræbrug, jf. IED bilag I, pkt. 6.6, litra a.

Fjerkræ samles i et punkt i § 12, stk. 1, for at tydeliggøre i lovbestemmelsen, at grænsen på 40.000 stipladser til fjerkræ omfatter alle typer fjerkræ, som omfattes af definitionen i husdyrgodkendelseslovens § 3, uanset kombinationen af fjerkrætyper. Formulering af § 12 afspejler hermed den nye definition.

Bestemmelsen ændres samtidig for så vidt angår de begreber der anvendes til at beskrive so- og svineproduktionen. Omformuleringen sker for at tydeliggøre, at der forskel på de danske begreber, der knytter sig til beregningen af dyreenheder og de EU-retlige begreber, der knytter sig til beregningen af stipladser.

Til nr. 5.

Det foreslås, at § 18 a ophæves. Der er tale om en konsekvensændring. Den gældende § 18 a, foreslås ophævet, men formuleringerne bliver videreført i uændret form i den foreslåede § 69, stk. 5-7, for så vidt angår gældende § 18 a, stk. 3-5. Med hensyn til gældende § 18 a, stk. 1 og 2, bliver hjemlerne udvidet, jf. nærmere under bemærkningerne til § 2, nr. 15.

Til nr. 6

Det foreslås, at rystelser tilføjes i § 27, stk. 1, nr. 1.

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede ændring af husdyrgodkendelseslovens § 1, stk. 2, nr. 1. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Til nr. 7

Det foreslås at ordene ”uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger” udgår af § 40, stk. 2, nr. 4. Ændringen af bestemmelsen vil ikke medføre at retsbeskyttelsen kan gennembrydes i videre udstrækning end tilfældet er i dag, og der henvises til redegørelsen under bemærkningerne pkt. 3.1.1.2.

Det foreslås desuden, at bestemmelsen skal gælde for alle husdyrbrug omfattet af husdyrgodkendelseslovens § 12.

Til nr. 8

§ 40, stk. 3

Det foreslås, at der i husdyrgodkendelseslovens § 40, som et nyt stk. 3 indsættes en bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte regler, om at husdyrbrug omfattet af husdyrgodkendelseslovens § 12 skal revurderes, når det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige forpligtelser eller andre internationale forpligtelser.

Det er primært hensigten med bemyndigelsen, at der i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen skal fastsættes regler, der stiller krav om, at tilsynsmyndighederne skal tage en godkendelse op til revurdering og om nødvendigt meddele de relevante påbud og forbud efter § 39, når en BAT-konklusion, der beskriver bedste tilgængelige teknik for et husdyrbrugs hovedaktivitet er blevet offentliggjort i EU-Tidende. Dette skal ifølge IED ske, selvom husdyrbruget er omfattet af reglen i husdyrgodkendelseslovens § 40, stk. 1, om 8 års retsbeskyttelse, og bestemmelsen udgør derfor en mulighed for at gennembryde retsbeskyttelsen. Hvad der er hovedaktivitet og biaktivitet(er) vil afhænge af en konkret vurdering foretaget af tilsynsmyndigheden, men blandt kriterier der kan bruges i forbindelse med fastlæggelsen af, hvad der er en virksomheds hovedaktivitet, kan nævnes omsætningen i de enkelte aktiviteter, antal ansatte, kapacitet, producerede mængder m.v., jf. Miljøstyrelsens vejledning nr. 3/1993.

Det foreslås herudover, at bestemmelsen formuleres, så den giver adgang til at stille krav om, at der skal ske en revurdering af en godkendelse indenfor retsbeskyttelsesperioden, hvis andre internationale forpligtelser, såsom konventionsregler, måtte kræve det f.eks. i relation til virksomheders emissionsniveauer. Bestemmelsen kan især tænkes udnyttet i de situationer, hvor et krav skal implementeres inden 8 år og derfor ikke nødvendigvis giver mulighed for, at de berørte virksomheders retsbeskyttelsesperiode udløber, inden revurderingen foretages.

Det foreslås, at bestemmelsen også skal kunne anvendes til at fastsætte regler vedrørende de situationer, hvor en revurdering er krævet og hvor retsbeskyttelsesperioden er udløbet.

§ 40, stk. 4

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 4 i husdyrgodkendelseslovens § 40, der bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler for, hvorledes sager om revurdering skal behandles og afgøres. Det er overordnet hensigten med bemyndigelsen, at ministeren fremadrettet skal kunne fastsætte sagsbehandlingsregler til brug for revurderingssager.

Det er blandt andet hensigten med bemyndigelsen, at kunne omskrive og supplere de eksisterende regler om revurdering i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen med regler om, at kommunalbestyrelsen skal tage sagen om revurdering af et husdyrbrug godkendelse op, når en

BAT-konklusion er blevet offentliggjort. De indholdsmæssige krav til revurderingen vil blive fastsat med hjemmel i husdyrgodkendelseslovens §§ 34 og 75.

Der er samtidig hensigten at fastsætte regler om, at alle husdyrbrugets godkendelsesvilkår, og ikke kun godkendelsesvilkårene for hovedaktiviteten, skal revurderes, hvilket er i overensstemmelse med det integrerede godkendelsesprincip, hvorefter et husdyrbrugs forurenende aktiviteter skal betragtes som et samlet hele og godkendes som sådan. I forhold til revurderingen gør det ingen forskel, at husdyrbruget kan dokumentere, at den allerede har et BAT-niveau, der er i overensstemmelse med eller bedre end det niveau der findes i den pågældende offentliggjorte BAT-konklusion. Såfremt husdyrbruget allerede har et højt BAT-niveau, vil dette dog kunne betyde, at revurderingen kan ende med ingen eller kun mindre vilkårsændringer.

Det understreges, at det alene er husdyrbrug, hvis hovedaktivitet omfattes af en ny BAT-konklusion, der vil skulle revurderes, som følge af den foreslåede § 40, stk. 3. Bestemmelsen vil derfor alene være relevant for husdyrbrug, som er omfattet af IED bilag I, pkt. 6.6, og som der er udarbejdet et BREF-dokument for i medfør af proceduren beskrevet i IED art. 13. Bestemmelsen vil eventuelt senere blive relevant for andre husdyrbrug end de som i dag er opført i direktivets bilag I, pkt. 6.6 som følge af revisionen af IED, jf. nærmere direktivets art. 73.

I dag omfatter direktivet anlæg til intensiv fjerkræavl eller svineavl, hvor der er flere end 40.000 stipladser til fjerkræ, 2.000 stipladser til fedesvin (over 30 kg), eller 750 stipladser til søer, jf. direktivets bilag I, pkt. 6.6. EU Kommissionen vil senest den 31. december 2012 tage stilling til, om direktivet fremover bør omfatte anlæg til intensiv kvægopdræt, jf. direktivets art. 73, stk. 2, litra b. Kommissionen vil senest den 31. december 2011 tage stilling til, om direktivet fremover bør fastsætte differentierede kapacitetstærskler for fjerkræ og anlæg, hvor der opdrættes flere forskellige typer dyr på samme bedrift, jf. direktivets art. 73, stk. 3. Det er muligt at direktivet vil blive revideret som følge af Kommissionens stillingtagen. En sådan revision forudsætter dog medlemsstaternes deltagelse.

Hjemlen i forslaget til § 40, stk. 4, tænkes tillige at kunne udnyttes til at fastsætte frister for implementeringen af den revurderede afgørelse på virksomheden.

Det følger af IED, at den revurderede godkendelse som følge af en revideret, offentliggjort BAT-konklusion skal være implementeret på husdyrbruget inden 4 år efter offentliggørelsen af den pågældende BAT-konklusion. Det er derfor hensigten med bemyndigelsen i § 40, stk. 4, at der skal fastsættes nærmere regler for, at kommunerne skal tage sagen op og behandle den så betids, at det er muligt for husdyrbruget, at have implementeret samt overholde de nye vilkår inden 4 år efter offentliggørelsen af en BAT-konklusion. Hvornår myndigheden skal sætte revurderingsprocessen i gang vil afhænge af den konkrete situation i relation til husdyrbrugets kompleksitet m.v., men der vil ikke blive udarbejdet regler om faste sagsbehandlingsfrister i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Når myndigheden har revurderet husdyrbrugets godkendelsesvilkår, foretager myndigheden den nødvendige høring af virksomheden om sagen, inden myndigheden meddeler husdyrbruget et påbud om, at husdyrbrugets vilkår er blevet ændret jf. husdyrgodkendelseslovens § 39. Myndigheden meddeler i forbindelse med påbuddet en frist for husdyrbruget til at få de nye vilkår implementeret på husdyrbruget. Der vil i påbuddet være en frist for, hvornår implementering af vilkårene skal være afsluttet. Fristen skal ligge indenfor 4 år fra offentliggørelsen af BAT-konklusionen.

Idet BAT-konklusionerne tilsigtes revideret hvert 8. år af Kommissionen, vil den fremtidige revurderingskadence ligeledes blive, at husdyrbrugene hvert 8. år skal have implementeret og overholde krav som følge af en ny revurdering på baggrund af en revideret og offentliggjort BAT-konklusion. Skulle situationen opstå, at Kommissionen er forsinket i processen med revideringen af en BAT-konklusion, vil en samlet revurdering af et husdyrbrug afvente offentliggørelsen af BAT-konklusionen, da myndigheden ellers som udgangspunkt ikke vil vide, på hvilket grundlag revurderingen skal foretages. Der vil dog her stadig være mulighed for at anvende påbudsadgangen i husdyrgodkendelseslovens § 39, efter retsbeskyttelsens udløb, hvis situationen konkret måtte kræve det i forhold til enkelte vilkår, ligesom der som altid i særlige tilfælde kan være mulighed for at gennembyrde retsbeskyttelsen, hvis betingelserne herfor er opfyldte, jf. § 40, stk. 2, nr. 1-5.

Da det primært er hensigten, at der skal fastsættes regler i forhold til behandlingen af sager om revurdering og godkendelse på baggrund af BAT-konklusionerne, vil reglerne i udgangspunktet alene adressere IED-husdyrbrug. Bestemmelsen er dog formuleret, så dens anvendelsesområde også giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om behandlingen og godkendelsen af revurderingssager for andre husdyrbrug omfattet af § 12 i det omfang, det måtte være hensigtsmæssigt.

Det foreslås, at bestemmelsen også skal kunne anvendes til at fastsætte regler vedrørende de situationer, hvor retsbeskyttelsesperioden er udløbet.

Til nr. 9, 10 og 11

Det foreslås, at der i husdyrgodkendelseslovens § 41, stk. 3, indsættes en tilføjelse, så det bliver klargjort at virksomheder skal revurderes, efter retsbeskyttelsesperioden er udløbet, når det er nødvendigt for at overholde EU-retlige forpligtelser eller andre internationale krav, jf. den foreslåede § 40, stk. 3. Dette kan eksempelvis være, når en ny BAT-konklusion bliver offentliggjort.

Det foreslås herudover, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om hvordan sager om revurdering skal behandles og afgøres. Der henvises i sin helhed til bemærkningerne under § 2, nr. 8.

Til nr. 12

Der foreslås en ændring af § 69, der giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation mv. på godkendelses- og tilsynsområdet. På baggrund heraf foreslås det, at det udgår af gældende § 54, stk. 3, at ministeren kan fastsætte regler om indberetningens form. Årsagen til dette er, at det vurderes, at hjemlen herefter vil være overflødig. Se i øvrigt nærmere under bemærkningerne til § 1, nr. 15.

Til nr. 13

Der foreslås tilføjet et nyt nr. 7 til § 55, stk. 3, således at det fremgår, at såfremt ansøgningen vedrører et husdyrbrug med grænseoverskridende virkning, da skal offentligheden informeres herom ved offentlighedsproceduren. Ændringen gennemføres for at skabe parallelitet til miljøbeskyttelseslovens område, hvor der gælder en tilsvarende annonceringspligt som følge af godkendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 4, nr. 7. Pligten til at høre offentligheden forud for behandlingen af en ansøgning om godkendelse af et husdyrbrug omfattet af IED følger af husdyrgodkendelseslovens § 55, stk. 3.

Bestemmelsen skal i øvrigt læses i sammenhæng med den nugældende § 20 i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, hvorefter kommunalbestyrelsen som godkendende myndighed straks skal orientere miljøministeren, hvis kommunalbestyrelsen modtager en ansøgning om et projekt, som vil kunne få negativ og betydelig indvirkning på mennesker og miljø i et andet land. Underretningen sker, for at ministeren kan foretage en grænseoverskridende høring til opfyldelse af IPPC-direktivet art. 17 og VVM-direktivet art. 7, jf. husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 20, stk. 2. Kommunalbestyrelsen må ikke træffe afgørelse i sagen før ministeren giver sin tilladelse til det, jf. husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 20, stk. 3. Husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen vil som følge af IED blive ændret, således at henvisningen til IPPC-direktivet erstattes af en henvisning til IED art. 26.

Til nr. 14

Den foreslåede § 55, stk. 10, bestemmer, at miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt af de i § 69, stk. 1, nævnte oplysninger. For så vidt angår afgørelser omfattet af § 69, stk. 1, nr. 2, vil der blive fastsat regler om offentliggørelse også i relation til påklagede afgørelser. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelse.

Ved offentliggørelse forstås i denne sammenhæng, at myndigheden gør oplysningerne tilgængelige for en ubestemt kreds af modtagere, herunder for eksempel på myndighedens hjemmeside på internettet eller via en central digital port. Oplysningerne vil kunne indhentes digitalt af offentligheden og helt ned på husdyrbrugsniveau. Lovforslagets § 55, stk. 10, kan anvendes til fastsættelse af nærmere regler om offentliggørelse af de i § 69, stk. 1, nævnte oplysninger uanset formen, dvs. også selv om der ikke er fastsat nærmere regler om digital kommunikation.

Bestemmelsen har til formål, for det første at implementere IED art. 23, stk. 6. Det fremgår heraf, at tilsynsmyndigheden skal stille tilsynsrapporten til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med Europaparlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger, senest fire måneder efter, at tilsynsbesøget har fundet sted. Der henvises også til IED's præambel, betragtning 27, hvoraf det fremgår, at effektiv offentlig deltagelse i beslutningsprocessen er i overensstemmelse med Århuskonventionen, således at borgerne får mulighed for at fremsætte synspunkter og anliggender, der kan være relevante for beslutningerne, og beslutningstagerne for at tage hensyn til dem; det vil give mere ansvarlighed i beslutningsprocessen og gøre den mere gennemskelig, og det vil bidrage til offentlighedens opmærksomhed med hensyn til miljøspørgsmål og opbakning til de trufne beslutninger. Formålet med offentliggørelse er at sikre offentligheden relevant og aktuel information om IED-husdyrbrug.

For det andet er formålet at implementere IED art. 24, stk. 2. Det følger af IED art. 24, stk. 2, at den kompetente myndighed skal stille en række informationer til rådighed for offentligheden i forbindelse med godkendelse og revurdering af et husdyrbrug. Visse af disse oplysninger skal stilles til rådighed via internettet. Det drejer sig om: Afgørelsens indhold, begrundelsen for afgørelsen, og eventuelle dispensationer fra kravet om anvendelse af BAT, der er givet i forbindelse med afgørelsen, jf. IED art. 24, stk. 2, litra a, b og f.

For det tredje er formålet at implementere IED artikel 24, stk. 3, litra a, om offentliggørelse af oprydningstiltag for et husdyrbrug har truffet i forbindelse med nedlukningen. Det er hensigten med bemyndigelsen, at der skal indsættes en bestemmelse i

husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, indeholdende krav om at tilsynsmyndigheden, offentliggør de oplydningsforanstaltninger husdyrbruget har udført. Offentliggørelsen skal ske på baggrund af den dokumentation husdyrbruget indsender til myndigheden om, at de ophørsforanstaltninger der enten er oplyst i godkendelsesvilkårene eller som husdyrbruget i øvrigt er blevet påbudt at udføre, er blevet udført.

Endelig er formålet for det fjerde at offentliggøre de oplysninger, som er en del af det digitale system i lovforslagets § 69. Der ønskes en så åben sagsbehandling som muligt af hensyn til offentlighedens interesse i at have kendskab til, hvordan miljøadministrationen foregår og derved også til, i hvor stor udstrækning miljøet beskyttes. Formålet er at sikre en større offentlighed og gennemsigtighed på tilsyns- og godkendelsesområdet. Det er hensigten at gøre det så nemt som muligt for offentligheden at få kendskab til oplysningerne. Det forudsættes dog, at visse oplysninger skal kunne undtages i visse tilfælde, herunder på grund af hensynet til rigets sikkerhed eller forretningshemmeligheder. Udgangspunktet er, at der kan ske en offentliggørelse af oplysningerne til offentligheden i relation til husdyrbrug, uanset husdyrbrugets art, herunder om den har en miljøgodkendelse eller ej.

På godkendelsesområdet vil forslaget give mulighed for, at offentligheden i så stor udstrækning som muligt nemt kan få kendskab til ansøgninger, afgørelser mv. i relation til et konkret husdyrbrug. Offentliggørelsen på internettet vil varetage hensyn til eksempelvis naboer til det konkrete husdyrbrug og til øvrige, således at deres interesser vil kunne tilgodeses på bedst muligt vis. Derudover vurderes det, at det også vil være i miljøets interesse, at offentligheden får kendskab til, hvilke overvejelser og vurderinger, der ligger til grund for den enkelte godkendelse mv.

Det vil ikke være alle oplysninger, som offentliggøres. Det er hensigten, at det digitale system vil udelukke offentliggørelse af visse oplysninger, som det på forhånd er klarlagt ikke er nødvendige, for at kunne varetage formålet med selve offentliggørelsen. Dette vil blive nærmere redegjort for i bekendtgørelse eller i vejledning. Det er nødvendigt at offentliggøre oplysningerne med husdyrbrugets navn, da det ellers vil gøre hele formålet med offentliggørelsen illusorisk. Det er nødvendigt at kunne identificere husdyrbruget for, at offentligheden kan bruge oplysningerne efter hensigten.

På tilsynsområdet er formålet ud over det allerede anførte at opnå en mere effektiv håndhævelse. Det vurderes, at en åben håndhævelse det vil sige at myndighedernes håndhævelsesreaktioner er offentlige, skaber det bedste incitament for husdyrbrug til at undgå overtrædelser og derved have en præventiv effekt. Samtidig forventes det, at der med en åben håndhævelse vil opnås en mere ensartet håndhævelse blandt myndighederne, fordi det vil blive lettere for myndighederne at sammenligne sanktioner over for ens(artede) overtrædelser på tværs af myndighederne.

Det er ikke hensigten at stille hele tilsynsrapporten til rådighed for offentlighed på internettet. Derimod er det hensigten i kort form at offentliggøre essensen af tilsynsrapporten såsom oplysninger om:

- Navn og adresse på husdyrbruget.
- Kort beskrivelse af husdyrbruget, herunder listepunkt samt branche.
- Hvornår der er ført tilsyn, og hvilke forhold der er ført tilsyn med.
- Eventuelle håndhævelsesreaktioner og baggrund herfor.

Ovennævnte offentliggørelse af tilsynsrapporter vil, som allerede bemærket, også implementere IED art. 23, stk. 6. For så vidt angår tilsynsrapporten i relation til IED-husdyrbrug skal de offentliggøres senest fire måneder efter tilsynsbesøget. Det IED-husdyrbrug, hvor der har været ført et tilsyn på, får tilsynsrapporten tilsendt senest 2 måneder efter, at tilsynsbesøget har fundet sted og samtidig hermed orienteres om offentliggørelsen.

Derudover vil håndhævelsesreaktioner så som henstillinger, påbud, indskærpelser og politianmeldelser bliver offentliggjort digitalt. Endelig vil husdyrbrugets indberetning om egenkontrol blive offentliggjort digitalt.

Det er også på tilsynsområdet nødvendigt, at offentliggørelsen af oplysningerne sker med navns nævnelse, idet det ellers vil gøre hele formålet med offentliggørelsen illusorisk. Det er nødvendigt at kunne identificere husdyrbruget for, at offentligheden kan bruge informationen til noget nyttigt.

For så vidt angår kommunikationen mellem myndighed og husdyrbrug er det i første omgang ikke hensigten, at disse oplysninger altid skal offentliggøres. Men hvis det viser sig ud fra en konkret vurdering, at offentligheden har en interesse i, at disse oplysninger tillige skal offentliggøres, vil de blive offentliggjort på internettet. Dette kan eksempelvis tænkes, hvis husdyrbruget har ansøgt om en miljøgodkendelse og ansøgningen er mangelfuld, hvorfor myndigheden beder om uddybende oplysninger.

Oplysningerne kan vedrøre forhold, der indebærer overtrædelser eller mulige overtrædelser af loven eller regler fastsat med hjemmel i loven. Lovforslaget giver hjemmel til offentliggørelse af disse oplysninger. Der er hermed skabt særskilt hjemmel til fravigelse af behandlingsreglerne i persondatalovens § 8, jf. § 2, stk. 1, sammenholdt med Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995. Det skal bemærkes, at der er mulighed for en fravigelse af persondatalovens § 8, da bestemmelsen er national ret og ikke en implementering af persondatadirektivet, jf. nr. 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Det vil være en konkret vurdering, om oplysningerne som nævnt i § 69, stk. 1, skal betragtes som oplysninger om strafbare forhold efter persondatalovens § 8. Det er i midlertidig vurderingen, at det kan i visse tilfælde være tilfældet, jf. også betragtninger på side 29-30 i betænkning nr. 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv.. Det er nødvendigt at offentliggøre oplysningerne med husdyrbrugets navn, da det ellers vil gøre hele formålet med offentliggørelsen illusorisk. Det er nødvendigt at kunne identificere husdyrbruget for at offentligheden kan bruge oplysningerne efter hensigten. Derfor foreslås med lovforslaget at fravige persondatalovens § 8, således at de oplysninger som nævnt i § 69, stk. 1, kan offentliggøres, herunder oplysninger om strafbare forhold, eksempelvis oplysninger om overtrædelser og mulige overtrædelser på lovens område og med navns nævnelse.

Det er hensigten, at de oplysninger, der offentliggøres, skal være de til enhver tid gældende oplysninger for et husdyrbrug. Det vil sige, at en oprindelig godkendelse med tilhørende eventuelle tillægsgodkendelser og påbud meddelt i medfør af revurdering skal være tilgængelige frem til det tidspunkt, hvor den samlede godkendelse enten erstattes af en ny samlet godkendelse, eller husdyrbruget lukkes og godkendelsen derfor bortfalder. Hvis en afgørelse påklages, skal det fremgå, at den er påklaget, og når Natur- og Miljøklagenævnet har truffet en afgørelse, skal den også offentliggøres. Husdyrbrugets historik vil til en vis grad være offentlig tilgængelig.

På tilsynsområdet vil oplysningerne være offentlig tilgængelige på internettet i maksimalt 5 år. Dog vil de seneste to tilsynsrapporter for det konkrete husdyrbrug altid være offentligt tilgængelig, uanset at de er ældre end 5 år. Afgørende for, hvor længe den enkelte rapport er tilgængelig på hjemmesiden er således, hvor ofte den pågældende virksomhed får et tilsynsbesøg. Yderpunkterne for IED-husdyrbrug er tilsynsbesøg hvert år for husdyrbrug med størst risiko og tilsynsbesøg hver 3. år for de husdyrbrug, der er forbundet med mindst risiko.

De nærmere sagsbehandlingsregler for offentliggørelsen af oplysningerne som nævnt i § 69, stk. 1, vil blive fastsat i bekendtgørelse og vejledning. I vejledningen vil begrænsninger for offentliggørelsen blive nærmere uddybet, herunder afgrænsningskriterier under iagttagelse af god forvaltningsskik og reglerne i bl.a. forvaltningsloven og straffeloven. Samtidig vil reglerne blive sammenholdt med persondataloven og hvilke regler, som fortsat skal respekteres. Vejledningen vil også sikre den fornødne påpasselighed både for så vidt angår tilrettelæggelsen af arbejdsgange og for så vidt angår indretningen af myndighedernes systemer.

Derudover vil der i ny bekendtgørelse om tilsyn med virksomheder og husdyrbrug blive fastsat nærmere regler om offentliggørelse af tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed. For så vidt angår tilsynsrapporter vil de nærmere krav til indhold, udformning mv. af en tilsynsrapport blive uddybet i en ny vejledning om tilsyn for virksomheder og husdyrbrug. I vejledningen vil begrænsninger for offentliggørelse generelt blive nærmere uddybet, herunder afgrænsningskriterier under iagttagelse af god forvaltningsskik og reglerne i bl.a. forvaltningsloven og straffeloven. Samtidig vil reglerne blive sammenholdt med persondataloven og hvilke regler, som fortsat skal respekteres. Vejledningen vil også sikre den fornødne påpasselighed, både for så vidt angår tilrettelæggelsen af arbejdsgange og for så vidt angår indretningen af myndighedens systemer.

Til nr. 15

Det foreslås at indsætte en ny § 69, stk. 1, i lovens kap. 6, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om digital kommunikation i en række situationer på godkendelses- og tilsynsområdet. Der er tale om udvidelse og sammenskrivning af lovens § 18 a, stk. 1 og 2, som trådte i kraft 1. maj 2011 og der henvises til disses lovbemærkninger (L139 Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love, fremsat 9. februar 2011).

Den foreslåede § 69, stk. 1, *nr. 1*, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved ansøgninger om tilladelse og godkendelse efter §§ 10-12 og 16 og efter regler fastsat efter § 17, stk. 2, samt anmeldelser efter regler fastsat efter § 17, stk. 3, 2. pkt. samt oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens revurderinger af godkendelse, jf. § 41.

I dag er der med hjemmel i lovens nuværende § 18 fastsat regler om, hvilke oplysninger en ansøgning skal indeholde. Oplysningskravene til ansøgning om godkendelse efter §§ 11, 12 og 16 fremgår af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2 (bekendtgørelse nr. 294 af 31. marts 2009 om tilladelse og godkendelse m.v. af husdyrbrug med senere ændringer), og ansøgningen skal udfyldes på baggrund af det beskyttelsesniveau, der fremgår af bilag 3. Efter godkendelsesbekendtgørelsens § 5 skal ansøgninger om godkendelse efter §§ 11, 12 og 16 og anmeldelser efter § 17, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 15 udarbejdes på det ansøgningskema, der fremgår af <http://www.husdyrgodkendelse.dk> eller på et andet digitalt system, der opfylder de krav, der fremgår af bilag 5. Det elektroniske system med digitale ansøgninger har fungeret siden 1. januar

2007. Ansøgningssystemet Husdyrgodkendelse.dk vil ved udgangen af 2012 blive tilpasset til at kunne håndtere de foreslåede ændringer.

For så vidt angår den foreslåede § 69, stk. 1, nr. 1, forventes den udnyttet til at fastsætte krav om brugen af et bestemt ansøgningsskema, www.husdyrgodkendelse.dk eller andre systemer, der opfylder oplysningskravene i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens bilag 5.

Den foreslåede § 69, stk. 1, nr. 2, skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 69, stk. 1, nr. 3. Disse bestemmelser bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved myndighedens afgørelse i medfør af lovens kapitel 5, 9 og 9 a og regler udstedt i medfør heraf og husdyrbrugets indberetning mv. til myndigheden i medfør af loven, regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf.

Med afgørelser menes dels Miljøstyrelsens og kommunalbestyrelsens afgørelser, dels de afgørelser, som træffes af Natur- og Miljøklagenævnet.

Det er forventningen, at digitaliseringen af myndighedens afgørelse i medfør af §§ 10-12 og § 16 og regler fastsat efter § 17, stk. 2 og 3, 2. pkt., sammenholdt med digitaliseringen af husdyrbrugets indberetning mv. til myndigheden, vil gøre det væsentligt lettere for myndigheden at kontrollere, om der foreligger en eventuel overtrædelse eller ej. Det er hensigten at både ansøgning mv., husdyrbrugets indberetning og kontrollen med indberetningen sker digitalt i sammenkoblede systemer. Herved vil myndigheden hurtigt kunne udtrække om der er tale om en overtrædelse på baggrund af husdyrbrugets indberetning, hvorefter myndigheden vil kunne foretage den konkrete vurdering af forholdet, hvilket vil være en betydelig administrativ og økonomisk lettelse for myndigheden. Samtidig vurderes det, at husdyrbrugets digitale indberetning mv. til myndigheden tillige vil være en administrativ lettelse for husdyrbruget. Implementeringen af bestemmelserne om indberetning af virksomhedernes egenkontrol vil ske i takt med udviklingen af Danmarks Miljøportals punktkildedatabase, hvori disse oplysninger vil blive opbevaret til brug for myndighedernes behandling og viderebearbejdelse. I den forbindelse vil der blive udviklet og testet løsninger og standarder for system-til-system indberetningsløsninger og andre løsninger til indberetninger.

Hjemlen til digital indberetning mv. til myndigheden, jf. den foreslåede § 69, stk. 1, nr. 3, tænkes udmøntet til også at omfatte eksempelvis indberetning som følge af et vilkår i myndighedens afgørelse i medfør af lovens §§ 10-12, § 16 og regler fastsat efter § 17, stk. 2 og 3, 2. pkt., samt § 39, § 41 og § 42. Bestemmelsen dækker bl.a. også indberetninger som følge af et påbud om, at husdyrbruget skal foretage prøveudtagning, analyse og målinger af stoffer, der udstedes til omgivelserne i medfør af gældende § 53, stk. 1, nr. 1. Det er også hensigten, at gældende anmeldtepligter i henhold til bekendtgørelse om husdyrhold og dyrehold for mere end 3 dyreenheder, husdyrgødning, ensilage mv. tillige vil blive inddraget i nærværende hjemmel.

Den digitale indberetning ændrer ikke ved reglerne i retssikkerhedsloven, herunder forbuddet mod selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10.

Den foreslåede § 69, stk. 1, nr. 4, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved kommunalbestyrelsens indsendelse af indberetninger om deres

kortlægnings- og tilsynsvirksomhed, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser. Der findes en tilsvarende hjemmel i gældende § 54, stk. 3, sidste led. Denne foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 2, nr. 12. I henhold til bekendtgørelse om beretninger om miljøtilsyn og miljøgodkendelser m.v. skal myndigheden bl.a. indberette om antal tilsyn, samlede tilsyn og antallet af besøgte husdyrbrug mv. samt myndighedsreaktioner i det pågældende år fordelt på de forskellige reaktionstyper. Det er hensigten, at denne bekendtgørelse blive ændret evt. helt ophævet, når bemyndigelsen udnyttes, således så krav om dobbeltindberetning undgås.

Den foreslåede § 69, stk. 1, nr. 5, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved myndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed. Begrebet tilsynsvirksomhed omfatter både de aktiviteter, der indgår i myndighedens planlægning og prioritering af tilsynsindsatsen samt tillige forberedelse, gennemførelse af et konkret tilsynsbesøg og kontrollen på kontoret af registreringer og måldata samt opfølgning, herunder afrapportering og håndhævelse. Dette betyder eksempelvis, at myndigheden skal anvende et bestemt it-system, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende og digital kommunikation ved myndighedens håndhævelsesreaktioner over for overtrædelser af lovgivningen.

Den foreslåede § 69 a, stk. 1, nr. 6 bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende ved klage over afgørelser i medfør af lovens kapitel 3, 4, 5 og 5 a. Med dette menes, at virksomheden herved er forpligtet til at anvende det digitale system ved klage over afgørelser i medfør af lovens kapitel 3, 4, 5 og 5 a.

Den foreslåede § 69, stk. 1 nr. 7, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved kommunikationen mellem husdyrbruget og myndigheden i forbindelse med de forhold, som nævnt i nr. 1-6. En sådan kommunikation kan eksempelvis være, hvis husdyrbruget har ansøgt om en miljøgodkendelse og ansøgningen er mangelfuld, hvorfor myndigheden beder om uddybende oplysninger eller, hvis et husdyrbrug anmoder om en fristforlængelse af et påbuds efterkommelse. Generelt skal det fremhæves, at retsvirkningen over for husdyrbruget af ikke at anvende bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur, når reglerne er nærmere fastlagt i bekendtgørelse vil være, at oplysningerne anses som ikke modtaget. Det vil betyde, at såfremt der er tale om en ansøgning om miljøgodkendelse, at ansøgningen ikke kan anses for modtaget og dermed ikke kan behandles af godkendelsesmyndigheden hvis det digitale system ikke anvendes. For så vidt angår indberetning af resultaterne af krav om egenkontrol vil det betyde, at myndigheden vil agere som om indberetningen ikke er modtaget og vil foretage den fornødne håndhævelse.

Det følger af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden har pligt til at informere husdyrbruget, om retsvirkningen af ikke at anvende bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur.

Den foreslåede § 69, stk. 2, bestemmer, at de myndigheder, som anvender den i stk. 1, nævnte digitale kommunikation videregiver oplysningerne, herunder personoplysninger, til miljøministeren eller de statslige myndigheder under ministeriet, som miljøministeren bemyndiger hertil, således at ministerens opgaver på lovens område kan varetages.

Det er hensigten, at det vil være Miljøstyrelsen, som modtager oplysningerne fra kommunerne. Miljøstyrelsen vil bl.a. anvende oplysninger til udarbejdelse af den årlige miljøredegørelse samt generelt for at kunne se sammenhænge og mønstre ved lovens administration, herunder eksempelvis udtrække oplysninger om sagsbehandlingstider mv. Derudover vil Miljøstyrelsen bruge oplysningerne til udvikling af værktøjer i tilknytning til det digitale system. Som nævnt i lovforslagets § 2, nr. 14 kan oplysningerne vedrøre strafbare forhold. Derfor er det vurderet, at det er nødvendigt med en udtrykkelig bestemmelse, som fraviger persondatalovens § 8.

Den foreslåede § 69, stk. 3, bestemmer, at ved klagesager udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende sagen mellem den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse og Natur- og Miljøklagenævnet. Det forventes at klagesagers behandling derved optimeres. Det er hensigten, at Natur- og Miljøklagenævnet skal have digital adgang til at se alle relevante oplysninger i relation til klagesagen. Det vil således ikke være nødvendigt for den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, eksempelvis manuelt at samle alle relevante dokumenter og videresende disse til Natur- og Miljøklagenævnet.

Den foreslåede § 69, stk. 4, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, hvilken myndighed, der er ansvarlig for de oplysninger, som er omfattet af stk. 1.

Det er hensigten at Miljøstyrelsen opretter den centrale myndighedsdatabase og det er denne database, som offentligheden til dels vil få adgang til. Oplysningerne vil fremkomme som et naturligt led i godkendelses- og tilsynsmyndighedens daglige arbejde. Udgangspunktet er, at det er de myndigheder, som anvender den digitale kommunikation (kommunerne og Miljøstyrelsen), som er dataansvarlig for oplysningerne. Det er godkendelses- og tilsynsmyndigheder, som selvstændigt træffer beslutning om, hvornår givne oplysninger skal offentliggøres. Miljøstyrelsen vil i vejledning anbefale, at det alene er få personer ved myndigheden, som har kompetencen til at træffe beslutning om offentliggørelse. Det skal sikres, at persondatalovens § 45 er overholdt. Virksomhedernes indberetninger af egenkontrollodata vil dog gennem et indberetningssystem på www.virk.dk blive lagret i en database oprettet af Danmark Miljøportal. Denne database vil være entydigt sammenkoblet med databasen for godkendelses- og tilsynsdata.

Lovforslagets § 69, stk. 5, er tilsvarende gældende § 69.

For så vidt angår lovforslagets § 69, stk. 6-8, er de enslydende med gældende § 18 a, stk. 3-5, som foreslås ophævet. Dog er myndighedsbegrebet udvidet. Årsagen til at bestemmelser foreslås flyttet til § 69, stk. 6-8, er af hensyn til lovens opbygning og systematik. Se i øvrigt nærmere bemærkningerne til § 2, nr. 5.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås at nyaffatte fodnoten til lovens titel således, at der indsættes en tilføjelse til note 1 vedrørende implementeringen af IED.

Til nr. 2

Jordforureningslovens anvendelsesområde dækker i dag jord, der på grund af menneskelig påvirkning kan have skadelig virkning på grundvand, menneskers sundhed og miljøet i øvrigt, jf.

jordforureningslovens § 2, stk. 1. Dette anvendelsesområde foreslås udvidet til også at omfatte forurening af grundvandet, som ikke skyldes jordforureninger. Udvidelsen skal dog kun gælde for det foreslåede kapitel 4 b.

IED artikel 22 omfatter al jord- og grundvandsforurening, som kan forårsages af brugen af relevante farlige stoffer, og det er derfor nødvendigt, at det foreslåede nye kapitel 4 b, som skal gennemføre reglerne i art. 22, stk. 3 og 4, tilsvarende finder anvendelse på alle disse jord- og grundvandsforureninger.

Et tilfælde, der efter forslaget vil være omfattet af kapitel 4 b, men ikke af resten af jordforureningsloven, vil eksempelvis være forurening fra en boring, der går direkte ned til grundvandet. Hvis der løber forurening fra virksomheden ned i boringen og direkte i grundvandet, vil forurening af grundvandet ikke være sket på baggrund af en jordforurening og vil derfor ikke være omfattet af den gældende formulering af § 2.

Til nr. 3

Lovens § 38 j omhandler den situation, at den ansvarlige for en forurening, der har forårsaget en miljøskade, ikke kan identificeres eller ikke har betalingsevne. Efter den gældende lov kan der meddeles påbud efter de almindelige påbudsregler i lovens kapitel 5.

Det foreslås, at der i denne situation også kan meddeles påbud efter bestemmelserne i kapitel 4 b, hvis forholdet er omfattet af kapitel 4 b. Efter IED artikel 22, stk. 1, skal reglerne i artikel 22, stk. 3 og 4 gennemføres, uden at bl.a. reglerne i direktiv 2004/35/EF om miljøskader berøres. Hvis der er tale om en miljøskade, skal forholdet derfor primært behandles efter miljøskadereglerne. Reglerne i det foreslåede kapitel 4 b (eller kapitel 5) vil finde anvendelse, hvis de giver videregående pligter i forhold til, hvad der følger af miljøskadereglerne.

Til nr. 4

IED artikel 22, stk. 3 og 4, omhandler driftsherreres forpligtelser til ved definitivt driftsophør at foretage vurdering af forureningstilstanden og om nødvendigt foretage foranstaltninger for at bringe forholdene tilbage til den forureningstilstand, der er konstateret i basistilstandsrapporten (basistilstanden), eller afværge risiko for mennesker og miljø af en forurening.

For at implementere IED artikel 22, stk. 3 og 4, foreslås det, at indsætte et nyt kapitel 4 b i jordforureningsloven om afhjælpning af jord- og grundvandsforureninger ved ophør af driften af bestemte aktiviteter på listevirksomheder og husdyrbrug.

For så vidt angår husdyrbrug foreslås i § 38 k, stk. 1, at alene husdyrbrug omfattet af husdyrbrugslovens § 12, stk. 1, nr. 1-3, skal være omfattet, svarende til de husdyrbrug, der er omfattet af IED. For så vidt angår listevirksomheder, foreslås det, jf. § 38 k, stk. 4, at ministeren bemyndiges til at fastsætte, hvilke aktiviteter der skal være omfattet af reglerne. Det er hensigten, at det alene er IED-aktiviteter, der skal være omfattet.

Kapitel 4 b vil alene skulle anvendes i ophørssituationen. Hvis der opdages en jordforurening under driften af aktiviteterne, f.eks. ved den regelmæssige overvågning af jord og grundvand, som fremover skal laves på alle IED-virksomheder, jf. direktivets artikel 14, stk. 1, litra e, og artikel 16, stk. 2, vil der i givet fald skulle gives påbud om undersøgelse og oprydning efter de gældende regler

i kapitel 4 a, hvis der er tale om en miljøskade, og ellers kapitel 5. Det foreslåede kapitel 4 b vil i ophørssituationen skulle anvendes forud for reglerne i lovens kapitel 5. Kapitel 5 vil i givet fald skulle anvendes som supplement, jf. den foreslåede § 38 q.

Det foreslås, at driftsherren ved driftsophør skal udarbejde et oplæg til, hvordan vurdering af jordens og grundvandets forureningstilstand skal foretages. Det skal sendes til miljømyndigheden, som derefter giver påbud til driftsherren om, hvordan vurderingen skal foretages. Påbuddet skal indeholde krav til indholdet og frist for indsendelse til miljømyndigheden. På baggrund af vurderingen skal virksomheden også udarbejde et oplæg til relevante foranstaltninger, som virksomheden skal foretage over for eventuel forurening. Vurdering og oplæg skal indsendes til miljømyndigheden, som på baggrund heraf, hvis der skal foretages foranstaltninger, udsteder påbud herom.

Det foreslåede system ligner således de almindelige påbudsregler i kapitel 5, jf. § 40 og 41, hvor et undersøgelsespåbud i givet fald efterfølges af et oprensningpåbud.

Foranstaltningerne vedrørende jord- og grundvandsforurening er ikke de eneste, der skal foretages ved driftsophør. Det følger af godkendelsesbekendtgørelsen, at godkendelsen skal indeholde vilkår om, at der ved ophør af driften skal træffes de nødvendige foranstaltninger for at undgå forureningsfare og for at bringe stedet tilbage i en tilfredsstillende tilstand. Det er hensigten, at der i godkendelsesbekendtgørelsen fremover skal være en regel, så det udtrykkeligt kommer til at fremgå, at en virksomhed skal give tilsynsmyndigheden besked, når de påtænker at lukke definitivt ned. Herudover er det hensigten, at der vil blive fastsat regler, så der i de fremtidige godkendelser, vil fremgå, at hvorledes virksomheden skal forholde sig i relation til jordforureningslovens § 4 b. ...

Til § 38 k

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at driftsherren ved driftsophør skal vurdere jordens og grundvandets forureningstilstand som følge af de pågældende aktiviteter. Bestemmelsen omfatter husdyrbrug omfattet af § 12, stk. 1, nr. 1-3, i husdyrgodkendelsesloven. Bestemmelsen omfatter desuden bestemte aktiviteter på listevirksomheder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 35. Det foreslås i stk. 4, at miljøministeren fastsætter, hvilke aktiviteter på listevirksomheder der skal være omfattet, jf. bemærkningerne hertil.

Pligten indtræder ved driftsophør af de omfattede aktiviteter. Driftsophør kan være enten totalt ophør af alle virksomhedens aktiviteter, ophør af de omfattede aktiviteter på virksomheden mens andre fortsætter eller nedsættelse af omfanget af aktiviteterne, så de ikke længere er omfattet.

F.eks. vil forpligtelsen blive udløst, hvis et omfattet husdyrbrug helt lukker, hvis et husdyrbrug, der både er omfattet af § 12, stk. 1, nr. 1-3 og § 12, stk. 1, 1. led, fordi det både har svin og kvæg, nedlægger svineproduktionen, og hvis et svinebrug permanent nedsætter produktionen / kapaciteten?? til under grænsen i § 12, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det vil blive fastsat i godkendelsesbekendtgørelsen og husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, at virksomhederne og husdyrbrugene skal give meddelelse til tilsynsmyndigheden ved driftsophør, herunder også delvise driftsophør, som er omfattet af § 38 k i jordforureningsloven.

Midlertidige driftsophør er ikke omfattet. Hvis driften imidlertid ikke er genoptaget efter 3 år, vil godkendelsen bortfalde efter reglerne i miljøbeskyttelseslovens §§ 78 a og 78 b og husdyrgodkendelseslovens § 33, stk. 3. Dette vil også være at anse som driftsophør i den betydning, dette ord er anvendt i § 38 k, stk. 1.

Ændringer, der udelukkende vedrører virksomhedens eller husdyrbrugets ejerskabsforhold, vil ikke være at betragte som driftsophør.

Pligten påhviler efter den foreslåede bestemmelse driftsherren. Dette vil være den samme som har ansvaret for overholdelse af miljøgodkendelsen efter miljøbeskyttelseslovens eller husdyrgodkendelseslovens godkendelsessystem. Driftsherren er således den, der er adressat for en miljøgodkendelse, og som udnytter miljøgodkendelsen på ophørstidspunktet, jf. nærmere den foreslåede § 38 n og bemærkningerne hertil.

Hvis der ved driften ikke er anvendt stoffer, der kan give anledning til jord- eller grundvandsforurening, skal der som udgangspunkt ikke foretages målinger i forbindelse med vurderingen. Dette kan eksempelvis være tilfældet ved husdyrbrug. Vurderingen må i så tilfælde tage udgangspunkt i, at der ikke er anvendt stoffer, der kan give anledning til jord- eller grundvandsforurening.

Hvis der foreligger en basistilstandsrapport for virksomheden, skal der så vidt muligt udtages jord- og grundvandsprøver fra tilnærmelsesvis de samme steder og analyseres for de samme stoffer, som ved basistilstandsrapporten.

I øvrigt skal der, hvad enten der foreligger en basistilstandsrapport eller ej, tages prøver fra de eventuelle steder, hvor det vurderes, at der kan være sket en forurening fra de godkendte aktiviteter af jord eller grundvand. Undersøgelsen skal afgrænse eventuel forurening horisontalt og vertikalt i jord og grundvand og give mulighed for bestemmelse af det samlede forureningsindhold.

Hvis der ved driften er anvendt relevante farlige stoffer, men driftsherren med historiske data kan bevise, at der ikke kan være sket forurening fra virksomheden efter den 7. januar 2013, er det ikke nødvendigt at foretage tekniske målinger, da en eventuel forurening fra før dette tidspunkt ikke vil være omfattet af pligten til at foretage foranstaltninger efter § 38 m. Miljømyndigheden vil dog kunne meddele undersøgelsespåbud efter bestemmelserne i lovens kapitel 5, hvis betingelserne for et sådant påbud er opfyldt.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om vurderingens indhold, jf. den foreslåede § 38 o og bemærkningerne hertil.

Til stk. 2 og 3

Det foreslås, at inden driftsherren laver den vurdering, der er beskrevet under stk. 1, skal denne til miljømyndigheden indsende oplæg til, hvordan vurderingen skal foretages.

Miljømyndigheden skal forstås i overensstemmelse med jordforureningslovens § 39, og vil være den myndighed, som er godkendelses- og tilsynsmyndighed efter miljøbeskyttelsesloven eller husdyrgodkendelsesloven.

Det er hensigten, at miljøministeren fastsætter regler om, hvor hurtigt efter ophørstidspunktet driftsherren skal indsende oplægget, jf. den foreslåede § 38 o og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i stk. 3, at miljømyndigheden efter at have modtaget oplægget skal meddele driftsherren et påbud om den vurdering, der skal foretages, herunder undersøgelser, analyser og målinger af stoffer. Driftsherren skal afholde de udgifter, der er forbundet med vurderingen.

Ligesom det er tilfældet i forbindelse med undersøgelsespåbud efter lovens § 40, vil den foreslåede § 38 k, stk. 3, kunne anvendes i flere omgange. Undersøgelsesresultaterne kan vise, at der er behov for yderligere informationer for f.eks. at få forureningen endelig afgrænset, og miljømyndighederne kan i en sådan situation meddele et nyt påbud om supplerende undersøgelser. Hvis eksempelvis forureningsindholdet ved den undersøgelse, der blev udført i forbindelse med basistilstandsrapporten, var under det målbare niveau, og den nye undersøgelse viser, at der er sket en væsentlig forhøjelse af forureningsindholdet i forhold til det målbare niveau, kan det være nødvendigt at afklare omfanget af forureningen ved yderligere prøvetagning og analyser. Det samme gælder, hvis der konstateres forurening i målepunkter, som ikke var med i basistilstandsrapporten.

Til stk. 4

Det foreslås i stk. 4, at miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke aktiviteter på listevirksomheder der skal omfattes af kravet om vurdering ved driftsophør efter stk. 1. Alle IED-aktiviteter vil skulle være omfattet, også selv om der ikke er udarbejdet en basistilstandsrapport for virksomheden. Det er foreløbig ikke hensigten, at andre aktiviteter end IED-aktiviteter skal være omfattet.

Til § 38 l

Det foreslås, at driftsherren sammen med vurderingen sender et oplæg til foranstaltninger til miljømyndigheden, som efterfølgende udsteder et påbud om at foretage foranstaltninger.

Såfremt driftslederen påbegynder foranstaltningerne, inden et oplæg er sendt til miljømyndigheden, sker det på egen risiko. Hvis miljømyndigheden efterfølgende stiller yderligere krav til de trufne foranstaltninger, skal driftsherren opfylde disse yderligere krav, uanset om foranstaltningernes gennemførelse fordyres.

Med hensyn til kravene til foranstaltninger og omfanget af disse henvises til bemærkningerne til § 38 m.

Miljømyndigheden afgør, hvilke krav til dokumentation for opfyldelse af påbuddet der skal stilles. Hvis der er konstateret en forhøjelse, som driftsherren har skullet rydde op, bør driftsherren efter foranstaltningernes gennemførelse udføre kontrolmålinger på tilnærmelsesvis de samme prøvetagningssteder og med samme analyseprogram som ved basistilstandsrapporten, så det kan dokumenteres, at forureningsniveauet er tilbage til basistilstanden. Tillige bør der udføres kontrolmålinger andre steder, hvor der er konstateret forurening ved vurderingen, men hvor der ikke er målt i basistilstandsrapporten.

Til § 38 m

Den foreslåede bestemmelse har til formål at regulere virksomhedernes forpligtelser til at foretage foranstaltninger i forhold til jord- og grundvandsforurening ved driftsophør, både når virksomheden

har udarbejdet en basistilstandsrapport, jf. miljøbeskyttelseslovens § 35 c, og når virksomheden eller husdyrbruget ikke har udarbejdet en basistilstandsrapport.

Driftsherrens eventuelle forpligtelse til at foretage foranstaltninger efter § 38 m skal fastlægges på baggrund af vurderingen, jf. § 38 k. § 38 m regulerer således de samme virksomheder, som er omfattet af kravet om at foretage vurdering ved ophør, jf. § 38 k.

Forureningen skal være forårsaget af den pågældende virksomhed. Det er ikke tilstrækkeligt, at der findes forurening på den grund, hvor virksomheden er beliggende. Der skal påvises årsagsforbindelse mellem driften af virksomheden og forureningen.

Til stk. 1

I stk. 1 foreslås regler for de tilfælde, hvor der er udarbejdet en basistilstandsrapport, jf. miljøbeskyttelseslovens § 35 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 7

For det første foreslås i stk. 1, 1. pkt., at hvis vurderingen efter § 38 k viser, at virksomheden har medført væsentlig forurening af jord og grundvand sammenholdt med den tilstand, der er konstateret i basistilstandsrapporten (herefter benævnt *basistilstanden*), skal driftsherren foretage de foranstaltninger, der er nødvendige for at fjerne denne forurening, så virksomhedens område føres tilbage til basistilstanden. Bestemmelsen har til formål at gennemføre IED artikel 22, stk. 3, 1. afsnit.

Vurderingen skal foretages med reference til den oprindelige basistilstandsrapport. Hvis basistilstandsrapporten er suppleret med nye målinger, fordi virksomheden har udvidet aktiviteterne med nye relevante, farlige stoffer, skal vurderingen for så vidt angår disse stoffer foretages med reference til den supplerende basistilstandsrapport.

For hvert prøvested sammenlignes resultaterne med basistilstanden, og hvis indholdet af et forureningsstof i en eller flere af prøverne er væsentligt højere ved den nye undersøgelse i forhold til basistilstanden, er der tale om en væsentlig forskel i forureningsniveauet.

Forudsætningen for, at der eventuelt kan konstateres en væsentlig forskel mellem de to tilstande, er, at forskellen mellem den nye og tidligere måling er større end den samlede usikkerhed, der er i forbindelse med prøvetagning og kemisk analyse. Endvidere skal der tages hensyn til naturlige fluktuationer som følge af ændringer i f.eks. nedbør og grundvandsspejl.

Hvis der konstateres forurening i målepunkter, som ikke har været inddraget i en foreliggende basistilstandsrapport, antages det, at der ikke var forurenede i de pågældende målepunkter på det tidspunkt, da basistilstandsrapporten blev udarbejdet, medmindre driftsherren med historiske data kan påvise, at der allerede var forurening i de pågældende målepunkter på det tidspunkt, da basistilstandsrapporten blev udarbejdet.

Det fremgår af direktivets artikel 22, stk. 3, 1. afsnit, at der kan "tages hensyn til sådanne foranstaltningers tekniske gennemførlighed". Derudover gælder det almindelige proportionalitetsprincip. Det betyder, at der kan være tilfælde, hvor det ikke kan påbydes at fjerne hele den forureningsmængde, der skal til for at opnå basistilstanden. Hvis det er umuligt eller uforholdsmæssigt dyrt at fjerne hele den forurening, der er sket siden basistilstanden, kan

(rest)forureningen afhjælpes på anden måde. Udgangspunktet er dog klart, at hele den forurening, der ligger ud over basistilstanden skal fjernes.

For det andet foreslås i stk. 1, 2. pkt., at hvis der ud over den forurening, der skal fjernes i medfør af 1. pkt., er en restforurening, der er en følge af de godkendte aktiviteter, og som udgør en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet ved den nuværende eller godkendte fremtidige brug, skal driftsherren foretage foranstaltninger over for forureningen, så det sikres, at virksomhedens område ikke udgør en sådan risiko. Bestemmelsen har til formål at gennemføre IED artikel 22, stk. 3, 2. afsnit.

Der vil være tale om forurening, som er sket i tidsrummet mellem den 7. januar 2013 og udarbejdelsen af basistilstandsrapporten. De foranstaltninger, der skal foretages efter stk. 1, 2. pkt., svarer til de foranstaltninger, der skal foretages efter § 38 m, stk. 2.

Bestemmelsen omfatter kun forurening, der er sket på grund af de godkendte aktiviteter. Det er således ikke forureninger, der stammer fra tidligere aktiviteter på området, som skal afværges.

I de tilfælde, hvor der ikke tidligere er lavet en basistilstandsrapport, skal driftsherren vurdere jordens og grundvandets forureningstilstand som følge af den godkendte aktivitet. Det skal vurderes, om der er en forurening med relevante, farlige stoffer, som udgør en væsentlig risiko.

Risikovurderingen skal tage højde for risikoen for grundvand, overfladevand, natur, indeklime og arealanvendelse, og den skal være baseret på konkrete målinger og beregninger. Det er hensigten, at metoder til afgrænsning og risikovurdering af en forurening vil blive fastlagt i en senere vejledning, se bemærkningerne til § 38 o.

Til stk. 2

I stk. 2 foreslås regler for de tilfælde, hvor der ikke er udarbejdet en basistilstandsrapport. Det foreslås, at hvis vurderingen efter § 38 k viser, at forurening, der er en følge af de godkendte aktiviteter, udgør en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet ved den nuværende eller godkendt fremtidig brug, skal driftsherren foretage foranstaltninger over for forureningen, så det sikres, at virksomhedens område, ikke udgør en sådan risiko. Bestemmelsen har til formål at gennemføre IED artikel 22, stk. 4.

Ligesom det er tilfældet i stk. 1, 2. pkt., omfatter bestemmelsen ikke forurening der stammer fra tidligere aktiviteter på området, men kun forurening, der stammer fra de godkendte aktiviteter.

Stk. 2 omfatter for det første tilfælde, hvor virksomheden i kraft af sine aktiviteter vil være omfattet af kravet om at udarbejde en basistilstandsrapport, men hvor aktiviteten ophører, inden virksomheden har fået udarbejdet en basistilstandsrapport, fordi virksomheden endnu ikke (efter den 7. januar 2013) har skullet have revurderet sin miljøgodkendelse eller har skullet have en godkendelse af en udvidelse eller ændring

For det andet omfatter stk. 2 tilfælde, hvor virksomheden i kraft af sin produktion og manglende brug af relevante, farlige stoffer ikke er forpligtet til at udarbejde en basistilstandsrapport. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 35 c i miljøbeskyttelsesloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 7. Bestemmelsen vil bl.a. omfatte alle IED-godkendelsespligtige husdyrbrug.

Hvis driftsherren ved driftsophør konstaterer en forurening, der udgør en væsentlig risiko, er driftsherren efter stk. 2 ikke forpligtet til at fjerne forureningen, hvis risikoen kan elimineres på anden måde. Som udgangspunkt kan driftsherren således nøjes med at afværge væsentlig risiko, som forureningen måtte udgøre i forhold til områdets nuværende eller godkendte fremtidige brug eller i forhold til miljøet. Hvis driftsherren selv er forurener efter lovens kapitel 5, kan han dog få et påbud efter bestemmelserne i kapitel 5 om at fjerne forureningen, forudsat at betingelserne for et oprensningpåbud i øvrigt er opfyldt.

Foranstaltningerne skal sikre, at virksomhedens område ikke ved den nuværende eller godkendte fremtidig brug udgør en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet.

Her er dels tale om at sikre miljøet, dvs. hensynet til grundvand og overfladevand og natur.

Derudover er der tale om at sikre sundhedshensyn for mennesker, der opholder sig på virksomhedens område, enten ved fortsættelse af den nuværende brug af området eller ved en godkendt, fremtidig brug af området.

Den nuværende brug tolkes som fortsat anvendelse til erhvervsformål, mens godkendt, fremtidig brug tolkes som anvendelse til et fremtidigt formål, som ikke er erhvervsformål, og som er godkendt i en konkret tilladelse til en bygherre.

Driftsherren får således en forpligtelse til ved ophør at forberede virksomhedens område, således at det fortsat kan anvendes til erhvervsformål eller kan anvendes til et nyt formål.

Påbuddet om foranstaltninger efter § 38 1, stk. 2, skal udformes således, at foranstaltningerne konkret tilpasses eksisterende eller godkendte bygningsdele og delarealer, idet der f.eks. vil være forskel på de foranstaltninger, der udføres på ubebyggede dele af området og foranstaltninger under fremtidige bygninger.

Ved godkendelse af en ændret fremtidig brug af området forstås byggetilladelse, hvis en sådan er påkrævet for den pågældende, fremtidige brug. Hvis den fremtidige brug ikke kræver byggetilladelse, vil andre tilladelser være afgørende. Der skal således, hvis det er påkrævet, være meddelt en landzonetilladelse efter planlovens § 35 eller en tilladelse til ændret arealanvendelse efter jordforureningslovens § 8, stk. 1, eller bygge- og anlægsarbejder efter jordforureningslovens § 8, stk. 2.

Bygherren, ejeren eller brugeren, som har fået tilladelsen til ændret, fremtidig brug af området, er ikke nødvendigvis den samme som den driftsherre, der har pligten til at foretage foranstaltningerne. Der vil således være tilfælde, hvor grundejeren eller en bygherre, som har indgået aftale med grundejeren om at bygge på virksomhedens område, har fået en tilladelse med vilkår, som har direkte indflydelse på de foranstaltninger, driftsherren har pligt til at foretage. Det må lægges til grund, at driftsherren foretager de foranstaltninger, som forbereder området til den fremtidige, godkendte brug, mens bygherren skal bekoste foranstaltninger i selve de fremtidige anlæg og bygninger, dvs. membraner i gulve og ventilationsanlæg, der har til formål at sikre indeklima imod forurening, der kan afdampe fra jorden, m.v.

Resultatet af foranstaltningerne skal være, at den væsentlige risiko elimineres. Dette vil efter Miljøministeriets fortolkning af IED svare til oprydningniveauet i den offentlige indsats efter

jordforureningslovens kapitel 3, idet der ikke skal ske genopretning som ved påbud efter lovens kapitel 5. Men hvor den offentlige indsats primært er rettet mod områder med forureningskilder, der kan have skadelig virkning på grundvandet inden for et område med særlige drikkevandsinteresser eller i et indvindingsopland for et alment vandforsyningsanlæg, eller have skadelig virkning på mennesker på et areal med bolig, børneinstitution eller offentlig legeplads, gælder IED direktivets krav om foranstaltninger over for væsentlig risiko også for overfladevand og natur samt grundvand i øvrigt, og desuden for arealer med erhvervsmæssig brug.

I det følgende gives eksempler på foranstaltninger

- 1) i forhold til sundheden ved fortsat anvendelse til erhvervsformål
- 2) i forhold til sundheden ved anden godkendt, fremtidig brug
- 3) i forhold til miljøet

1) Foranstaltninger i forhold til sundheden ved fortsat anvendelse til erhvervsformål

Ved fortsat anvendelse til erhvervsformål skal der eksempelvis foretages foranstaltninger over for eventuel kraftig jordforurening, som blotlægges, når bygninger eller befæstelse fjernes, eller af forurening, som kan dampe op i bygninger, hvor mennesker opholder sig. Det kan være relevant at inddrage arbejds miljømyndighederne i vurderingen af, hvilke foranstaltninger der skal vælges.

De foranstaltninger, der kan iværksættes med henblik på at fjerne væsentlig risiko for menneskers sundhed, kan ved fortsat anvendelse til erhvervsformål eksempelvis være bortgravning af forurenede jord, beplantning eller befæstelse af forurenede delarealer, indhegning af forurenede delarealer eller ventilering af bygninger.

Hvis en jordforurening ligger frit tilgængelig og frembyder en væsentlig risiko for menneskelig sundhed ved kontakt, skal virksomheden sørge for, at man ikke kan komme i kontakt med jordforureningen. Dette kan f.eks. ske ved indhegning eller befæstelse af det forurenede område. Tilsvarende kan etablering af en bygning på et areal forurenede med flygtige stoffer kræve, at der etableres ventilation under bygningen, så der ikke opstår problemer med indeklimaet.

Hvis der er offentlig adgang til erhvervsarealet, skal foranstaltningerne tage hensyn til dette. Et alment tilgængeligt udendørs areal kan f.eks. udgøre en væsentlig risiko, hvis der på arealet er frit tilgængelig jord, der indeholder forureningskoncentrationer, som overstiger Miljøstyrelsens vejledende afskæringskriterier. Der findes allerede i dag en hjemmel i jordforureningslovens § 9, stk. 2, til, at kommunalbestyrelsen på alment tilgængelige udendørs arealer, som er forureningskortlagte, kan meddele påbud til ejere om, at disse inden en nærmere fastsat frist skal foretage eller opretholde nærmere bestemte, mindre omkostningskrævende foranstaltninger, herunder indhegning og flisedækning, hvor der kan være en sundhedsmæssig risiko ved den nuværende arealanvendelse. I forhold til alment tilgængelige udendørs arealer på erhvervsområder vil de foranstaltninger, der skal iværksættes efter den foreslåede stk. 2, ikke være mere omfattende end dem, der lægges op til i lovens § 9, stk. 2. Ved driftsophør er det dog driftsherren og ikke - som under driften - grundejeren, der er den primære person, som er ansvarlig for disse foranstaltninger. Desuden kan nedrivning af bygninger og lignende tiltag grundet driftsophør medføre, at behovet for foranstaltninger bliver større end under driften.

Hvis jorden derimod kun er lettere forurenede, jf. miljøministerens bekendtgørelse nr. 554 af 19. maj 2010 om definition af lettere forurenede jord, vil der næppe være tale om væsentlig risiko. Indsatsen i forhold til lettere forurenede jord varetages efter andre bestemmelser, idet kommunalbestyrelsen i

samarbejde med regionsrådet skal give generel rådgivning om sundhedsmæssige konsekvenser vedrørende arealer, der er omfattet af områdeklassificeringen efter § 50 a, eller er lettere forurenede.

2) Foranstaltninger i forhold til sundhed ved anden godkendt fremtidig brug

Et særlig vigtigt eksempel er den situation, hvor området overgår til anvendelse til bolig, børneinstitution, offentlig legeplads, kolonihave eller sommerhus. I så fald skal driftsherren som mindstemål sikre, at der gennemføres foranstaltninger svarende til, hvad der kræves af ejer eller bruger i jordforureningslovens § 72 b, stk. 1. Det betyder, at driftsherrens foranstaltninger på området skal afsluttes med, at det øverste 50 cm jordlag af den fremtidige ubebyggede del af arealet ikke er forurenede, eller at der er etableret en varig, fast belægning.

3) Foranstaltninger i forhold til miljøet

Ud over de nævnte foranstaltninger under 1) og 2), som sikrer sundheden, skal der også udføres foranstaltninger, hvis der er konstateret forurening, som udgør en væsentlig risiko for miljøet, dvs. grundvand og overfladevand og natur.

I mange tilfælde vil de foranstaltninger, som sikrer sundheden for brugerne, samtidig udgøre en sikring i forhold til miljøet. Det gælder bortgravning af forurening og befæstelse, som sikrer mod nedsivning af forurening til grundvandet. Men det kan være nødvendigt med yderligere foranstaltninger, såsom at fjerne nedgravet affald og gamle anlæg og tanke og at etablere in situ-afværgeanlæg og afværgepumpning.

Til stk. 3

Det foreslås at foranstaltninger efter stk. 1 og 2 skal foretages, uanset hvordan og hvornår en forurening er sket, dog ikke hvis forureningen er sket før den 7. januar 2013.

Det betyder for det første, at det ikke er et krav, at forureningen er en følge af uagtsomhed fra driftsherrens side. Det eneste krav er, at den stammer fra de godkendte aktiviteter.

Det betyder for det andet, at der ikke indtræder forældelse i forhold til, hvornår driftsherren er forpligtet til at foretage de nødvendige foranstaltninger med hensyn til jordforureningen ved driftsophør. Forpligtelsen til at foretage disse foranstaltninger gælder dog kun, hvor forureningen er opstået efter den 7. januar 2013, som er det tidspunkt, hvor IED skal være gennemført. Hvis forureningen er sket både før og efter denne dato, gælder det foreslåede kapitel 4 b kun for den del af forureningen, der er sket efter den 7. januar 2013.

Til § 38 n

Det foreslås, at pligterne efter dette kapitel påhviler virksomhedens eller husdyrbrugets driftsherre på tidspunktet for driftsophør, uanset om en eventuel forurening er sket i den periode, hvor den pågældende drev virksomheden.

I praksis vil det betyde, at hvis en driftsherre overtager en virksomhed og driver aktiviteten videre, vil den senere driftsherre også være ansvarlig for de forureninger, som er sket under tidligere driftsherrer.

Det er ikke en forudsætning, at en senere driftsherre vidste eller burde vide, at der er en forurening på ejendommen. En senere driftsherre vil være ansvarlig for den forurening, der eksisterer ved

driftsophør, uanset om denne vidste eller burde vide, at forureningen eksisterede. Forpligtelsen indtræder ved driftsophør for den driftsherre, der driver virksomheden på dette tidspunkt.

Det har heller ingen betydning, på hvilken måde virksomheden overgår til en ny driftsherre. Hvis en igangværende virksomhed overdrages til en ny erhverver (driftsherre), vil denne overtage ansvaret. I den situation, hvor virksomhedens IED aktiviteter definitivt ophører (driftsophør), og en anden virksomhed etableres på samme areal, vil den ansvarlige efter § 4 b være den, der drev virksomheden på tidspunktet for driftsophør.

I den situation, hvor en ny erhverver får overdraget den forurenede ejendom, men hvor driftsherren stadig driver virksomheden på ejendommen, er det virksomhedens driftsherre, der vil være den ansvarlige.

Til § 38 o

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om frist for indsendelse af oplæg til vurdering, jf. § 38 k, stk. 2, påbud, jf. § 38 k, stk. 3, og § 38 l, stk. 1 og 2, indhold og omfang af vurdering og foranstaltninger, jf. § 38 k, stk. 1, og § 38 m, stk. 1 og 2, og krav til dokumentation for efterkommelse af påbud, jf. § 38 l, stk. 2.

Det er hensigten, at miljøministeren i første omgang kun udnytter bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler for frist for indsendelse af oplæg til vurdering, jf. § 38 k, stk. 2.

Med hensyn til de øvrige forhold, herunder indholdet og omfang af vurderingen og foranstaltningerne, jf. § 38 k, stk. 1, og § 38 m, stk. 1 og 2, er det hensigten, at Miljøstyrelsen udarbejder en vejledning. Hvis der senere viser sig behov herfor, vil der med bestemmelsen være mulighed for, at ministeren kan udarbejde regler herom.

Til § 38 p

Det foreslås i stk. 1, at påbud efter de foreslåede § 38 k, stk. 3, og § 38 l, stk. 2, kan meddeles, uanset om driftsherren har rådighed over den forurenede ejendom. I påbuddet skal der fastsættes pligt til reetableringer af den forurenede ejendom.

Med den foreslåede bestemmelse gøres det muligt at fravige den forvaltningsretlige grundsætning om, at påbud om gennemførelse af foranstaltninger på en fast ejendom kun kan udstedes til ejeren eller brugeren af ejendommen, idet det skal være muligt for påbudsadressaten at efterkomme påbuddet.

Det foreslås i stk. 2, at hvis den, der er adressat for et påbud efter de foreslåede § 38 k, stk. 3, og § 38 l, stk. 2, ikke har rådighed over ejendommen, kan miljømyndigheden meddele påbud til den, der har rådighed over ejendommen, om at tåle, at undersøgelser, oprydning eller andre foranstaltninger gennemføres ved påbudsadressatens foranstaltning.

Bestemmelsen skal eksempelvis regulere de tilfælde, hvor driftsherren har solgt ejendommen eller opsagt et lejemål. En lejer vil også kunne påbydes at tåle en sådan oprydning, selv om den vil kunne genere den virksomhed, der udøves af lejeren.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at en ejer eller bruger ikke kan forhindre gennemførelsen af foranstaltninger med den virkning, at myndigheden eventuelt selv måtte foretage

de nødvendige foranstaltninger. I langt de fleste tilfælde må det dog forventes, at en grundejer frivilligt vil medvirke til, at undersøgelser eller foranstaltninger kan ske.

Lovforslagets beskyttelsesinteresser omfatter også situationer, hvor forureningen ikke udgør nogen trussel mod andre end den, der har rådighed over ejendommen. Bestemmelsen betyder, at den, der har rådighed over ejendommen, kan tvinges til at afgive rådighed af hensyn til egen sundhed.

Det kan ikke på forhånd udelukkes, at der kan forekomme tilfælde, hvor gennemførelse af en vurdering eller foranstaltninger vil nødvendiggøre ekspropriation efter grundlovens § 73. Bestemmelsen skal forstås med den begrænsning, at der ikke vil kunne meddeles påbud, hvor påbuddene vil udgøre en ekspropriation.

Der findes tilsvarende bestemmelser i lovens kapitel 4 a og 5, jf. lovens § 38 e og § 44.

Til § 38 q

Det foreslås at hvis driftsherren for virksomheden ikke har pligt til eller kun har delvis pligt til at undersøge og afhjælpe eller afværge en jord- og grundvandsforurening eller ikke har betalingsevne til at opfylde pligterne, kan der meddeles påbud efter kapitel 5. Dette forudsætter naturligvis, at betingelser for at meddele påbud efter kapitel 5 er opfyldt. Hvis der således er en forurening, som driftsherren ikke er forpligtet til at fjerne efter reglerne i kapitel 4 b, kan reglerne i kapitel 5 benyttes til at meddele påbud, hvis enten den samme driftsherre eller en anden, der er ansvarlig for forureningen efter reglerne i kapitel 5. Dette gælder også, hvis driftsherren f.eks. er gået konkurs, og derfor ikke kan opfylde sine forpligtelser efter kapitel 4 b, og der findes en anden, som er ansvarlig for forureningen efter reglerne i kapitel 5.

Med hensyn til forholdet til kapitel 4 a henvises til lovforslagets § 3, nr. 3.

Til nr. 5

Det foreslås med ændringen af § 56 a, stk. 1, at lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af miljø og natur som hovedformål, kan underrette kommunalbestyrelsen, regionsrådet og miljøministeren om, hvilke bestemte typer af afgørelser efter kapitel 4 b foreningen ønsker underretning om, jf. § 54, stk. 1, og § 83, stk. 1.

Foreningen skal samtidig fremsende vedtægter, der dokumenterer, at den er lokalt organiseret, og at dens hovedformål er beskyttelse af miljøet. Tilsvarende gælder lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.

Tilsvarende foreslås det med ændringen af § 56 a, stk. 2, at landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan underrette miljøministeren om, hvilke bestemte typer af afgørelser efter kapitel 4 b foreningen eller organisationen ønsker underretning om, jf. § 54, stk. 1, hvorefter miljøministeren inden 14 dage underretter vedkommende kommunalbestyrelse eller regionsråd. Tilsvarende gælder landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.

Den foreslåede ændring af § 56 a, stk. 1 og 2, er en udvidelse af foreningernes og organisationernes indsigt i afgørelser, således at foreningens underretning ikke kun omfatter afgørelser efter kapitel 4 a, men også kapitel 4 b.

Det foreslås med ændringen af § 83, stk. 2, at landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan påklage afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 4 b.

Tilsvarende foreslås det med ændringen af § 83, stk. 3, at landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, kan påklage afgørelse efter bestemmelserne i kapitel 4 b, når afgørelsen berører sådanne interesser og klagen har til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse.

Den foreslåede ændring af § 83, stk. 2 og 3, er en udvidelse af landsdækkende foreninger og organisationers adgang til at kunne påklage afgørelser, således at foreningens eller organisationens adgang til at påklage afgørelser ikke kun omfatter afgørelser efter kapitel 4 a, men også kapitel 4 b.

Bestemmelsen er indsat for at opfylde kravet i IED artikel 25, jf. artikel 3, nr. 17, om, at der skal være klageadgang for bl.a. ikke-statslige organisationer, der arbejder for miljøbeskyttelse, til at få prøvet enhver afgørelse, handling eller undladelse, der er omfattet af artikel 24. Artikel 24, stk. 3, omfatter bl.a. ”de foranstaltninger, som driftslederne i overensstemmelse med artikel 22 har truffet ved definitivt aktivitetsophør.”

Herudover vil afgørelser efter kapitel 4 b kunne påklages efter reglerne i lovens § 82, hvorefter afgørelsens adressat, enhver, der har en væsentlig individuel interesse i sagens udfald og visse myndigheder kan påklage afgørelser efter loven.

Til nr. 6

§ 64 a

Det foreslås at der indsættes en ny § 64 a der bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt af de i § 64 b, stk. 1, nævnte oplysninger.

Ved offentliggørelse forstås i denne sammenhæng, at myndigheden gør oplysningerne tilgængelige for en ubestemt kreds af modtagere herunder for eksempel på myndighedens hjemmeside på internettet eller via en central digital port. Oplysningerne skal kunne indhentes digitalt af offentligheden og helt ned på virksomhedsniveau. Den foreslåede § 64 a kan anvendes til fastsættelse af nærmere regler om offentliggørelse af de i § 64 b, stk. 1, nævnte oplysninger uanset formen, d.v.s. også selv om der ikke er fastsat nærmere regler om digital kommunikation.

Bestemmelsen har til formål at implementere IED's krav om offentliggørelse af ophørsforanstaltninger og direktivets krav om at tilsynsmyndigheden skal stille tilsynsrapporter til rådighed for offentligheden jf. direktivets artikel 24, stk. 3, litra a, og artikel 23, stk. 6.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 13 i lovforslaget.

§ 64 b

Der udover foreslås der med § 64, b en ændring af jordforureningsloven, således at miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation mellem myndighederne og driftsherren, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved udarbejdelse af bl.a. tilsynsrapporter. Samtidig er det hensigten, at disse oplysninger offentliggøres. Hvis der er krav om offentliggørelse af oplysningerne i henhold til IED, vil det ske igennem den digitale kommunikation. Det er hensigten, at offentliggørelsen vil ske digitalt, og oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være ved navns nævnelse.

Tilsvarende bestemmelser er foreslået indsat i miljøbeskyttelsesloven, lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug og miljøskadeloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, § 2, nr. 15, og § 4, nr. 1.

Bestemmelsen har til formål at implementere IED's krav om offentliggørelse af ophørsforanstaltninger og tilsynsnotater efter direktivets artikel 24, stk. 3, litra a, og artikel 23, stk. 6.

De ophørsforanstaltninger, der vil blive offentliggjort, er dem, som driftsherren er blevet påbudt at gennemføre efter den foreslåede § 38 l. Allerede ved IPPC-direktivets implementering blev der i godkendelsesbekendtgørelsen tilføjet et krav om, at der i miljøgodkendelsen skulle indsættes vilkår om, at virksomhederne i forbindelse med ophør af driften skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå forureningsfare og bringe stedet tilbage i en tilfredsstillende tilstand, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 10. Virksomheden skal i forbindelse med ansøgning om miljøgodkendelse redegøre for, hvilke foranstaltninger virksomheden har til hensigt at iværksætte i forbindelse med ophør af driften. Hvilke tiltag virksomheden vil iværksætte, og hvilke vilkår myndighederne stiller til den enkelte virksomhed, afhænger af virksomhedens karakter. Offentligheden har allerede i dag i stor udstrækning mulighed for at få indsigt i de enkelte ophørsforanstaltninger som vil være omfattet af de almindelige nationale regler om aktindsigt. Offentligheden har derfor i stor udstrækning mulighed for at få indsigt i, hvilke tiltag den enkelte virksomhed har foretaget i forbindelse med ophør af driften. Den gældende retstilstand har dog ikke et krav om, at myndighederne aktivt stiller oplysninger om nedlukningsforanstaltninger til rådighed for offentligheden, hvilket er baggrunden for, at der foreslås en hjemmel til ministeren til at lave regler om offentliggørelse på internettet af ophørsforanstaltninger.

Derudover kan der også i tilsynsrapporten være oplysninger om jordforurening, som skal offentliggøres. Af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, fremgår, at det ikke er hensigten at stille hele tilsynsrapporten til rådighed for offentligheden, men det er hensigten i kort form at offentliggøre essensen af tilsynsrapporten, hvis der er punkter, der vedrører jordforurening, herunder eventuelle håndhævelsesreaktioner og baggrund herfor.

Der er igangsat flere offentlige digitaliseringsprojekter, bl.a. DIADEM (Digital adgang til oplysninger i forbindelse med ejendomshandel), som har til formål at stille alle de nødvendige offentlige ejendomsoplysninger samlet til rådighed for borgere, virksomheder og offentlige myndigheder – i en elektronisk udgave. Oplysninger om miljøoplysninger på ejendommen er en del af de oplysninger der vil være tilgængelige, hvilket vil ske på Danmarks Miljøportal / DKJord, der hviler på en aftale mellem Kommunernes Landsforening, Miljøministeriet og Danske Regioner.

Det er hensigten, at oplysninger om ophørsforanstaltninger, der vedrører jordforurening, ligeledes skal offentliggøres på Danmarks Miljøportal / DKJord.

Til nr. 7

Det foreslås, at afgørelser, der træffes efter kapitel 4b, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Det gælder afgørelser om påbud om foretagelse af vurdering efter § 38 k, påbud om gennemførelse af foranstaltninger efter § 38 m, både i tilfælde med og uden basistilstandsrapport, samt påbud efter § 38 p, som dækker situationer, hvor driftsherren ikke længere har adgang til ejendommen.

Til nr. 8

Det foreslås med ændring af § 88, stk. 1, at strafbelægge undladelse af at indsende oplæg til, hvordan vurderingen efter den foreslåede § 38 k, stk. 1, skal foretages, jf. § 38 k, stk. 2.

Påbud efter de foreslåede bestemmelser i § 38 k, stk. 3, og § 38 l, stk. 2, vil være strafbelagt, jf. jordforureningslovens § 88, stk. 1, nr. 1, hvorefter undladelse af at efterkomme påbud efter loven generelt er strafbelagt.

Til nr. 9

Det foreslås at konsekvensændre henvisningen i § 88, stk. 6, som følge af indsættelse af et nyt nummer i § 88, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås at der indsættes en ny § 45 a der bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt af de i § 45 b, stk. 1, nævnte oplysninger.

Ved offentliggørelse forstås i denne sammenhæng, at myndigheden gør oplysningerne tilgængelige for en ubestemt kreds af modtagere herunder for eksempel på myndighedens hjemmeside på internettet eller via en central digital port. Oplysningerne skal kunne indhentes digitalt af offentligheden og helt ned på virksomhedsniveau. Den foreslåede § 45 a kan anvendes til fastsættelse af nærmere regler om offentliggørelse af de i § 45 b, stk. 1, nævnte oplysninger uanset formen, d.v.s. også selv om der ikke er fastsat nærmere regler om digital kommunikation.

Bestemmelsen har til formål at implementere IED art. 23, stk. 6. Det fremgår heraf, at tilsynsmyndigheden skal stille tilsynsrapporten til rådighed for offentligheden.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 13 i lovforslaget.

Desuden foreslås det, at der indsættes en § 45 b der giver miljøministeren mulighed for at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation mellem myndighederne og den, der er ansvarlig for en miljøskade, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende ved udarbejdelse af bl.a. tilsynsrapporter. Samtidig er det hensigten, at disse oplysninger offentliggøres. Hvis der er krav om offentliggørelse af oplysningerne i henhold til IED, vil det ske igennem den digitale kommunikation. Det er hensigten, at offentliggørelsen vil ske digitalt, og oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være ved navns nævnelse.

Den foreslåede bestemmelse omfatter den situation, hvor der sker en miljøskade på en IED-virksomhed.

Som tidligere nævnt under bemærkningerne til § 1, nr. 14 påtænker Miljøstyrelsen at oprette en centralmyndighedsdatabase, som offentligheden vil få adgang til, og som er sammenkoblet med database for bl.a. tilsynsdata. Det er hensigten at tilsyns oplysninger om jordforurening vil være en del af dette system.

Tilsvarende bestemmelser er foreslået indsat i miljøbeskyttelsesloven, lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug og jordforureningsloven jf. lovforslagets § 1, nr. 14, § 2, nr. 15, og § 3, nr. 6.

Til § 5

Til nr. 1

Reglen i § 47 i fiskeriloven om krav om gitter eller lignende ved dambrug, der forsynes med vand fra et vandløb foreslås ophævet, idet regelsættet foreslås overført til miljøbeskyttelsesloven, jf. § 1, nr. 3 og 11, og § 7.

Til nr. 2

Som konsekvens af, at § 47 i fiskeriloven foreslås ophævet, foreslås ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris beføjelser i den hidtil gældende § 49 i fiskeriloven til at fastsætte regler om afgittringer ved dambrug tilsvarende ophævet. § 49 i fiskeriloven gælder herefter kun for den afgittring, der kræves ved turbiner. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fortsat fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af afgittringen ved turbiner.

Til § 6

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. juli 2012.

I forhold til stk. 2 der relaterer sig til kravet om basistilstandsrapporten i forslaget § 3 foreslås det, at bestemmelsen først træder i kraft den 7. januar 2013, hvilket er dagen, hvor IED skal være implementeret i medlemslandene. Reglerne i de bekendtgørelser, der skal implementere kravet om basistilstandsrapporten træder først i kraft fra denne dato, og det foreslås derfor, at reglerne træder i kraft samtidig, da reglerne i nærværende forslag ikke kan stå alene uden de øvrige regler i bekendtgørelserne til at supplere de enkelte sagsbehandlingsskridt. I forhold til de dele af stk. 2, der relaterer sig til fiskeriloven, foreslås det, at disse bestemmelser træder i kraft samtidig hermed.

Til § 7

Det foreslås at § 2-6 i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris bekendtgørelse nr. 218 af 30. marts 2005 om afgittring ved dambrug i ferske vande med senere ændringer og godkendelser af afgittringer meddelt i medfør af fiskeriloven og regler udstedt i medfør af denne, forbliver i kraft indtil disse erstattes af en ny godkendelse efter § 33 eller påbud efter § 41 i miljøbeskyttelsesloven. Overtrædelse af § 2-6 i bekendtgørelse om afgittring ved dambrug i ferske vande straffes efter § 10 i bekendtgørelsen.

I stk. 2 foreslås det, at ansøgninger om godkendelse af afgittringer, som er under behandling af ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, og hvor der for det pågældende dambrug senest den 1. juli 2012 er truffet endelig afgørelse om vandindvinding og miljøgodkendelse, færdigbehandles af ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri efter de hidtil gældende regler. Kompetencen er

delegeret til Fiskeridirektoratet, og afgørelserne vil kunne påklages til Fødevareministeriets Klagecenter. Med ”endelig” forstås, at sagen er afgjort af kommunen, og ikke påklaget, eller at klageinstansen har afgjort klagesagen med et indhold, der ikke er hjemvisning.

Desuden foreslås, at øvrige verserende sager om godkendelse af afgitringer, færdigbehandles af kommunalbestyrelsen efter reglerne i kapitel 5 i lov om miljøbeskyttelse. Hvis dambruget allerede har en godkendelse efter § 33 eller § 39, træffes afgørelse efter § 41. I så fald foreslås det, at § 41 a, stk. 1, ikke finder anvendelse, idet reglen om 8 års retsbeskyttelse gennembrydes. Hvis dambruget ikke har en godkendelse efter § 33, træffes en samlet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.

Det er vurderingen, at der pr. 1. juli 2012 fortsat vil være ca. 80-100 sager, som skal overføres til kommunerne, da der ikke er meddelt en endelig miljøgodkendelse eller vandindvindingstilladelse til dambrugene. Kommunerne har desuden oplyst, at nogle dambrug forventes lukket, lagt sammen eller opkøbt. I disse sager har Fiskeridirektoratet sat sagerne om afgitringer i bero. Det forventes, at sagerne om afgitringer er så forberedte i Fiskeridirektoratet, at kommunerne vil kunne benytte det foreliggende materiale med henblik på at kunne træffe afgørelse om afgitringen i sammenhæng med en miljøgodkendelse.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Fiskeridirektoratet, vil overdrage relevante sagsakter i de uafsluttede, verserende sager om afgitringer ved dambrug til de ca. 30 dambrugskommuner senest 1. juli 2012, således at de kan indgå i kommunernes videre sagsbehandling af sagerne.

I stk. 3 foreslås det, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med afgitringer ved dambrug i ferske vande fra 1. juli 2012. Dog fører Fiskeridirektoratet fortsat tilsyn med de dambrug, hvor der er verserende sager om afgitring, der færdigbehandles af ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri efter denne dato, jf. stk. 2, indtil der er truffet endelig afgørelse.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende ret	Lovforslaget
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, lov nr. 653 af 15. juni 2010, lov nr. 1387 af 14. december 2010, lov nr. 1388 af 14. december 2010, § 3 i lov nr. 1555 af 21. december 2010, § 14 i lov nr. 341 af 27. april 2011 og § 2 i lov nr. 423 af 10. maj 2011, foretages følgende ændringer:</p>
<p>Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv nr. 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som ændret senest ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv nr. 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald, (EF-Tidende 1991 nr. L 78, side 32), Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, (EF-Tidende 1991 nr. L 375, side 1), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, (EF-Tidende 1994 nr. L 365, side 10) som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009, (EU-Tidende 2009, nr. L 87, side 109), Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om</p>	<p>1. Fodnoten til lovens titel affattes således:</p> <p>Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EF-Tidende 1985, nr. L 175, side 40, som ændret senest ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, EU-Tidende 2003, nr. L 156, side 17, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 284, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, dele af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, EF-Tidende 1997, nr. L 10, side 13, dele af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger</p>

<p>integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, (EF-Tidende 1996 nr. L 257, side 26), Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, (EF-Tidende 1997 nr. L 10, side 13), Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, (EF-Tidende 1999 nr. L 182, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, (EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), (EF-Tidende 2000 nr. L 327, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 37, side 24), direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, (EU-Tidende 2004 nr. L 143, side 56), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, (EU-Tidende 2006 nr. L 266, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, (EU-Tidende 2008 nr. L 312, side 3), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EU-Tidende 2006 nr. L 376, side 36) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3</p>	<p>(vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 37, side 24, direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2009, nr. L 20, side 7 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17.</p>
<p>§ 3. Ved lovens administration skal der lægges vægt på, hvad der er opnåeligt ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, herunder mindre forurenende råvarer, processer og anlæg og de bedst muligt forureningsbekæmpende foranstaltninger. Ved denne vurdering skal der lægges særligt vægt på en forebyggende indsats gennem anvendelse af renere teknologi.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved bedømmelsen af omfanget og arten af foranstaltninger til forebyggelse og imødegåelse af forurening skal der lægges vægt på</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) de ydre omgivers beskaffenhed og forureningens sandsynlige virkning på disse og 2) hele det kredsløb, som stoffer og materialer gennemløber, med henblik på at begrænse spild af ressourcer mest muligt. 	<p>2. I § 3 indsættes som <i>stk. 3</i>: <i>"Stk. 3.</i> Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om bedste tilgængelige teknik."</p>

<p>§ 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) forurening fra virksomheder, anlæg, maskiner, redskaber, fyringsanlæg og transportmidler, 2) indretning, drift og vedligeholdelse af de virksomheder m.v., der er nævnt i nr. 1, 3) forurening fra spildevandsanlæg, rensningsanlæg, forbrændingsanstalter og anlæg for deponering af affald samt indretning, drift, vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af sådanne anlæg, 4) renhedsgraden af og tilsætning af stoffer til brændstoffer, der anvendes til opvarmning eller drift af transportmidler og maskiner, 5) at bestemte anlæg, maskiner, redskaber og transportmidler skal være af godkendt type, 6) at anlæg, indretninger eller apparater, herunder måleapparatur, der er beregnet til anvendelse i forureningsbegrænsende øjemed, skal være af godkendt type, 7) risikobetonede processer samt oplagring og transport af stoffer med farlige egenskaber som nævnt i § 2, stk. 2, 8) anmeldelse til tilsynsmyndigheden af virksomhedens eller anlæggets anvendelse af råvarer, hjælpepestoffer og andre materialer samt af udledninger til vand, jord og luft i forbindelse med virksomhedens eller anlæggets drift, herunder af frembringelsen af affald, 9) anmeldelse om midlertidig placering og anvendelse af anlæg, transportmidler, mobile anlæg, maskiner og redskaber, der kan medføre forurening, herunder om vilkår for sådanne placeringer og anvendelse, <p>10) bioteknologisk anvendelse af mikroorganismer, herunder om alle former for udledning til miljøet, og</p> <p>11) anvendelse af husdyrgødning og anden organisk gødning i jordbruget med henblik på at beskytte vandløb, søer og havet samt grundvandet mod forurening.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte regler om en frivillig konsulentordning for virksomhederne i forbindelse med gennemførelse af regler efter stk. 1, herunder om autorisation af konsulenterne samt om gebyrer til dækning af udgifterne ved autorisationsordningen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren kan fastsætte regler om,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) at personer i ledelsen af bestemte forurenende anlæg skal have den hertil fornødne tekniske viden og eventuelt bevis herfor, 2) at personale, der betjener bestemte forurenende anlæg, skal have bevis for at have modtaget undervisning i miljømæssig og teknisk forsvarlig drift af anlæggene, herunder om 	<p>3. I § 7, stk. 1, indsættes efter nr. 9, som nyt nummer:</p> <p>"10) anbringelse, udformning og godkendelse af afgitinger ved dambrug, af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer,"</p> <p>4. I § 7, stk. 1, nr. 11, der bliver nummer 12, udgår "organisk".</p>
--	--

<p>undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af beviset,</p> <p>3) særlig uddannelse og vandelsvurdering af de i nr. 1 og 2 nævnte personkategorier, der arbejder med risikobetonede processer, eller som har ansvar for oplagring og håndtering af stoffer, og</p> <p>4) at der i virksomheder, der forestår indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, skal være mindst en person med ledelsesansvar for indsamlingen, som skal have bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, herunder om krav om undervisning og om opnåelse af bevis.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren kan fastsætte regler om, at andre myndigheder eller private organisationer skal udøve nærmere fastlagte beføjelser om typegodkendelse og fabrikationskontrol af de i stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte anlæg, maskiner, indretninger m.v.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ministeren kan fastsætte regler om betaling for myndigheders og private organisationers behandling af ansøgninger om typegodkendelse af de i stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte anlæg, maskiner og indretninger m.v. For betaling opkrævet af de i stk. 4 nævnte myndigheder finder bestemmelserne i § 88 anvendelse.</p>	
<p>§ 35 Miljøministeren udfærdiger en liste over særlig forurenende virksomheder, anlæg og indberetninger, som er omfattet af godkendelsespligten i § 33.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren fastsætter nærmere regler om godkendelse af listevirksomhed, herunder hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde, samt i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår en godkendelse efter § 33 kan meddeles. Ministeren kan herunder bestemme, at der skal gælde særlige krav for bestemte listevirksomheder, herunder krav om foranstaltninger mod forsætlige skadevoldende handlinger, og om at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ansøgninger om godkendelse efter § 33 skal indsendes digitalt, og at kommunikationen i forbindelse hermed skal foregå digitalt mellem de godkendende myndigheder og ansøgeren.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital ansøgning og digital kommunikation, jf. stk. 1, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at den godkendende myndighed kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og</p>	<p>5. § 35, stk. 3-7 ophæves.</p>

<p>dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den godkendende myndighed som afsender.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.</p>	
<p>§ 35 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at listevirksomheder periodisk skal udarbejde et grønt regnskab med oplysninger om virksomhedens miljøforhold. Ministeren kan herunder fastsætte regler om,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hvilke listevirksomheder der skal udarbejde et grønt regnskab, 2) udarbejdelsen, formen og indholdet af det grønne regnskab, herunder hyppigheden for opdatering af oplysninger i regnskabet, 3) procedurer for udarbejdelsen af det grønne regnskab, herunder om anmeldepligt, kvalitetssikring og vurdering af visse miljøoplysninger i regnskabet, fristerne herfor samt pligt for virksomhederne til at opbevare miljøoplysninger og relevant materiale i tilknytning hertil i et nærmere angivet tidsrum, og 4) indsendelse og offentliggørelse af det grønne regnskab, herunder formkrav og frister herfor. <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kvalitetsvurderingen af visse miljøoplysninger i det grønne regnskab kan varetages af private certificeringsorganer. De private certificeringsorganer skal være akkrediteret til at certificere en virksomheds miljøledelsessystem.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, der ikke er forpligtet til at indsende et grønt regnskab, frivilligt kan indsende og få offentliggjort et grønt regnskab.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge bestyrelsen, direktionen eller et tilsvarende ledelsesorgan for en listevirksomhed, der undlader at indsende grønt regnskab, ugentlige eller månedlige tvangsbøder.<i>Stk. 5.</i> Uanset bestemmelserne i kapitel 9 er tilsynsmyndigheden ikke forpligtet til at påse overholdelsen af regler udstedt i medfør af stk. 1-4, bortset fra virksomhedernes pligt til at lade regnskabet kvalitetsvurdere efter regler udstedt i medfør af stk. 1, nr. 3.</p>	<p>6. <i>§ 35 a, stk. 1, nr. 4)</i> affattes således: "4) frister for indsendelse af det grønne regnskab."</p>

	<p>7. Efter § 35 b indsættes: "§ 35 c. Miljøministeren fastsætter regler om, at bestemte listevirksomheder i forbindelse med godkendelse, jf. § 33, eller revurdering, jf. §§ 41 a og 41 b, skal udarbejde en rapport med oplysninger om og dokumentation for jordens og grundvandets tilstand med hensyn til forurening (basistilstandsrapport). <i>Stk. 2.</i> Ministeren fastsætter nærmere regler om udarbejdelse, form og indhold af basistilstandsrapporten, herunder om godkendelses- eller tilsynsmyndighedens afgørelse om, hvorvidt listevirksomheden er forpligtet til at udarbejde en basistilstandsrapport."</p>
<p>§ 41 a. Indtil der er forløbet otte år efter meddelelsen af en godkendelse efter dette kapitel, må tilsynsmyndigheden ikke meddele påbud eller forbud efter § 41.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilsynsmyndigheden skal dog tage godkendelsen op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41, hvis</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) der er fremkommet nye oplysninger om forureningens skadelige virkning, 2) forureningen medfører miljømæssige skadevirkninger, der ikke kunne forudses ved godkendelsens meddelelse, 3) forureningen i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved godkendelsens meddelelse, 4) væsentlige ændringer i den bedst tilgængelige teknik skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissionerne, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, 5) det af hensyn til driftssikkerheden i forbindelse med processen eller aktiviteten er påkrævet, at der anvendes andre teknikker, eller 6) der er fremkommet nye oplysninger om sikkerhedsmæssige forhold på virksomheder, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 7 om risikobetonede processer m.v. eller om sikkerhedsmæssige forhold ved de stoffer, som oplagres på disse virksomheder. <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren kan fastsætte regler om, at den i stk. 1 og § 41 b, stk. 1, omtalte tidsfrist nedsættes for bestemte listevirksomheder, dog ikke til under fire år.</p>	<p>8. I § 41 a, stk. 2, nr. 4, udgår ", uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger,"</p> <p>9. I § 41 a indsættes efter stk. 2 som nye stykker: <i>"Stk. 3.</i> Ministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden desuden tager en godkendelse af bestemte listevirksomheder op til revurdering og om nødvendigt meddeler påbud eller forbud efter § 41, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige krav eller andre internationale forpligtelser for disse listevirksomheder." <i>"Stk. 4.</i> Ministeren kan fastsætte regler for, hvordan sager om revurdering skal behandles og afgøres."</p>

<p>§ 41 b. Når der er forløbet otte år efter meddelelsen af en godkendelse efter dette kapitel, kan tilsynsmyndigheden ændre vilkårene heri ved påbud eller nedlægge forbud imod fortsat drift, jf. § 41. Ministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden regelmæssigt eller samtidig med relevante afgørelser efter anden lovgivning skal tage godkendelser af bestemte listevirksomheder op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilsynsmyndigheden skal tage godkendelsen op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 41 i de tilfælde, som er nævnt i § 41 a, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren fastsætter regler om, at andre afgørelser om den samme virksomhed efter bestemmelser i loven eller efter regler udstedt i medfør af loven eller efter lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug om nødvendigt skal ændres i forbindelse med revurderinger som nævnt i stk. 1 og 2 og i § 41 a, stk. 2.</p>	<p>10. I § 41 b, stk. 2 indsættes efter "41 a, stk. 2": "og stk. 3."</p> <p>I § 41 b indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: "Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, hvordan sager om revurdering skal behandles og afgøres."</p>
	<p>11. Efter § 41 f indsættes: "§ 41 g. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelsesmyndighedens fastsættelse af vilkår efter § 34, stk. 1, om afgitring ved dambrug af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilsynsmyndigheden kan meddele påbud efter § 41 om, at afgittringer ved dambrug skal etableres eller ændres af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om muligheden for at meddele påbud om afgittringer ved dambrug.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Uanset § 41 a, stk. 1, skal tilsynsmyndigheden tage en godkendelse af et dambrug op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud efter § 41, hvis der er kommet nye oplysninger om behovet for afgittringer af hensyn til beskyttelsen af faunaen i vandløb og søer."</p>
<p>§ 73. Miljøministeren fastsætter nærmere regler vedrørende tilsynsmyndighedernes udøvelse af tilsynsvirksomhed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren kan over for en kommunalbestyrelse for en bestemt periode nærmere fastlægge omfanget af kommunalbestyrelsens tilsynsforpligtelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelserne skal indsende indberetninger om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser, samt fastsætte regler om indberetningernes form.</p>	<p>12. I 73, stk. 3, udgår ", samt fastsætte regler om indberetningernes form".</p>
	<p>13. Efter § 79 indsættes:</p>

	<p>”§ 79 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt, af de i § 90 a, stk. 1, nævnte oplysninger. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelse.”</p>
	<p>14. Efter § 90 indsættes i kapitel 10:</p> <p>”§ 90 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ansøgninger om tilladelse efter § 28, 2) ansøgninger om godkendelse efter § 33 og oplysninger til brug for myndighedernes revurderinger af godkendelse, jf. §§ 41 a og 41 b, 3) myndighedens afgørelser i medfør af lovens kapitel 4, 5, 9 og 9 a og regler udstedt i medfør heraf, 4) virksomhedens indberetning mv. til myndigheden i medfør af lovens kapitel 5, 9 og 9a, regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf, 5) kommunalbestyrelsens indsendelse af indberetninger om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser, 6) tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed, 7) klage over afgørelser i medfør af lovens kapitel 4, 5, 9 og 9a, og 8) kommunikationen mellem virksomheden og myndigheden i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-7. <p><i>Stk. 2.</i> De myndigheder, som anvender den i stk. 1 nævnte digitale kommunikation, videregiver oplysningerne, herunder personoplysninger, til miljøministeren eller de statslige myndigheder under ministeriet, som miljøministeren bemyndiger hertil, således at ministererens opgaver på lovens område kan varetages.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved klagesager udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende sagen mellem den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse og Natur- og Miljøklagenævnet.</p> <p><i>Stk. 4</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger, som er omfattet af stk. 1.</p> <p><i>Stk.5.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som</p>

	<p>afsender. <i>Stk. 7.</i> En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 1486 af 4. december 2009, som ændret ved § 18 i lov nr. 484 af 11. maj 2010 og lov nr. 122 af 23. februar 2011, foretages følgende ændringer:</p>
<p>Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), EF-Tidende 1979, nr. L 103, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv nr. 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EF-Tidende 1985, nr. L 175, side 40, som senest ændret ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv nr. 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF, for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, EU-Tidende 2003, nr. L 156, side 17, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, EF-Tidende 1996, nr. L 257, side 26, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøska-der, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56.</p>	<p>1. Fodnoten til lovens titel affattes således: ”Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EF-Tidende 1985, nr. L 175, side 40, som ændret senest ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF, for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, EU-Tidende 2003, nr. L 156, side 17, dele af Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 284, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøska-der, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17.”</p>
<p>§ 1. Loven skal medvirke til at værne om natur, miljø og landskab, så udviklingen af husdyrproduktionen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskers livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Med denne lov tilsigtes særlig</p>	

<p>1) at forebygge og begrænse forurening af luft, vand, jord og undergrund samt at begrænse lugt-, lys-, støv-, støj- og fluegener fra husdyrbrug, herunder fra produktion, opbevaring og anvendelse af husdyrgødning m.v.,</p> <p>2) at tilvejebringe hygiejnisk begrundede afgørelser af betydning for miljøet og for mennesker,</p> <p>3) at begrænse anvendelse og spild af råstoffer og andre ressourcer,</p> <p>4) at fremme anvendelse af bedste tilgængelige teknik, herunder renere teknologi,</p> <p>5) at fremme genanvendelse og begrænse problemer i forbindelse med affaldsbortskaffelse,</p> <p>6) at beskytte naturen med dens bestande af vilde planter og dyr og deres levesteder,</p> <p>7) at skabe og bevare værdifulde bebyggelser, kultur- og bymiljøer samt landskaber,</p> <p>8) at de åbne kyster fortsat skal udgøre en væsentlig natur- og landskabsressource og</p> <p>9) at inddrage offentligheden i sager efter loven.</p>	<p>2. I § 1, stk. 2, nr. 1 indsættes efter "støj-": ", rystelses-"</p>
<p>§ 3. I loven forstås ved:</p> <p>1) Husdyrbrug: Ejendom, hvorpå der er et dyrehold af mere end 3 dyreenheder, dyreholdet med tilhørende stalde og lign., gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg samt øvrige faste konstruktioner og tilhørende arealer.</p> <p>2) Anlæg: Dyreholdet med tilhørende stalde og lignende, samt husdyrbrugets gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg.</p> <p>3) Arealer: Ejede og forpagtede markarealer til ejendommen.</p>	<p>3. I § 3 indsættes som nr. 4:</p> <p>"4) Fjerkræ: Høns, kalkuner, perlehøns, ænder, gæs, vagtler, duer, fasaner og agerhøns, der opdrættes eller holdes i fangenskab med henblik på avl, produktion af kød eller konsumæg eller levering af vildt til udsætning."</p>
<p>§ 12. Kommunalbestyrelsen kan meddele godkendelse af etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug for mere end 250 dyreenheder, dog</p> <p>1) 270 dyreenheder, hvis mindst 90 pct. af dyreenhederne stammer fra søer med tilhørende smågrise indtil 30 kg, eller 750 stipladser til søer,</p> <p>2) 100 dyreenheder, hvis der er tale om slagtekyllinger, eller 40.000 stipladser til slagtekyllinger,</p>	<p>4. § 12, stk. 1, nr. 2, 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>"1) 270 dyreenheder, hvis mindst 90 procent af dyreenhederne stammer fra årssøer med tilhørende smågrise indtil 30 kg, eller 750 stipladser til søer,</p> <p>2) 210 dyreenheder, hvis der er tale om slagtesvin (over 30 kg), eller 2.000 stipladser til fedesvin (over 30 kg) eller</p>

<p>3) 230 dyreenheder, hvis der er tale om æglæggende høns, eller 40.000 stipladser til æglæggende høns eller</p> <p>4) 210 dyreenheder, hvis der er tale om slagtesvin (over 30 kg), eller 2.000 stipladser til slagtesvin (over 30 kg).</p> <p>Stk. 2. Husdyrbrug omfattet af stk. 1 må ikke etableres uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse. En udvidelse eller ændring af et husdyrbrug, der medfører overskridelse af de i stk. 1 fastsatte grænser, må heller ikke påbegyndes uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse af det samlede husdyrbrug.</p> <p>Stk. 3. Husdyrbrug omfattet af stk. 1 må ikke udvides eller ændres på en måde, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, uden kommunalbestyrelsens forudgående godkendelse af udvidelsen eller ændringen.</p>	<p>3) 100 dyreenheder, hvis der er tale om slagtekyllinger, 230 dyreenheder, hvis der er tale om æglæggende høns, eller 40.000 stipladser til fjerkræ."</p>
<p>§ 18 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at tilladelse og godkendelse i medfør af §§ 10-12 og 16 og efter regler fastsat efter § 17, stk. 2, samt anmeldelser efter regler fastsat efter § 17, stk. 3, 2. pkt. skal indsendes digitalt, og at kommunikationen i forbindelse hermed skal foregå digitalt mellem kommunalbestyrelsen og ansøgeren eller anmelderen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital ansøgning og digital kommunikation, jf. stk. 1, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af kommunalbestyrelsen som afsender.</p> <p><i>Stk. 5.</i> En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.</p>	<p>5. § 18 a ophæves.</p>
<p>§ 27. En tilladelse efter § 10 og en godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16 skal indeholde vilkår, der sikrer, at husdyrbruget indrettes og drives på en sådan måde, at kravene i § 19 opfyldes. Kommunalbestyrelsen skal under hensyntagen til</p>	

<p>husdyrbrugets beliggenhed fastsætte vilkår, der sikrer,</p> <p>1) at eventuelle gener for naboer (lugt-, støj-, støv-, flue-, og lysgener, affaldsproduktion m.v.), jf. § 20, begrænses, og</p> <p>2) at den ansøgte etablering sker under hensyntagen til de landskabelige værdier, jf. § 22.</p> <p><i>Stk.2.</i> For så vidt angår beholdere til flydende husdyrgødning, skal kommunalbestyrelsen tillade eller godkende en af hensyn til markdriften ønsket placering, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur og miljø samt naboer afgørende taler imod placeringen. En tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter § 11 eller § 12 skal indeholde vilkår om, at beholderen afskærms med beplantning og fjernes, når den ikke længere er nødvendig for driften.</p>	<p>6. I § 27, stk. 1, nr. 1, indsættes efter "støj-": ", rystelses-"</p>
<p>§ 40. Tilsynsmyndigheden må ikke meddele påbud eller forbud efter § 39, før der er forløbet 8 år efter meddelelsen af en godkendelse efter § 11 eller § 12 eller efter miljøbeskyttelsesloven.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Uanset stk. 1 skal tilsynsmyndigheden dog tage en godkendelse efter § 12 op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 39, hvis</p> <p>1) der er fremkommet nye oplysninger om forureningens skadelige virkning,</p> <p>2) forureningen medfører miljømæssige skadevirkninger, der ikke kunne forudses ved godkendelsens meddelelse,</p> <p>3) forureningen i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved godkendelsens meddelelse,</p> <p>4) væsentlige ændringer i den bedste tilgængelige teknik skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissionerne, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, eller</p> <p>5) det af hensyn til driftssikkerheden i forbindelse med processen eller aktiviteten er påkrævet, at der anvendes andre teknikker.</p>	<p>7. I § 40, stk. 2, nr. 4 udgår ", uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger"</p> <p>8. I § 40 indsættes efter stk. 2 som nye stykker: <i>"Stk. 3.</i> Ministeren fastsætter regler om, at tilsynsmyndigheden desuden tager en godkendelse af husdyrbrug omfattet af § 12 op til revurdering og om nødvendigt meddeler påbud eller forbud efter § 39, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde EU-retlige krav eller andre internationale forpligtelser for disse husdyrbrug. <i>Stk. 4.</i> Ministeren kan fastsætte regler for, hvordan sager om revurdering skal behandles og afgøres."</p>
<p>§ 41. Tilsynsmyndigheden kan ændre vilkårene i en godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16 ved påbud eller nedlægge forbud imod fortsat drift, jf. § 39, når der er forløbet 8 år efter meddelelsen af godkendelsen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden regelmæssigt skal tage godkendelser efter §§ 11, 12 eller 16 op til revurdering og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 39.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Tilsynsmyndigheden skal tage godkendelsen efter §§ 11, 12 eller 16 op til revurdering, når der er</p>	

<p>forløbet 8 år efter godkendelsen, og om nødvendigt meddele påbud eller forbud efter § 39 i de tilfælde, som er nævnt i § 40, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at andre afgørelser om det samme husdyrbrug efter bestemmelser i loven eller efter regler udstedt i medfør af loven eller efter miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør heraf om nødvendigt skal ændres i forbindelse med revurderinger som nævnt i stk. 2 og 3 og i § 40, stk. 2.</p>	<p>9. I § 41, stk. 3 indsættes efter "40, stk. 2": "og stk. 3"</p> <p>10. I § 41, stk. 4 indsættes efter "40, stk. 2": "og stk. 3"</p> <p>11. I § 41 indsættes efter stk. 4 som nyt <i>stk. 5</i>: "<i>Stk. 5.</i> Ministeren kan fastsætte regler for, hvordan sager om revurdering skal behandles og afgøres."</p>
<p>§ 54. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren kan over for en tilsynsmyndighed for en bestemt periode nærmere fastlægge omfanget af tilsynsmyndighedens tilsynsforpligtelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at tilsynsmyndighederne skal indsende indberetninger om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser, samt fastsætte regler om indberetningernes form.</p>	<p>12. I § 54, stk. 3, der bliver stk. 4, udgår ", samt fastsætte regler om indberetningernes form".</p>
<p>§ 55. Kommunalbestyrelsens afgørelse af, at en tilladelse eller godkendelse ikke vil medføre en væsentlig miljøpåvirkning, skal stilles til rådighed for offentligheden i forbindelse med, at der meddeles tilladelse efter § 10 eller godkendelse efter §§ 11, 12 eller 16.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen skal inddrage offentligheden, før den træffer afgørelse om godkendelse af etablering, udvidelse eller ændring af husdyrbrug omfattet af § 12, stk. 2, eller andre etableringer, udvidelser eller ændringer af husdyrbrug, der kan medføre en væsentlig påvirkning på miljøet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Offentligheden informeres tidligt i beslutningsproceduren ved offentlig annoncering eller ved andre egnede midler, eller senest så snart oplysningerne med rimelighed kan foreligge, om følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ansøgningen om godkendelse. 2) Det forhold, at projektet er omfattet af en procedure med vurdering af virkningerne på miljøet. 3) Navn og adresse på den kompetente kommunalbestyrelse, hvorfra der kan indhentes relevante oplysninger, og hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes, samt nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål. 4) Karakteren af mulige afgørelser eller udkast til afgørelsen, når en sådan foreligger. 5) Hvornår, hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed. 	

<p>6) Hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på offentlighedens deltagelse, herunder at enhver inden for en nærmere fastsat frist fra den offentlige annoncering kan anmode om at få tilsendt udkast til afgørelse, når dette foreligger, og at enhver, der berøres af afgørelsen, herunder organisationer og foreninger omfattet af §§ 84-87, har ret til at kommentere udkast til afgørelse samt oplysninger indhentet til brug for afgørelsen.</p> <p>Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fremsender udkast til afgørelse til dem, som har anmodet herom, med oplysning om, at der er 6 ugers frist til at kommentere udkastet. Kommunalbestyrelsen fremsender herudover udkast til afgørelse eller en orientering om udkastet til afgørelse til naboer og andre berørte med oplysning om, at der er 6 ugers frist til at kommentere udkastet. Af en orientering som nævnt i 2. pkt. skal det fremgå, hvordan det samlede udkast til afgørelse kan rekvireres. Samtidig med fremsendelsen efter 1. og 2. pkt. informerer kommunalbestyrelsen om supplerende oplysninger til ansøgningen og andre oplysninger af relevans for afgørelsen, der er modtaget efter den indledende offentlige annoncering.</p> <p>Stk. 5. Kommunalbestyrelsen underretter offentligheden ved offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af stk. 1 eller 2, og informerer herunder om, hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed.</p> <p>Stk. 6. Afgørelser, der kan påklages, meddeles tillige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. §§ 84-87, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling. Afgørelser skal dog alene meddeles de landsdækkende foreninger og organisationer, der er nævnt i § 87, når de har anmodet miljøministeren om at modtage underretning om afgørelserne, jf. § 62.</p> <p>Stk. 7. Underretning til de personer, der er nævnt i § 84, stk. 1, nr. 3, kan dog finde sted ved offentlig annoncering.</p> <p>Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentlighedens inddragelse ved visse afgørelser i sager om revurdering efter § 40 og § 41 samt andre afgørelser vedrørende husdyrbrug, der træffes efter miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør heraf.</p> <p>Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om offentlighedens inddragelse og annoncering.</p>	<p>13. I § 55, stk. 3 indsættes som nr. 7: "7) At ansøgningen vedrører et projekt, der indebærer risiko for grænseoverskridende følger, hvis dette er tilfældet ."</p> <p>14. I § 55 indsættes efter stk. 9 som <i>stk. 10</i>: "<i>Stk. 10.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt, af de i § 69, stk. 1, nævnte oplysninger. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være med navns nævnelse."</p>
<p>§ 69. Miljøministeren kan fastsætte regler om muligheden for at anvende digital kommunikation inden for lovens område og om de nærmere vilkår</p>	<p>15. § 69 affattes således: "Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder</p>

herfor.	<p>bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende,</p> <p>1) ved ansøgninger om tilladelse og godkendelse efter §§ 10-12 og 16 og efter regler fastsat efter § 17, stk. 2, samt anmeldelser efter regler fastsat efter § 17, stk. 3, 2. pkt. samt oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens revurderinger af godkendelse, jf. § 41,</p> <p>2) ved myndighedens afgørelse i medfør af lovens kapitel 3, 4, 5 og 5 a, regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf,</p> <p>3) ved husdyrbrugets indberetning mv. til myndigheden i medfør af loven, regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf,</p> <p>4) når kommunalbestyrelsen skal indsende indberetninger om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser,</p> <p>5) ved myndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed,</p> <p>6) klage over afgørelser i medfør af lovens kapitel 3, 4, 5 og 5 a, og</p> <p>7) kommunikationen mellem husdyrbruget og myndigheden i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-6.</p> <p><i>Stk. 2.</i> De myndigheder, som anvender den i stk. 1 nævnte digitale kommunikation, videregiver oplysningerne, herunder personoplysninger, til miljøministeren eller de statslige myndigheder under ministeriet, som miljøministeren bemyndiger hertil, således at ministerens opgaver på lovens område kan varetages.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved klagesager udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende sagen mellem den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse og Natur- og Miljøklagenævnet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger, som er omfattet af stk. 1.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte regler om muligheden for at anvende digital kommunikation inden for lovens område og om de nærmere vilkår herfor.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.</p> <p><i>Stk. 8.</i> En digital meddelelse anses for at være</p>
---------	---

	kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen."
	§ 3 I lov om jordforurening, jf. lovbekendtgørelse nr. 1427 af 4. december 2009, som senest ændret ved lov nr. 1555 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:
Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56 og dele af Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7.	1. Fodnoten til lovens titel affattes således: "Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, dele af Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17."
§ 2. Loven omfatter jord, der på grund af menneskelig påvirkning kan have skadelig virkning på grundvand, menneskers sundhed og miljøet i øvrigt. <i>Stk. 2.</i> Miljøministeren fastsætter regler om, hvad der i denne lov forstås ved lettere forurenede jord. <i>Stk. 3.</i> Loven omfatter ikke jord påvirket af jordbrugsmæssig spredning af slam, gødning og pesticider m.v.	2. I § 2, stk. 1, indsættes som 2. pkt.: "Kapitel 4 b omfatter derudover grundvandsforureninger, der ikke kan henføres til en jordforurening."
§ 38 j. Hvis den ansvarlige ikke kan identificeres eller ikke har betalingsevne, kan der meddeles påbud efter kapitel 5.	3. I § 38 j indsættes efter "kapitel": " 4 b eller".
	4. Efter § 38 j indsættes: "Kapitel 4 b Afhjælpning af jord- og grundvandsforurening ved ophør af driften af bestemte aktiviteter på listevirksomheder og husdyrbrug § 38 k. Ved driftsophør af bestemte aktiviteter på listevirksomheder, jf. § 35 i lov om miljøbeskyttelse, og af husdyrbrug omfattet af § 12, stk. 1, nr. 1-3, i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, skal driftsherren vurdere jordens og grundvandets

	<p>forureningstilstand som følge af de pågældende aktiviteter.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Driftsherren skal indsende oplæg til, hvordan vurderingen efter stk. 1 skal foretages, til miljømyndigheden, jf. § 39.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljømyndigheden giver driftsherren påbud om, hvordan vurderingen efter stk. 1 skal foretages, og en frist herfor. Der kan herunder gives påbud om at foretage undersøgelser, analyser, måling af stoffer og lignende til brug for vurderingen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren fastsætter regler om, hvilke aktiviteter på listevirksomheder der er omfattet af stk. 1.</p> <p>§ 38 k. Driftsherren skal sende vurderingen efter § 38 k med et oplæg til, hvilke foranstaltninger der skal foretages efter § 38 m, til miljømyndigheden inden udløbet af den frist, der er angivet i påbuddet efter § 38 k, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljømyndigheden giver driftsherren påbud om, hvilke foranstaltninger der skal foretages efter § 38 m, og en frist herfor, samt hvilke krav til dokumentation for efterkommelse af påbud som driftsherren skal opfylde.</p> <p>§ 38 m. Hvis der er udarbejdet en basistilstandsrapport for virksomheden, jf. § 35 c i lov om miljøbeskyttelse, og vurderingen efter § 38 k viser, at aktiviteterne har medført betydelig forurening af jord og grundvand sammenholdt med den tilstand, der er konstateret i basistilstandsrapporten, skal driftsherren foretage de foranstaltninger, der er nødvendige for at fjerne denne forurening, så virksomhedens område føres tilbage til den tilstand, der er konstateret i basistilstandsrapporten. Hvis der herudover er en restforurening, der er en følge af de godkendte aktiviteter, og som udgør en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet, skal driftsherren foretage foranstaltninger over for forureningen, så det sikres, at virksomhedens område ikke udgør en sådan risiko. Vurderingen af væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet skal ske i forhold til områdets brug på ophørstidspunktet. Dog skal vurderingen ske i forhold til fremtidig brug, hvis der på ophørstidspunktet foreligger en godkendelse af en ændret fremtidig brug af området.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis der ikke er udarbejdet en basistilstandsrapport for virksomheden eller husdyrbruget, og vurderingen efter § 38 k viser, at forurening, der er en følge af de godkendte aktiviteter, udgør en væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet, skal driftsherren foretage foranstaltninger over for forureningen, så det sikres, at virksomhedens område ikke udgør en sådan risiko. Vurderingen af væsentlig risiko for menneskers sundhed eller miljøet skal ske i forhold til områdets brug på ophørstidspunktet. Dog skal vurderingen ske i forhold til fremtidig brug, hvis der på ophørstidspunktet foreligger en godkendelse af en ændret fremtidig brug af området.</p>
--	---

	<p>§ 38 n. Pligterne efter dette kapitel påhviler virksomhedens eller husdyrbrugets driftsherre på tidspunktet for driftsophør, uanset om en eventuel forurening er sket i den periode, hvor den pågældende drev virksomheden eller husdyrbruget.</p> <p>§ 38 o. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Frist for indsendelse af oplæg til, hvordan vurderingen efter § 38 k, stk. 1, skal foretages, jf. § 38 k, stk. 2. 2) Påbud, jf. § 38 k, stk. 3, og § 38 l, stk. 1 og 2. 3) Indhold og omfang af vurdering og foranstaltninger, jf. § 38 k, stk. 1, og § 38 m, stk. 1 og 2. 4) Krav til dokumentation for efterkommelse af påbud, jf. § 38 l, stk. 2. <p>§ 38 p. Påbud efter § 38 k, stk. 3, og § 38 l, stk. 2, kan meddeles, uanset om driftsherren har rådighed over den forurenede ejendom. I påbuddet skal der fastsættes pligt til reetableringer af den forurenede ejendom.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis driftsherren ikke har rådighed over den forurenede ejendom, kan miljømyndigheden meddele påbud til den, der har rådighed over ejendommen, om at tåle, at undersøgelser, oprydning eller andre foranstaltninger foretages ved driftsherrens foranstaltning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Påbud efter stk. 2 er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over den forurenede ejendom.</p> <p>§ 38 q. Hvis driftsherren ikke har pligt til eller kun har delvis pligt til at undersøge og afhjælpe eller afværge en jord- og grundvandsforurening efter reglerne i dette kapitel eller ikke har betalingsevne til at opfylde pligterne, kan der meddeles påbud efter kapitel 5."</p>
<p>§ 56 a. Lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af miljø og natur som hovedformål, kan underrette kommunalbestyrelsen, regionsrådet og miljøministeren om, hvilke bestemte typer af afgørelser efter kapitel 4 a foreningen ønsker underretning om, jf. § 54, stk. 1, og § 83, stk. 1. Foreningen skal samtidig fremsende vedtægter, der dokumenterer, at den er lokalt organiseret, og at dens hovedformål er beskyttelse af miljøet. Tilsvarende gælder lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan underrette miljøministeren om, hvilke bestemte typer af afgørelser efter kapitel 4 a foreningen eller organisationen ønsker underretning om, jf. § 54, stk. 1, hvorefter miljøministeren inden 14 dage</p>	<p>5. I § 56 a, stk. 1 og 2, og § 83, stk. 2 og 3, indsættes efter "kapitel 4 a": "og 4 b".</p>

<p>underretter vedkommende kommunalbestyrelse eller regionsråd. Tilsvarende gælder landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Lokale afdelinger af landsdækkende foreninger og organisationer er ikke omfattet af bestemmelserne i stk. 1 og 2.</p> <p>§ 83. Lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan påklage afgørelser, som foreningen eller organisationen har ønsket underretning om, jf. § 56 a, stk. 1. Lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, kan påklage afgørelser, som foreningen eller organisationen har ønsket underretning om, jf. § 56 a, stk. 1, når afgørelsen berører sådanne interesser og klagen har til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan påklage afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 4 a.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, kan påklage afgørelse efter bestemmelserne i kapitel 4 a, når afgørelsen berører sådanne interesser og klagen har til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Lokale afdelinger af landsdækkende foreninger og organisationer er ikke omfattet af bestemmelserne i stk. 1-3.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Miljøklagenævnet kan til efterprøvelse af klageberettigelsen forlange, at foreningen eller organisationen fremsender vedtægterne.</p>	
	<p>6. Efter § 64 indsættes i kapitel 7:</p> <p>”§ 64 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt, af de i § 64 b, stk. 1 nævnte oplysninger. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være ved navns nævnelse.</p> <p>§ 64 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oplæg til vurdering § 38 k, vurdering efter § 38 l og foranstaltninger efter § 38 m, 2) myndighedernes afgørelser i medfør af lovens kapitler 4 b, 3) tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed og 4) kommunikation mellem driftsherren og myndigheden i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-3.

	<p><i>Stk. 2.</i> De myndigheder, som anvender den i stk. 1 nævnte digitale kommunikation, videregiver oplysningerne, herunder personoplysninger, til miljøministeren eller de statslige myndigheder under ministeriet, som miljøministeren bemyndiger hertil, således at ministerens opgaver til lovens område kan varetages.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved klagesager udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende sagen mellem den miljømyndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, og Natur- og Miljøklagenævnet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger, der er omfattet af stk. 1.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen."</p>
<p>§ 77. Følgende afgørelser kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Kommunalbestyrelsens og regionsrådets afgørelser efter loven eller regler udstedt i medfør af denne lov, medmindre andet fremgår af lovens øvrige bestemmelser. 2) Miljøministerens afgørelser efter kapitel 4 a, § 39, stk. 2, § 72, § 73, stk. 2, 2. pkt., § 73 a og § 73 b. <p><i>Stk. 2.</i> § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106 og § 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse ved Miljøklagenævnets behandling af sager efter stk. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klage til Miljøklagenævnet indgives skriftligt af de klageberettigede efter § 82 til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden sender umiddelbart efter klagefristens udløb klagen til Miljøklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om klagenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.</p>	<p>7. I § 77, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "kapitel 4 a": "og 4 b".</p>

§ 88. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at efterkomme påbud efter loven,
- 2) undlader at indgive ansøgning efter § 8, stk. 1 eller 2,
- 3) undlader at træffe foranstaltninger som nævnt i § 38 c,

- 4) påbegynder opgravning, flytning og anvendelse uden anmeldelse efter § 50, stk. 2,
- 5) i strid med § 8, stk. 1 eller 2, eller § 50, stk. 5, ændrer anvendelse eller påbegynder arbejder, der er henholdsvis ansøgt om tilladelse til og anmeldt,
- 6) uden tilladelse opgraver eller håndterer jord i strid med kommunalbestyrelsens meddelelser efter § 50, stk. 6,
- 7) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse eller dispensation efter loven,
- 8) overtræder § 9, stk. 2, § 12, § 49, § 50, stk. 1, eller § 52,
- 9) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med en anmodning efter § 29 og § 33 eller en anmeldelse efter § 50, stk. 2,
- 10) undlader at standse arbejdet som nævnt i § 71 ved konstateret forurening,
- 11) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger som nævnt i § 72,
- 12) overtræder § 70, stk. 4, og § 72 a, stk. 2 og 3,
- 13) overtræder § 72 b, stk. 1-4,
- 14) modvirker adgangen til en ejendom i strid med § 57,
- 15) undlader at efterkomme krav i en afgørelse efter § 73 b eller fjerner eller ændrer udstyr, som tilsynsmyndigheden har anbragt i medfør af en afgørelse efter § 73 a eller § 73 b, eller
- 16) forsætligt borttager, forvansker eller beskadiger afmærkninger, som foretages i forbindelse med arbejder og undersøgelser efter loven.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor, eller der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i

8. I § 88, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer 4:

"4) undlader at indsende oplæg til, hvordan vurderingen efter § 38 k, stk. 1, skal foretages, jf. § 38 k, stk. 2,"

<p>straffelovens 9. kapitel, selv om der ved overtrædelsen ikke er voldt skade på miljøet eller er fremkaldt fare derfor. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde, herunder en eventuel tillægsbøde.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Forældelsesfristen for strafansvaret er fem år for overtrædelser m.v. som omhandlet i stk. 1, nr. 1, dog undtagen undladelse af at efterkomme undersøgelsespåbud efter § 40 og § 48, samt stk. 1, nr. 2-8 og 9.</p>	<p>9. I § 88, stk. 6, ændres "stk. 1, nr. 2-8 og 9" til: "stk. 1, nr. 2-10".</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I lov om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven), jf. lov nr. 466 af 17. juni 2008, som ændret ved § 37 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 21 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Efter § 45 indsættes i kapitel 6:</p> <p>"§ 45 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse, herunder digitalt, af de i § 45 b, stk. 1 nævnte oplysninger. Oplysningerne kan vedrøre strafbare forhold på lovens område og kan være ved navns nævnelse.</p> <p>§ 45 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, ved</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) myndighedens afgørelser i medfør af lovens kapitel 5 og regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør heraf, 2) virksomhedens indberetning mv. til myndigheden i medfør af lovens kapitel 3 og regler udstedt i medfør heraf, 3) tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed og 4) kommunikation mellem den ansvarlige for en miljøskade og myndigheden i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-3. <p><i>Stk. 2.</i> De myndigheder, som anvender den i stk. 1 nævnte digitale kommunikation, videregiver oplysningerne, herunder personoplysninger, til miljøministeren eller de statslige myndigheder under ministeriet, som miljøministeren bemyndiger hertil, således at ministerens opgaver til lovens område kan varetages.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved klagesager udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende sagen mellem den miljømyndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, og Natur- og Miljøklagenævnet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for de oplysninger, der er omfattet af stk. 1.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte regler om, at myndigheden kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold, som er nævnt i stk. 1, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under</p>

	<p>anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumenter, der udelukkende er udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndigheden som afsender.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen."</p>
	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p>I lov om fiskeri og fiskeopdræt jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som senest ændret ved lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 47. forsynes et dambrug med vand fra et vandløb, skal der i ethvert indløb og ethvert udløb anbringes gitter eller lignende.</p>	<p>1. § 47 ophæves.</p>
<p>§ 49. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i §§ 46 og 47 nævnte gitter.</p>	<p>2. § 49 affattes således:</p> <p>"§ 49. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i § 46 nævnte gitter."</p>
	<p style="text-align: center;">§ 6</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 1, nr. 3 og nr. 11, § 3 og § 5 træder dog først i kraft den 7. januar 2013.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 7</p> <p><i>Stk. 1.</i> § 2-6 i bekendtgørelse nr. 218 af 30 marts 2005 om afgitring ved dambrug i ferske vande, med senere ændring, samt godkendelser af afgittringer meddelt i medfør af fiskeriloven eller bekendtgørelse om afgitring ved dambrug i ferske vande, forbliver i kraft, indtil der er fastsat vilkår om afgitring i en godkendelse efter § 33 eller påbud efter § 41 i lov om miljøbeskyttelse. Overtrædelse af § 2-6 i bekendtgørelse om afgitring ved dambrug i ferske vande straffes efter § 10 i bekendtgørelse om afgitring ved dambrug i ferske vande.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ansøgninger om godkendelse af afgittringer, som er under behandling af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, og hvor der for det pågældende dambrug senest den 1. juli 2012 er truffet endelig afgørelse om vandindvinding og miljøgodkendelse, færdigbehandles af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter de hidtil gældende regler. Øvrige verserende sager om godkendelse af afgittringer, færdigbehandles af kommunalbestyrelsen efter reglerne i kapitel 5 i lov om miljøbeskyttelse. Hvis dambruget allerede har en godkendelse efter § 33 eller § 39, træffes afgørelse efter § 41. I så fald finder § 41 a, stk. 1, ikke anvendelse. Hvis dambruget ikke har en godkendelse efter § 33 eller § 39, træffes en samlet</p>

	<p>afgørelse efter § 33 eller § 39.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med afgitring ved dambrug i ferske vande fra 1. juli 2012. Dog fører Fiskeridirektoratet fortsat tilsyn med de dambrug, hvor der er verserende sager om afgitring, der færdigbehandles af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter denne dato, jf. stk. 2, indtil der er truffet endelig afgørelse.</p>
--	---